

www.qbz.gov.al

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2023 – Numri: 164

Tiranë – E martë, 14 nëntor 2023

PËRMBAJTJA

	Faqe
Vendim i Kuvendit nr. 112/2023, datë 2.11.2023	Për disa ndryshime në vendimin e Kuvendit nr. 65/2020, “Për miratimin e strukturës, organikës dhe kategorizimit të pozicioneve të punës së Komisionit të Prokurimit Publik”, të ndryshuar..... 19607
Vendim i Kuvendit nr. 113/2023, datë 2.11.2023	Për disa ndryshime në vendimin e Kuvendit nr. 95/2016, “Për miratimin e strukturës, organikës dhe klasifikimin e pagave të Autoritetit për Informimin mbi Dokumentet e ish-Sigurimit të Shtetit”, të ndryshuar..... 19608
Vendim i Kuvendit nr. 114/2023, datë 2.11.2023	Për disa ndryshime në vendimin e Kuvendit nr. 67/2020, “Për miratimin e strukturës, organikës dhe klasifikimit të pagave të personelit me kohë të plotë pune të Komisionit Qendror të Zgjedhjeve”, të ndryshuar..... 19610
Vendim i Kuvendit nr. 115/2023, datë 2.11.2023	Për disa ndryshime në vendimin e Kuvendit nr. 36/2020, “Për miratimin e strukturës, organikës dhe nivelit të pagave për Akademinë e Shkencave në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar..... 19613
Vendim i Kuvendit nr. 116/2023, datë 2.11.2023	Për disa ndryshime në vendimin e Kuvendit nr. 34/2010, “Për miratimin e strukturës, organikës dhe kategorizimit të pozicioneve të punës së Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar..... 19614
Vendim i Kuvendit nr. 117/2023, datë 2.11.2023	Për disa ndryshime në vendimin e Kuvendit nr. 11/2021, “Për miratimin e strukturës, organikës dhe kategorizimit të pozicioneve të punës së Institutit të Studimeve për Krimet dhe Pasojat e Komunizmit në Shqipëri (ISKK)”, të ndryshuar..... 19616
Vendim i Kuvendit nr. 118/2023, datë 2.11.2023	Për caktimin e masës së shpërblimit mujor fiks të anëtarit të Këshillit Drejtues të Radiotelevizionit Shqiptar..... 19617
Dekret i Presidentit nr. 318, datë 9.11.2023	Për lejimin e lënies së shtetësisë shqiptare..... 19617

Dekret i Presidentit nr. 319, datë 9.11.2023	Për lejimin e lënies së shtetësisë shqiptare.....	19618
Dekret i Presidentit nr. 320, datë 9.11.2023	Për dhënie të shtetësisë shqiptare.....	19618
Dekret i Presidentit nr. 321, datë 9.11.2023	Për dhënie të shtetësisë shqiptare.....	19618
Dekret i Presidentit nr. 322, datë 9.11.2023	Për dhënie të shtetësisë shqiptare.....	19619
Dekret i Presidentit nr. 323, datë 9.11.2023	Për lejimin e lënies së shtetësisë shqiptare.....	19619
Dekret i Presidentit nr. 324, datë 9.11.2023	Për dhënie të shtetësisë shqiptare.....	19619
Dekret i Presidentit nr. 326, datë 9.11.2023	Për dhënie të shtetësisë shqiptare.....	19620
Dekret i Presidentit nr. 328, datë 9.11.2023	Për dhënie të shtetësisë shqiptare.....	19620
Udhëzim i ministrit të Financave dhe Ekonomisë nr. 25, datë 1.9.2023	Për numrin e nxënësve për klasë dhe normat e punës mësimore në ofruesit e arsimit profesional.....	19620
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 624, datë 31.10.2023	Për ndalimin e peshkimit në liqenin e Ohrit dhe grumbullimin e vezëve të Koranit për inkubim.....	19624
Urdhër i Ministrisë së Arsimit dhe Sportit nr. 630, datë 6.11.2023	Për mbylljen e veprimtarisë së institucionit arsimor privat parauniversitar, gjimnazi “Nils Bor”.....	19624
Vendim i Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut datë 5.10.2023	Sokol Gazulli kundër Shqipërisë (<i>kërkesa nr. 11674/17</i>).....	19625
Vendim i Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut datë 10.10.2023	Çështja Nuraj kundër Shqipërisë (<i>kërkesa nr. 35703/17</i>).....	19628
Vendim i Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut datë 5.10.2023	Luljeta Citozi kundër Shqipërisë dhe katër kërkesa të tjera (<i>kërkesa nr. 13523/16</i>).....	19634
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 47, datë 5.10.2023	Me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 00-2022-1144 (240), datë 27.9.2022, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.....	19636

Vendim i Gjykatës së Lartë nr. 00-2023-4279 (259), datë 7.7.2023	Me objekt rivendosjen në afat për paraqitjen e ankimit kundër vendimit nr. 411, datë 17.6.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë.....	19642
Urdhër i Kolegjit të Posaçëm të Apelimit nr. 250, datë 9.11.2023	Për delegim të përkohshëm kompetencash.....	19659
Vendim i Bankës së Shqipërisë nr. 48, datë 1.11.2023	Për disa ndryshime në rregulloren “Mbi raportimet në Bankën e Shqipërisë sipas sistemit raportues të unifikuar”.....	19659
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 278, datë 25.9.2023	Mbi miratimin e “Kontratës për shitblerjen e energjisë elektrike ndërmjet shoqërisë së prodhimit të energjisë elektrike të ngarkuar me detyrimin e shërbimit publik, aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose pjesërisht nga shteti, KESH sh.a. dhe Furnizuesi i Shërbimit Universal (FSHU) sh.a., për furnizimin e klientëve që furnizohen nga FSHU sh.a. për periudhën kohore 1.1.2023– 31.12.2023.....	19662
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 279, datë 25.9.2023	Mbi miratimin e kontratës ndërmjet shoqërive KESH sh.a. dhe FTL sh.a., për shitjen/blerjen/depozitimin/shkëmbimin e energjisë elektrike për periudhën kohore 1.1.2023–31.12.2023.....	19667

VENDIM
Nr. 112/2023

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

PËR DISA NDRYSHIME NË VENDIMIN
E KUVENDIT NR. 65/2020,
“PËR MIRATIMIN E STRUKTURËS,
ORGANIKËS DHE KATEGORIZIMIT
TË POZICIONEVE TË PUNËS SË
KOMISIONIT TË PROKURIMIT
PUBLIK”, TË NDRYSHUAR

VENDOSI:

I. Lidhja nr. 2 e vendimit të Kuvendit nr. 65/2020, “Për miratimin e strukturës, organikës dhe kategorizimit të pozicioneve të punës së Komisionit të Prokurimit Publik”, të ndryshuar, ndryshohet sipas lidhjes nr. 2 bashkëlidhur këtij vendimi.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë dhe i shtrin efektet financiare nga data 1 prill 2023.

KRYETARE
Lindita Nikolla

Miratuar në datën 2.11.2023.

Në mbështetje të nenit 78 të Kushtetutës, nenit 9, pika 2, të ligjit nr. 9584, datë 17.7.2006, “Për pagat, shpërblimet dhe strukturat e institucioneve të pavarura kushtetuese dhe të institucioneve të tjera të pavarura, të krijuara me ligj”, të ndryshuar, nenit 29, pikat 1 dhe 2, të ligjit nr. 162/2020, “Për prokurimin publik”, si dhe nenit 55 të Rregullores së Kuvendit, me propozim të kryetarit të Komisionit të Prokurimit Publik,

Lidhja nr. 2. STRUKTURA E KOMISIONIT TË PROKURIMIT PUBLIK

Kategoria		
Pozicioni	Nga:	Bëhet:
Këshilltar	II-B	I-4
Sekretar i Përgjithshëm	I-B	I-2
Drejtor	II-B	II-1
Inspektor	III-A	III-1
Sektori i Monitorimit të Zbatimit të Vendimeve dhe Shërbimit Ligjor		
Përgjegjës sektori	III-A	III-1
Specialist jurist	III-B	IV-1
Sektori i Financës, Burimeve Njerëzore dhe Trajnimeve		
Përgjegjës sektori	III-A	III-1
Specialist (financë)	III-B	IV-1
Specialist (buxheti)	III-B	IV-1
Specialist (Protokolli)	IV-A	IV-2
Specialist (sekretari/arkiv)	IV-A	IV-2
Specialist i Burimeve Njerëzore dhe Trajnimeve	III-B	IV-1
Specialist Integrimi/Marrëdhënieve me Jashtë	III-B	IV-1
Sanitar		I
Shofer		III
Sektori i Teknologjisë së Informacionit dhe Publikimit		
Përgjegjës sektori	III-A	III-1
Specialist (redaktor letrar)	III-B	IV-1
Specialist Statistikash	III-B	IV-1
Specialist (IT)	III-B	IV-1
Specialist Publikimi	III-B	IV-1

VENDIM
Nr. 113/2023

PËR DISA NDRYSHIME NË
VENDIMIN E KUVENDIT NR. 95/2016,
“PËR MIRATIMIN E STRUKTURËS,
ORGANIKËS DHE KLASIFIKIMIN E
PAGAVE TË AUTORITETIT PËR
INFORMIMIN MBI DOKUMENTET E
ISH-SIGURIMIT TË SHTETIT”, TË
NDRYSHUAR

Në mbështetje të nenit 78 të Kushtetutës, nenit 9, pika 2, të ligjit nr. 9584, datë 17.7.2006, “Për pagat, shpërblymjet dhe strukturat e institucioneve të pavarura kushtetuese dhe të institucioneve të tjera të pavarura, të krijuara me ligj”, të ndryshuar, nenit 12, pika 6, të ligjit nr. 45/2015, “Për të drejtën e informimit për dokumentet e ish-Sigurimit të Shtetit të Republikës Popullore Socialiste të Shqipërisë”, të ndryshuar, dhe nenit 55 të Rregullores së Kuvendit,

me propozimin e Autoritetit për Informimin mbi Dokumentet e ish-Sigurimit të Shtetit,

KUVENDI

I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

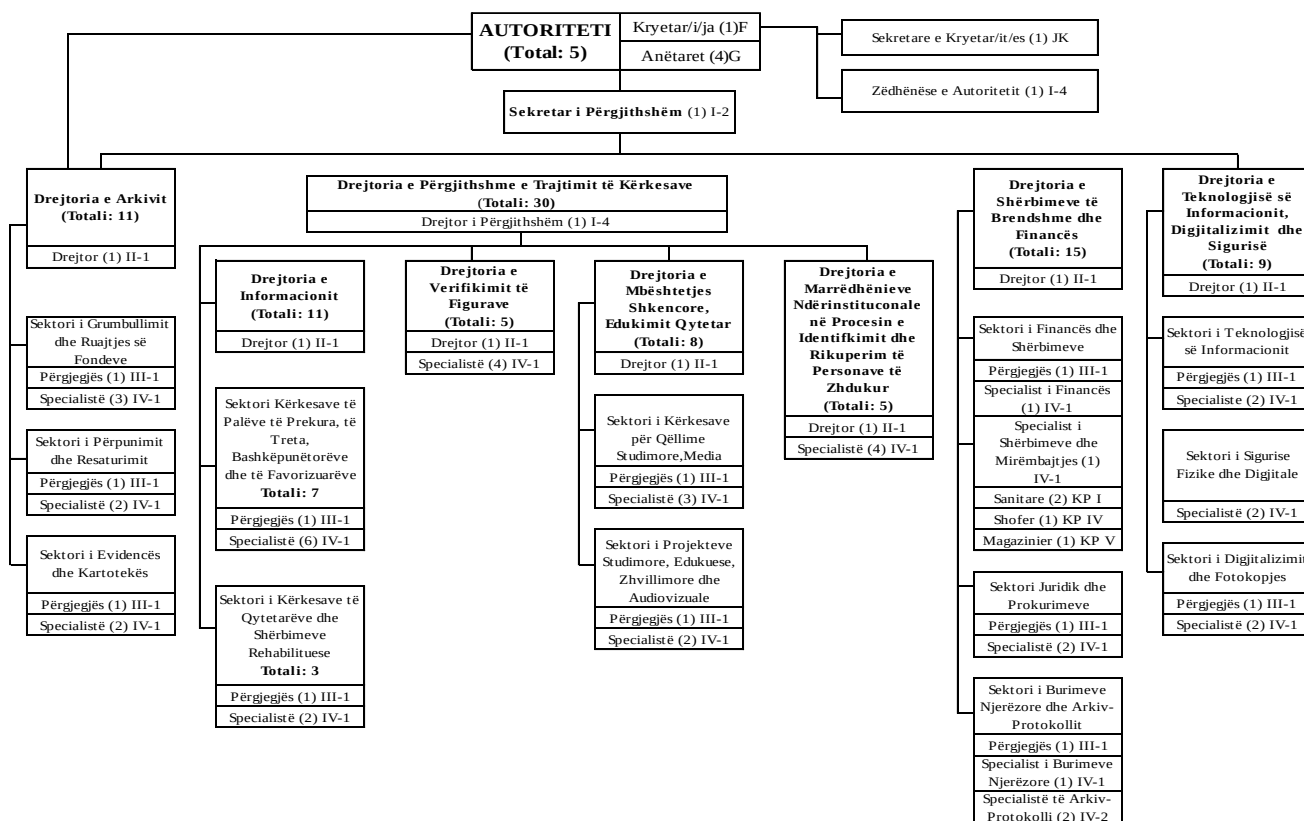
I. Lidhjet nr. 1 dhe nr. 2, të vendimit të Kuvendit nr. 95/2016, “Për miratimin e strukturës, organikës dhe klasifikimin e pagave të Autoritetit për Informimin mbi Dokumentet e ish-Sigurimit të Shtetit”, të ndryshuar, ndryshohen sipas lidhjeve nr. 1 dhe nr. 2 bashkëlidhur këtij vendimi.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë dhe i shtrinë efektet financiare nga data 1 prill 2023.

KRYETARE
Lindita Nikolla

Miratuar në datën 2.11.2023.

Lidhja nr. 1. STRUKTURA E AUTORITETIT PËR INFORMIMIN MBI DOKUMENTET E ISH-SIGURIMIT TË SHTETIT

Lidhja nr. 2. ORGANIKA E AUTORITETIT PËR INFORMIMIN MBI DOKUMENTET E ISH-SIGURIMIT TE SHTETIT

	POZICIONI	KATEGORIA	NUMRI
I.	Kryetar/i/ja i/e Autoritetit		1
	Sekretar/i/ja i/e Autoritetit		1
	Zëdhënës/i/ja i/e Autoritetit	I 4	1
	Anëtarët e Autoritetit		4
II.	SEKRETARIATI TEKNIK		
	Sekretari i Përgjithshëm	I 2	1
	Drejtorja e Arkivit		11
	Drejtori	II 1	1
	Sektori i Grumbullimit dhe Ruajtjes së Fondeve		4
	Përgjegjës sektori	III 1	1
	Specialist	IV 1	3
	Sektori i Përpunimit dhe Restaurimit		3
	Përgjegjës sektori	III 1	1
	Specialist	IV 1	2
	Sektori i Evidencës dhe Kartotekës		3
	Përgjegjës sektori	III 1	1
	Specialist	IV 1	2
	Drejtorja e Përgjithshme e Trajtimit të Kërkesave		30
	Drejtori i përgjithshëm	I 4	1
	Drejtorja e Informacionit		11
	Drejtor	II 1	1
	Sektori i Kërkesave të palëve të prekura, të treta, bashkëpunëtorëve dhe të favorizuarve		7
	Përgjegjës Sektori	III 1	1
	Specialist	IV 1	6
	Sektori i Kërkesave të Qytetarëve dhe Shërbimeve Rehabilituese		3
	Përgjegjës sektori	III 1	1
	Specialist	IV 1	2
	Drejtorja e Verifikimit të Figurave		5
	Drejtor	II 1	1
	Specialist	IV 1	4
	Drejtorja e Mbështetjes Shkencore dhe Edukimit Qytetar		8
	Drejtor	II 1	1
	Sektori i Kërkesave për Qëllime Studimore, Media		4
	Përgjegjës sektori	III 1	1
	Specialist	IV 1	3
	Sektori i Projekteve Studimore, Edukuese, Zhvillimore dhe Audiovizuale		3
	Përgjegjës sektori	III 1	1
	Specialist	IV 1	2
	Drejtorja e Marrëdhënieve Ndërinstitucionale në Procesin e Identifikimit dhe Rikuperimit të Personave të Zhdukur		5
	Drejtor	II 1	1
	Specialist	IV 1	4
	Drejtorja e Shërbimeve të Brendshme dhe Financës		15
	Drejtor	II 1	1

Sektori i Financës dhe Shërbimeve		7
Përgjegjës sektori	III 1	1
Specialist i Financës	IV 1	1
Specialist i Shërbimeve dhe Mirëmbajtjes	IV 1	1
Sanitare		2
Shofer		1
Magaznier		1
Sektori juridik dhe prokurimeve		3
Përgjegjës sektori	III 1	1
Specialist	IV 1	2
Sektori i Burimeve Njerëzore dhe Arkiv-Protokollit		4
Përgjegjës sektori	III 1	1
Specialist i Burimeve Njerëzore	IV 1	1
Specialist i Arkiv-Protokollit	IV 2	2
Drejtoria e Teknologjisë së Informacionit, Digjitalizimit dhe Sigurisë		9
Drejtor	II 1	1
Sektori i Teknologjisë së Informacionit		3
Përgjegjës sektori	III 1	1
Specialist	IV 1	2
Sektori i Sigurisë Fizike dhe Digjitale		2
Specialist	IV 1	2
Sektori i Digjitalizimit dhe Fotokopjes		3
Përgjegjës sektori	III 1	1
Specialist	IV 1	2
Gjithsej		73

VENDIM
Nr. 114/2023

PËR DISA NDRYSHIME NË VENDIMIN
E KUVENDIT NR. 67/2020, “PËR
MIRATIMIN E STRUKTURËS,
ORGANIKËS DHE KLASIFIKIMIT TË
PAGAVE TË PERSONELIT ME KOHË
TË PLOTË PUNE TË KOMISIONIT
QENDROR TË ZGJEDHJEVE”,
TË NDRYSHUAR

Në mbështetje të nenit 78 të Kushtetutës, nenit 9, pika 2, të ligjit nr. 9584, datë 17.7.2006, “Për pagat, shpërblimet dhe strukturat e institucioneve të pavarura kushtetuese dhe të institucioneve të tjera të pavarura, të krijuara me ligj”, të ndryshuar, nenit 19, shkronja “m”, të ligjit nr. 10 019, datë 28.12.2008, “Kodi Zgjedhor i Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, si dhe nenit 55 të Rregullores së

Kuvendit, me propozimin e Komisionerit Shtetëror të Zgjedhjeve,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

I. Lidhja nr. 2 e vendimit të Kuvendit nr. 67/2020, “Për miratimin e strukturës, organikës dhe klasifikimit të pagave të personelit me kohë të plotë pune të Komisionit Qendror të Zgjedhjeve”, të ndryshuar, ndryshohet sipas lidhjes nr. 2 bashkëlidhur këtij vendimi.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë dhe i shtrinë efektet financiare nga data 1 prill 2023.

KRYETARE
Lindita Nikolla

Miratuar në datën 2.11.2023.

Lidhja nr. 2. ORGANIKA E KOMISIONIT QENDROR TË ZGJEDHJEVE

Nr.	Funksioni	Kategoria e pagave	Numri
1	Komisioneri Shtetëror i Zgjedhjeve	Ligji nr. 10 019, datë 29.12.2008 “Kodi Zgjedhor”, i ndryshuar	1
2	Nënkomisioner	Ligji nr. 10 019, datë 29.12.2008 “Kodi Zgjedhor”, i ndryshuar	1
1.1	Kabineti i Komisionerit Shtetëror të Zgjedhjeve		
	Drejtor kabineti	I-2	1
	Këshilltar	I-3	2
	Zëdhënës	I-4	1
	Sekretare	Sekretar i titullarëve të institucioneve të tjera të pavarura, të përmendura në shkronjën “a”, pika 1, kreu I, të VKM-së nr. 325/2023	1
1.2	Sektori i Auditit të Brendshëm		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	2
3	Sekretar i Përgjithshëm	I-2	1
4	Drejtorja e Përgjithshme e Administrimit të Zgjedhjeve		
	Drejtor i përgjithshëm	I-4	1
4.1	Drejtorja e Administratës Zgjedhore		
	Drejtor drejtorie	II-1	1
4.1.1	Sektori i Koordinimit		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	4
4.1.2	Sektori i Dokumentacionit Zgjedhor dhe Trajtimeve		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	2
4.2	Drejtorja e Logjistikës dhe Digjitalizimit		
	Drejtor drejtorie	II-1	1
4.2.1	Sektori i Materialeve Zgjedhore		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	2
4.2.2	Sektori i Zhvillimeve Digjitale		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	3
4.2.3	Sektori i Administrimit të të Dhënave Digjitale		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	2
4.3	Drejtorja për Votim nga Jashtë		
	Drejtor drejtorie	II-1	1
4.3.1	Sektori i Koordinimit dhe Informimit		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	2
4.3.2	Sektori i Administrimit dhe Zhvillimit të Votimit		
	Specialist	IV-1	3
4.4	Drejtorja e Subjekteve Zgjedhore, Mbikëqyrjes, Financimit dhe Monitorimit		
	Drejtor drejtorie	II-1	1
4.4.1	Sektori për Subjektet Zgjedhore dhe Dekriminalizimin		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	2

4.4.2	Sektori i Mbikëqyrjes Financiare dhe Monitorimit të Fushatës		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	3
5.	Drejtoria e Përgjithshme Rregullatore, Ekonomike dhe Shërbimeve Mbështetëse		
	Drejtor i përgjithshëm	I-4	1
5.1	Drejtoria e Ligjshmërisë		
	Drejtor drejtorie	II-1	1
5.1.1	Sektori i Hartimit të Akteve		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	4
5.1.2	Sektori për Denoncimet, Ankimet dhe Sanksionet		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	3
5.2	Drejtoria e Komunikimit dhe Koordinimit		
	Drejtor drejtorie	II-1	1
5.2.1	Sektori i Edukimit dhe Informimit		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	2
5.2.2	Sektori i Vëzhgimit dhe Koordinimit Ndërkombëtar		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	2
5.3	Drejtoria e Menaxhimit të Buxhetit		
	Drejtor drejtorie	II-1	1
	Specialist	IV-1	4
5.4	Drejtoria e Burimeve Njerëzore dhe Shërbimeve Mbështetëse		
	Drejtor drejtorie	II-1	1
5.4.1	Sektori i Protokollit dhe Arkivit		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	4
5.4.2	Sektori i Burimeve Njerëzore		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	2
5.4.3	Sektori i Shërbimeve Mbështetëse		
	Shef sektori	III-1	1
	Specialist	IV-1	2
	Sekretare	Sekretar i titullarëve të institucioneve të tjera të pavarura, të përmendura në shkronjën “a”, pika 1, kreu I, të VKM nr. 325/2023	3
	Receptionist	-II-	1
	Teknik fotokopjues	-II-	1
	Magaznier	-II-	1
	Postier	-II-	1
	Shofer	-II-	2
	Punëtor mirëmbajtës	-II-	1
	Punonjëse pastrimi	-II-	3
Punonjës gjithsej			95

VENDIM
Nr. 115/2023

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

PËR DISA NDRYSHIME NË VENDIMIN
E KUVENDIT NR. 36/2020 “PËR
MIRATIMIN E STRUKTURËS,
ORGANIKËS DHE NIVELIT TË PAGAVE
PËR AKADEMINË E SHKENCAVE NË
REPUBLIKËN E SHQIPËRISË”,
TË NDRYSHUAR

VENDOSI:

I. Lidhja nr. 1 e vendimit të Kuvendit nr. 36/2020, “Për miratimin e strukturës, organikës dhe nivelit të pagave për Akademinë e Shkencave në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, ndryshon sipas lidhjes nr. 1 bashkëlidhur këtij vendimi.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë dhe i shtrin efektet financiare nga data 1 prill 2023.

KRYETARE
Lindita Nikolla

Miratuar në datën 2.11.2023.

Në mbështetje të nenit 78 të Kushtetutës, nenit 9, pika 2, të ligjit nr. 9584, datë 17.7.2006, “Për pagat, shpërblimet dhe strukturat e institucioneve të pavarura kushtetuese dhe të institucioneve të tjera të pavarura, të krijuara me ligj”, të ndryshuar, nenit 22, pika 5, të ligjit nr. 53/2019, “Për Akademinë e Shkencave në Republikën e Shqipërisë”, nenit 55 të Rregullores së Kuvendit, me propozimin e Akademisë së Shkencave,

Lidhja nr. 1. STRUKTURA, ORGANIKA DHE NIVELI I PAGAVE I AKADEMISË SË SHKENCAVE

DREJTIMI INSTITUCIONAL SHKENCOR

Pozicioni	Nr.	Kategoria
KRYESIA	4	
Kryetar	1	C (0.700)
Zëvendëskryetar	1	D (0,650)
Sekretar shkencor	1	D (0,650)
Sekretare e Kryesisë (Kryesekretare)	1	III-3
SEKSIONET SHKENCORE		
Kryetar i Seksionit të Shkencave Shoqërore dhe Albanologjike (anëtar Kryesie)	1	E (0,600)
Sekretar teknik i SSHSHA-së	1	IV-1
Kryetar i Seksionit të Shkencave Natyrore-Teknike (anëtar Kryesie)	1	E (0,600)
Sekretar teknik i SSHTN-së	1	IV-1
QENDRA E PROJEKTEVE DHE KOORDINIMIT TË KËRKIMIT SHKENCOR	3	
- Drejtor	1	II-1
- Koordinator kërkimor-shkencor	2	III-3

ADMINISTRATA

KANCELARI	1	I-2
SEKTORI I MARRËDHËNIEVE ME JASHTË DHE PUBLIKUN	3	
- Përgjegjës sektori	1	III-1
- Specialist për burimet njerëzore dhe jurist	1	III-3
- Specialist për marrëdhëniet me jashtë	1	IV-1
SEKTORI I BOTIMEVE SHKENCORE	6	
- Përgjegjës sektori	1	III-1
- Redaktor shkencor (Specialist)	1	IV-1
- Redaktor shkencor (Specialist)	1	IV-1
- Bibliografe (Specialist)	1	IV-1
- Bibliotekare (Specialist)	1	IV-1
- Editor botimesh	1	Kl. IX
SEKTORI I BUXHETIT DHE FINANCËS	4	
- Përgjegjës sektori	1	III-1
- Specialist finance	1	IV-1
- Specialist për shpërndarjen e librit akademik	1	IV-2
- Magazinier/shofer (institucionit)	1	Kl. VIII
SEKTORI NDIHMËS		
- Shofer i kryetarit	1	Kl. V
- Punëtor mirëmbajtës	1	Kl. VI
- Punonjës pastrimi	1	Kl. II
- Arkivist-protokollist (Specialist)	1	IV-2
TOTALI		29

Shënime.

i. Koeficientët e kategoritë C, D dhe E për pagat e anëtarëve të Kryesisë janë në raport me pagën e Presidentit e sipas kategorive të ligjit nr. 9584, datë 17.7.2006, “Për pagat, shpërblimet dhe strukturat e institucioneve të pavarura kushtetuese dhe të institucioneve të tjera të pavarura, të krijuara me ligj”, të ndryshuar me ligjin nr. 34/2023.

ii. Klasifikimi i pagave të nëpunësve të institucionit të Akademisë së Shkencave i referohet vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 325, datë 31.5.2023.

iii. Klasifikimi i pagave për punonjësit mbështetës/administrativë të institucionit të Akademisë së Shkencave i referohet vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 326, datë 31.5.2023.

VENDIM
Nr. 116/2023

PËR DISA NDRYSHIME NË
VENDIMIN E KUVENDIT NR. 34/2010,
“PËR MIRATIMIN E STRUKTURËS,
ORGANIKËS DHE KATEGORIZIMIT TË
POZICIONEVE TË PUNËS SË
KOMISIONERIT PËR MBROJTJEN NGA
DISKRIMINIMI”, TË NDRYSHUAR

Në mbështetje të nenit 78 të Kushtetutës, nenit 9, pika 2, të ligjit nr. 9584, datë 17.7.2006, “Për pagat, shpërblimet dhe strukturat e institucioneve të pavarura kushtetuese dhe të institucioneve të tjera të pavarura, të krijuara me ligj”, të ndryshuar, nenit 21, pika 3, të ligjit nr. 10 221, datë 4.2.2010, “Për mbrojtjen nga diskriminimi”, i ndryshuar, si dhe nenit 55 të Rregullores së Kuvendit, me

propozimin e Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

I. Lidhja nr. 2 e vendimit të Kuvendit nr. 34/2010, “Për miratimin e strukturës, organikës dhe kategorizimit të pozicioneve të punës së Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, ndryshohet sipas lidhjes nr. 2 bashkëlidhur këtij vendimi.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë dhe i shtrin efektet financiare nga data 1 prill 2023.

KRYETARE
Lindita Nikolla

Miraturar në datën 2.11.2023.

Lidhja 2

**ORGANIKA DHE KATEGORIZIMI I POZICIONEVE TË PUNËS SË KOMISIONERIT
PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI**

Funksioni	Nr. i punonjësve	Kategoria/Klasa
I. Komisioneri	1	F
		Ligji nr. 10 221, datë 04.02.2010, i ndryshuar
II. Kabineti	2	
Këshilltar	1	I- 4
Sekretar	1	VKM 325/2023 lidhja nr.5 tabela nr.2, pika 3
III. Drejtoria e Pritjes së Ankesave	6	
Drejtor	1	II-1
Specialist	2	IV-2
Specialist – Shkodër	1	IV-2
Specialist – Korçë	1	IV-2
Specialist – Fier	1	IV-2
IV. Drejtoria e Hetimit Administrativ	6	
Drejtor	1	II-1
Inspektorë	5	III-1
V. Drejtoria Juridike	5	
Drejtor	1	II-1
Specialist	4	IV-1
VI. Drejtoria e Marrëdhënieve me Jashtë 6		
Drejtor	1	II-1
Specialist i Marrëdhënieve me Jashtë	1	IV-1
Specialist të Monitorimit dhe raportimit	2	IV-1
Specialist i Komunikimit me Mediat	1	IV-1
Specialist i Jetësimit të Projekteve	1	IV-1
VII. Drejtoria e Shërbimeve Mbështetëse dhe Financiare	8	
Drejtor	1	II-1
Specialist i burimeve njerëzore	1	IV-1
Specialist IT	1	IV-1
Specialist i Buxhet-Financës	1	IV-1
Specialist i Arkiv-Protokollit	1	IV-2
Magaznier/punonjës mirëmbajtje	1	Klasa V.(VKM 326/2023)
Shofer	1	Klasa III (VKM 326/2023)
Pastrues	1	Klasa I .(VKM 326/2023)
Gjithsej:	34 punonjës	

VENDIM
Nr. 117/2023

Instituti të Studimeve për Krimet dhe Pasojat e Komunizmit në Shqipëri,

PËR DISA NDRYSHIME NË VENDIMIN E KUVENDIT NR. 11/2021 “PËR MIRATIMIN E STRUKTURËS, ORGANIKËS DHE KATEGORIZIMIT TË POZICIONEVE TË PUNËS SË INSTITUTIT TË STUDIMEVE PËR KRIMET DHE PASOJAT E KOMUNIZMIT NË SHQIPËRI (ISKK)”, TË NDRYSHUAR

Në mbështetje të nenit 78 të Kushtetutës, nenit 9, pika 2, të ligjit nr. 9584, datë 17.7.2006, “Për pagat, shpërblimet dhe strukturat e institucioneve të pavarura kushtetuese dhe të institucioneve të tjera të pavarura, të krijuara me ligj”, të ndryshuar, nenit 19, pika 2, të ligjit nr. 10 242, datë 25.2.2010, “Për Institutin e Studimeve për Krimet dhe Pasojat e Komunizmit në Shqipëri”, të ndryshuar, si dhe nenit 55 të Rregullores së Kuvendit, me propozimin e

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

I. Lidhja nr. 2 e vendimit të Kuvendit nr. 11/2021 “Për miratimin e strukturës, organikës dhe kategorizimit të pozicioneve të punës të Institutit të Studimeve për Krimet dhe Pasojat e Komunizmit në Shqipëri”, të ndryshuar, ndryshon sipas lidhjes nr. 2 bashkëlidhur këtij vendimi.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë dhe i shtrinë efektet financiare nga data 1 prill 2023.

KRYETARE
Lindita Nikolla

Miraturar në datën 2.11.2023.

Lidhja 2. ORGANIKA E INSTITUTIT TË STUDIMEVE PËR KRIMET DHE PASOJAT E KOMUNIZMIT

	Funksioni	Klasa e pagës	Nr. i punonjësve
I	DREJTORI EKZEKUTIV	I-2	1
II	DREJTORIA E ARKIVIT DHE BIBLIOTEKËS		5
	<i>Zv.drejtor ekzekutiv dhe drejtor i arkivit</i>	I-4	1
	Specialist (katalogim, inventarizim dhe përpunim i dokumenteve)	IV-1	1
	Specialist (katalogim, inventarizim dhe përpunim i dokumenteve)	IV-1	1
	Specialist (katalogim, inventarizim dhe përpunim i dokumenteve)	IV-1	1
	Specialist biblioteke (katalogim, inventarizim i fondit të Bibliotekës etj.)	IV-1	1
	DREJTORIA E STUDIMEVE		10
III	<i>Drejtor drejtorie</i>	II-1	1
	Spektori i Kërkimit Shkencor		5
	Përgjegjës sektori – studiues	III-1	1
	Specialist studiues	IV-1	1
	Specialist studiues	IV-1	1

	Specialist studiues	IV-1	1
	Specialist i botimeve dhe redaktor letrar	IV-1	1
	Sektori i Edukimit dhe Informimit Publik		4
	Përgjegjës sektori – studiues	III-1	1
	Specialist i projekteve audiovizuale	IV-1	1
	Specialist i marrëdhënieve me publikun	IV-1	1
	Specialist – koordinator i edukimit	IV-1	1
	DREJTORIA E FINANCËS DHE SHËRBIMEVE MBËSHTETËSE		6
	<i>Drejtor drejtorie</i>	II-1	1
	Specialist i financës dhe buxhetit	IV-1	1
	Specialist i burimeve njerëzore dhe sekretari/protokoll	IV-1	1
	Specialist jurist dhe i shërbimeve me gjyqësorin	IV-1	1
	Specialist IT (database ISKK/Arkivi elektronik)	IV-1	1
IV	Shofer	Kl. IV	1
	PUNONJËS GJITHSEJ		22

VENDIM
Nr. 118/2023

**PËR CAKTIMIN E MASËS SË
SHPËRBLIMIT MUJOR FIKS TË
ANËTARIT TË KËSHILLIT DREJTUES
TË RADIOTELEVISIONIT SHQIPTAR**

Në mbështetje të nenit 78 të Kushtetutës, nenit 98, pika 1, të ligjit nr. 97/2013, “Për mediat audiovizive në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar, ligjit nr. 9584, datë 17.7.2006, “Për pagat, shpërblimet dhe strukturat e institucioneve të pavarura kushtetuese dhe të institucioneve të tjera të pavarura, të krijuara me ligj”, të ndryshuar, si dhe nenit 55 të Rregullores së Kuvendit, me propozim të Komisionit për Edukimin dhe Mjetet e Informimit Publik,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

I. Masa e shpërblimit mujor fiks e anëtarit të Këshillit Drejtues të Radiotelevizionit Shqiptar është 30 për qind e masës së përcaktuar në pikën F/5 të lidhjes nr. 1 të ligjit nr. 9584, datë 17.7.2006, “Për pagat, shpërblimet dhe strukturat e institucioneve të pavarura kushtetuese dhe të

institucioneve të tjera të pavarura, të krijuara me ligj”, të ndryshuar.

II. Vendimi i Kuvendit nr. 82/2015, “Për caktimin e masës së shpërblimit mujor fiks të anëtarit të Këshillit Drejtues të Radiotelevizionit Shqiptar” shfuqizohet.

III. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë dhe i shtrinë efektet financiare nga data 1 prill 2023.

KRYETARE
Lindita Nikolla

Miraturar në datën 2.11.2023.

DEKRET
Nr. 318, datë 9.11.2023

**PËR LEJIMIN E LËNIES SË
SHTETËSISË SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 13, 14, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, me propozimin e ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:

Neni 2

Neni 1

Iu lejohej lënia e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tyre, shtetasve:

1. Bledar Bashkim Seitaj
2. Vanessa Bledar Seitaj
3. Amalia Bledar Seitaj
4. Aron Bledar Seitaj
5. Anna Solei Bledar Seitaj
6. Olsi Rexhep Çollaku
7. Jonida Shyqyri Pacara
8. Kay Erika Ilir Findo

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET

Nr. 320, datë 9.11.2023

PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, nenit 6, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, me propozim të ministrit të Brendshëm,

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET

Nr. 319, datë 9.11.2023

PËR LEJIMIN E LËNIES SË
SHTETËSISË SHQIPTARE

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 13, 14, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, me propozimin e ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:

Neni 1

Iu lejohej lënia e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tyre, shtetasve:

1. Aksel Altin Omeri
2. Aida Qamil Duka (Sinani)
3. Blerina Agim Murataj (Llapi)
4. Spiro Ndrec Shtjefni
5. Luanda Maria Spiro Shtjefni
6. Katala Spiro Shtjefni
7. Samuel Spiro Shtjefni

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të shtetasit:
- Zana Avni Tërshnjaku (Çekju)

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET

Nr. 321, datë 9.11.2023

PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, nenit 6, nenit 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, me propozim të ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tyre, shtetasve të mëposhtëm:

1. Fatmir Xhelal Micaj
2. Mergim Ebib Islamaj
3. Drilon Mustafa Berisha

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET
Nr. 322, datë 9.11.2023

**PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, nenit 6, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, me propozim të ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tyre, shtetasve:

1. Vesa Bedri Smolica
2. Lis Urim Bytyqi
3. Bardhosh Adem Godeni

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET

Nr. 323, datë 9.11.2023

**PËR LEJIMIN E LËNIES SË
SHTETËSISË SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, nenit 13, nenit 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, me propozim të ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:

Neni 1

Lejohet lënia e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të shtetas:

- Brunilda Fehmi Horn (Manjani)

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET
Nr. 324, datë 9.11.2023

**PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të shkronjës “c” të nenit 92 dhe nenit 93 të Kushtetutës, të neneve 9 dhe 20, e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, me propozim të ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tij, shtetasit:

- Ardit Imran Nuredini

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET**Nr. 326, datë 9.11.2023****PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, nenit 9, 20, e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, me propozim të ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tyre, shtetasve:

1. Asdren Nehat Gashi
2. Artian Sahit Kelmendi
3. Valmir Sabit Krasniqi
4. Amet Ylber Ylber Korca

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET**Nr. 328, datë 9.11.2023****PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, nenit 8, 20, e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, me propozim të ministrit të Brendshëm,

Faqe | 19620

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të shtetasve:

- Ziqi Tao Xuan.

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

UDHËZIM**Nr. 25, datë 1.9.2023****PËR NUMRIN E NXËNËSVE PËR
KLASË DHE NORMAT E PUNËS
MËSIMORE NË OFRUESIT E ARSIMIT
PROFESIONAL**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe të shkronjës “b”, të nenit 7, të ligjit nr. 15/2017, “Për arsimin dhe formimin profesional në Republikën e Shqipërisë”,

UDHËZOJ:

Numri i nxënësve për klasë dhe normat e punës mësimore në ofruesit e arsimit profesional janë si më poshtë:

I. Numri i nxënësve për klasë, numri i drejtuesve dhe norma mësimore javore e mësuesve dhe e drejtuesve

1. Numri i nxënësve për klasë:

a) Klasat në arsimin profesional formohen jo më pak se 15 nxënës;

b) Në drejtimet mësimore “bujqësi”, “veterinari”, “pyje”, “ndërtim”, “detari”, “gjeologji-miniera”, “kërkim, shpim dhe shfrytëzim i naftës dhe gazit” dhe “tekstil-konfeksion” klasat formohen me jo më pak se 12 nxënës;

c) Klasat në arsimin pas të mesëm formohen jo më pak se 10 nxënës.

2. Ndarja e klasave paralele të bëhet sipas këtij rregulli:

a) dy klasa paralele, kur numri i nxënësve është 30–59;

b) tri klasa paralele, kur numri i nxënësve është 60–90;

c) katër klasa paralele, kur numri i nxënësve është 91–120;

d) pesë klasa paralele, kur numri i nxënësve është 121–150;

e) ndarja e nxënësve në më shumë se pesë klasa paralele bëhet për çdo rritje të numrit me 30 nxënës.

3. Numri i drejtuesve:

a) Kur numri i nxënësve është 200–450, emërohet një nëndrejtor shkolle;

b) Kur numri i nxënësve është 450–700, emërohen dy nëndrejtorë shkolle;

c) Kur numri i nxënësve është mbi 700, emërohen tre nëndrejtorë shkolle.

4. Norma mësimore javore e mësuesve dhe e drejtuesve

a) Normat për lëndët e kulturës së përgjithshme:

i. Mësuesi i gjuhës shqipe dhe i letërsisë 18 orë në javë;

ii. Mësuesi i: gjuhës së huaj, 20 orë në javë;

matematikës, fizikës, biologjisë, kimisë, informatikës, historisë, gjeografisë, teknologjisë, shkencave shoqërore (filozofi, psikologji, qytetari, sociologji), ekonomisë dhe mësuesi ndihmës

iii. mësuesi i lëndëve të tjera 22 orë në javë.

b) Normat për lëndët e kulturës profesionale:

i. Mësues i teorisë 20 orë në javë;

ii. Mësues i praktikës 22 orë në javë.

c) Normat për drejtuesit:

i. drejtori i shkollës, pavarësisht nga numri i nxënësve

ii. nuk ka ngarkesë mësimore

iii. nëndrejtori, pavarësisht numrit të nxënësve 6 orë në javë;

iv. përgjegjësi i njësive së zhvillimit, pavarësisht numrit të nxënësve norma është 50 % e ngarkesës së orëve mësimore javore

v. përgjegjësi i bazës prodhuese 15 orë në javë.

Nëndrejtorët e shkollës dhe përgjegjësi i bazës prodhuese e plotësojnë normën e tyre mësimore javore vetëm me orë të profilit të diplomës që zotërojnë.

5. Norma e vlerësimit të arritjeve

a) Drejtori i institucioneve publike ofruese të AFP-së, me 81–700 nxënës: 4 orë në javë (3 orë për vlerësim të cilësisë së procesit mësimor dhe 1 orë për dokumentacionin shkollor);

b) Drejtori i institucioneve publike ofruese të AFP-së me mbi 700 nxënës: 3 orë në javë (2 orë për vlerësim të cilësisë së procesit mësimor dhe 1 orë për dokumentacionin shkollor);

c) Nëndrejtori i institucioneve publike ofruese të AFP-së me 81–700 nxënës: 4 orë në javë (3 orë për vlerësim të cilësisë së procesit mësimor dhe 1 orë për dokumentacionin shkollor);

d) Nëndrejtori i institucioneve publike ofruese të AFP-së me mbi 700 nxënës: 3 orë në javë (2 orë për vlerësim të cilësisë së procesit mësimor dhe 1 orë për dokumentacionin shkollor).

II. Organizimi i mësimi në arsimin profesional

1. Orët teorike zhvillohen me të gjithë klasën në lëndët e teorisë profesionale.

2. Orët e praktikës profesionale zhvillohen në grupe me jo më shumë se 15 nxënës, sipas drejtimeve dhe profileve.

III. Dispozita të veçanta

1. Ngarkesë mësimore javore është numri i orëve mësimore që i ngarkohet punonjësit arsimor për çdo javë të vitit mësimor. Ngarkesa mësimore javore përfshin orët e mësimi të çdo lënde që përmban plani mësimor dhe çdo orë të përcaktuar në këtë udhëzim.

2. Mësuesi i lëndëve të kulturës së përgjithshme, mësuesi i teorisë profesionale dhe i praktikës profesionale plotëson normën mësimore javore me lëndë të profilit të diplomës që zotërojnë.

3. Në rastet kur mësuesi nuk ka orë të mjaftueshme në profilin e diplomës që zotëron, mësuesi ngarkohet me orë mësimore të profileve të përafërta si vijon:

a) Mësuesi i lëndëve të përgjithshme, e plotëson ngarkesën javore me orë mësimore të profileve të përafërta, sipas shtojcës 1 bashkë-lidhur këtij udhëzimi;

b) Mësuesi i teorisë dhe i praktikës profesionale, i plotëson me orë mësimore të përafërta me profilin e diplomës së tij;

c) Në arsimin e mesëm profesional, për shpërndarjen e ngarkesës mësimore sipas profileve dhe për përcaktimin e mësuesve që mbeten pa ngarkesë mësimore, drejtoritë e shkollave së pari do të plotësojnë me orë mësimore mësuesit që janë diplomuar në lëndën/profilin sipas përcaktimeve të pikave 4 dhe 5, të kreut I dhe shtojcës 1 të këtij udhëzimi.

4. Puna e mësuesit kujdestar barasvlerësohet me 2 orë mësimore në javë.

5. Mësuesi që drejton bibliotekën e shkollës i llogariten:

a) 2 orë në javë, kur shkolla ka bibliotekë dhe ka deri në 300 nxënës;

b) 3 orë në javë, kur shkolla ka bibliotekë dhe ka mbi 301–600 nxënës;

c) 4 orë në javë, kur shkolla ka bibliotekë dhe ka mbi 600 nxënës.

6. Mësuesi drejtues i departamentit mësimor (përgjegjës i departamentit të kulturës profesionale) dhe mësuesi drejtues i ekipit lëndor (kryetar i ekipit lëndor, kultura e përgjithshme) i ulen 2 orë mësimore në javë.

7. Mësuesit që janë pjesë e njësisë së zhvillimit ju ulen orët sipas llogaritjeve, si më poshtë vijon:

a) Formula e llogaritjes së ngarkesës totale javore të angazhimit të anëtarëve të njësisë së zhvillimit është:

$K1 \times \text{numrin e nxënësve} + K2 \times \text{numrin e drejtimitve mësimore} = \text{numrin e orëve mësimore javore}$, ku koeficienti $K1 = 0,02$ dhe koeficienti $K2 = 2$

b) Në ngarkesën mësimore totale javore të llogaritur sipas kësaj formule, nuk përfshihet ngarkesa mësimore javore e përgjegjësit të njësisë së zhvillimit, e cila përcaktohet sipas pikës 3 të këtij udhëzimi.

8. Mësuesi që merret me veprimtaritë artistike dhe mësuesi që kryen detyrën e koordinatorit të qeverisë së nxënësve, për shkollat nën 700 nxënës i llogariten 2 orë në javë dhe për shkollat mbi 700 nxënës i llogariten 4 orë në javë.

9. Mësuesi, në shkollat me më shumë se 700 nxënës, që kanë palestër dhe krijojnë e stërvitin ekupe sportive, jo në më shumë se dy lloje sporti për femra dhe meshkuj, i ulet norma mësimore javore me 3 orë në javë.

10. Mësimi në lëndën e edukimit fizik zhvillohet i ndarë, sipas gjinisë dhe kur është e mundur mësuesi të jetë i së njëjtës gjini me nxënësit. Ndarja sipas gjinisë bëhet sipas kësaj rregulle:

a) në institucionet e arsimit të mesëm profesional, kur numri i nxënësve për çdo gjini është jo më pak se 10 nxënës, mësimi i edukimit fizik u bëhet i ndarë në gjini;

b) në ofruesit e arsimit të mesëm profesional që kanë klasa paralele, kur numri i nxënësve për çdo gjini në të paktën një paralel, është më i vogël se 10 nxënës, mësimi i edukimit fizik të bëhet i ndarë në gjini, por duke bashkuar dy paralele;

c) në ofruesit e arsimit të mesëm profesional, që nuk kanë klasa paralele, kur numri i nxënësve për çdo gjini është më i vogël se 10, mësimi i edukimit fizik të bëhet pa u ndarë në gjini.

11. Mësuesve që vlerësojnë testimet e provimeve kombëtare të arsimit bazë, t'u llogaritet për efekt pagese orë mësimore për 3 teste të vlerësuara.

12. Mësuesve që vlerësojnë fazën II të olimpiadave kombëtare të organizuara nga ministria përgjegjëse për arsimin, t'u llogaritet për efekt pagese 1 orë mësimore për 3 teste të vlerësuara.

13. Çdo anëtar i të komisionit të vlerësimit të provimeve të teorisë dhe praktikës profesionale, t'u paguhet një orë mësimore, për çdo 10 nxënës që marrin pjesë në provim.

14. Mësuesit të teknologjisë së informacionit dhe komunikimit/informatikës, i cili është i ngarkuar nga shkolla me administrimin e SMIP-it, i zbriten 2 orë mësimore javore.

15. Mësuesit mbikëqyrës të Maturës Shtetërore i ulet norma me 2 orë mësimore në javë.

16. Të gjitha normat e veçanta, të përcaktuara në kreun V e këtij udhëzimi, për efekte financiare kanë vlerën e orës mësimore.

17. Mësuesit, të cilëve u është ulur ngarkesa për kryerjen e veprimtarive të ndryshme të përcaktuara në këtë udhëzim, nuk mund të ngarkohen me orë shtesë të pagueshme.

18. Masa e pagesës për orën mësimore mbi ngarkesën mësimore javore bëhet sipas tarifave të përcaktuara me vendim të Këshillit të Ministrave.

19. Çdo orë mësimore e realizuar nga mësuesi mbi ngarkesën mësimore javore të tij paguhet si orë mbi normë, në fund të çdo muaji.

20. Në arsimin e mesëm profesional mësuesi lejohet të ketë orë mbi normë/ngarkesë jo më shumë se 30% të ngarkesës mësimore javore.

21. Pagesa e orëve shtesë bëhet detyruesisht në fund të çdo muaji. Drejtoria e shkollës të llogarisë periodikisht pagesat e orëve shtesë, me qëllim që pagesa e orëve shtesë të përfituara nga mësuesit gjatë muajit përkatës, të jetë në përputhje me orët faktike të realizuara nga mësuesi.

IV. Dispozitat e fundit

1. Normat e punës mësimore dhe numri i nxënësve për klasë në ofruesit e arsimit profesional, do të jenë si më sipër, duke filluar nga viti shkollor 2023–2024.

2. Udhëzimi nr. 28, datë 14.10.2019, “Për numrin e nxënësve për klasë dhe normat e punës

mësimore në institucionet e arsimit profesional”, i ndryshuar, shfuqizohet.

3. Për zbatimin e këtij udhëzimi ngarkohen Ministria e Financave dhe Ekonomisë, Agjencia Kombëtare e Punësimit dhe Aftësimit, Agjencia Kombëtare e Arsimit, Formimit Profesional dhe Kualifikimeve dhe ofruesit publik të arsimit profesional.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I FINANCEVE
DHE EKONOMISË
Delina Ibrahimaj

SHTOJCË 1 ARSIMI PROFESIONAL DHE MËSUESIT SIPAS PROFILIT

a) Kurrikula bërthamë

Nr.	Lëndët	Profili i kërkuar	Profili i përafërt
1	Gjuhë shqipe	Gjuhë shqipe dhe letërsi	
2	Letërsi	Gjuhë shqipe dhe letërsi	
3	Gjuhë e huaj e parë	Gjuhë e huaj (anglisht, frëngjisht...)	
4	Matematikë	Matematikë, matematikë-fizikë	Fizikë
5	Fizikë	Fizikë, matematikë-fizikë	Matematikë
6	Kimi	Kimi, biologji-kimi	
7	Biologji	Biologji, biologji-kimi	
8	Histori	Histori, histori-gjeografi	Gjeografi
9	Gjeografi	Gjeografi, histori-gjeografi	Histori
10	Qytetari	Shkenca sociale	Histori-gjeografi
11	Filozofi	Shkenca sociale	Filozofi
12	Ekonomi	Shkenca sociale	Ekonomi
13	TIK	Informatikë, TIK, matematikë-informatikë	Matematikë
14	Edukimi fizik, sporte dhe shëndeti	Edukim fizik	

b) Kurrikulat me zgjedhje

Nr.	Lëndët	Profili i kërkuar	Profili i përafërt
1	Letërsi	Gjuhë shqipe dhe letërsi	
2	Gjuhë e huaj e dytë	Gjuhë e huaj (anglisht, frëngjisht...)	
3	Fizikë	Fizikë, matematikë-fizikë	Matematikë
4	Kimi	Kimi	Biokimi
5	Biologji	Biologji, biologji-kimi	Kimi
6	Histori	Histori, histori-gjeografi	Gjeografi
7	Gjeografi	Gjeografi, histori-gjeografi	Histori
8	Psikologji	Shkenca sociale	Filozofi, histori-gjeografi
9	Sociologji	Shkenca sociale	Filozofi, histori-gjeografi
10	Teknologji	TIK, Fizikë	Shkencat e natyrës, Informatikë, Inxhinieri
11	TIK	Informatikë, TIK, matematikë-informatikë	Matematikë, fizikë
12	Edukimi fizik, sporte dhe shëndeti	Edukim fizik	
13	Arte	Arti skenik, muzikë, art figurativ	Gjuhë shqipe dhe letërsi

URDHËR

Nr. 624, datë 31.10.2023

**PËR NDALIMIN E PESHKIMIT NË
LIQENIN E OHRIT DHE
GRUMBULLIMIN E VEZËVE TË
KORANIT PËR INKUBIM**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës; të pikës 1, të nenit 13, të ligjit nr. 64, datë 31.4.2012, “Për peshkimin”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e peshkimit me çfarëdolloj mjeti dhe metodë gjuetie, si dhe ndalimin e mbajtjes në bord, tranzitimin në barkë dhe zbarkimin e qëllimtë të belushkës (*Salmothymus ohridanus*), në liqenin e Ohrit, prej datës 1.11.2023 deri më datë 1.3.2024.

2. Ndalimin e peshkimit me çfarëdolloj mjeti dhe metode gjuetie, si dhe ndalimin e mbajtjes në bord, tranzitimin në barkë dhe zbarkimin e qëllimtë të gjitha llojeve të peshqve në liqenin e Ohrit, prej datës 1.12.2023 deri më datë 1.3.2024, me përjashtim të tratave të zallit (vlagë) për gjuetinë e cironkës (*Alburnus alburnus alborella*), sipas zonave bregliqenore të përcaktuara nga Organizata e Menaxhimit të Peshkimit (OMP) Pogradec.

3. Çdo mjet gjuetie peshku i kapur nga organet e monitorimit dhe kontrollit gjatë kohës së ndalimit të gjuetisë së peshkut, sekuestrohet.

4. Drejtoria e Shërbimeve të Peshkimit dhe Akuakulturës (DSHPA), të koordinojë veprimtarinë organizative, teknike dhe financiare me Qendrën e Prodhimit të Rasateve të Koranit në fshatin Lin të Pogradecit, për gatishmërinë e marrjes së vezëve të koranit (*Salmo letnica*), shtrimit dhe trajtimit të tyre për inkubim.

5. Për periudhën prej 1.1.2024 deri më 1.3.2024 të lejohet vetëm peshkimi i riprodhuesve të koranit për qëllime të grumbullimit të vezëve deri në 220 kg, të cilat do të shtrohen për inkubim në impiantet e Qendrës së Prodhimit të Rasateve të Koranit, në fshatin Lin të Pogradecit.

6. Shpenzimet e pagesës së materialit biologjik (vezëve), karburantit që shpenzohet për grumbullimin dhe transportimin e vezëve të koranit dhe shpenzimet e tjera që kanë të bëjnë me këtë aktivitet do të mbulohen nga buxheti i planifikuar i DSHPA-së.

7. Veprimtaria e grumbullimit të vezëve, të kryhet e organizuar nën drejtimin e DSHPA-së në varësi të së cilës është Sektori i Kontrollit dhe Monitorimit të Peshkimit, Qendra e Prodhimit të Rasateve të Koranit në fshatin Lin të Pogradecit, të cilat në bashkëpunim me OMP-në Pogradec, të përcaktojnë dhe aktivizojnë për këtë qëllim 60 peshkatarë me përvojë, anëtarë të kësaj OMP-je.

8. DSHPA-ja, nëpërmjet Qendrës së Prodhimit të Rasateve të Koranit në fshatin Lin të Pogradecit, të lidhë kontratë me OMP-në Pogradec, për mbledhjen dhe dorëzimin e vezëve të koranit, të ndara sipas zonave specifike buzë liqenit.

9. OMP Pogradec dhe DSHPA, në bashkëpunim me Drejtorinë e Politikave dhe Programeve të Peshkimit dhe Akuakulturës, të hartojnë një plan-veprimi të detajuar dhe të miratuar prej tyre.

10. Ngarkohen Drejtoria e Politikave dhe Programeve të Peshkimit dhe Akuakulturës, Drejtoria e Shërbimeve të Peshkimit dhe Akuakulturës, Qendra e Prodhimit të Rasateve në fshatin Lin të Pogradecit, si dhe Organizata e Menaxhimit të Peshkimit Pogradec, të bashkëpunojnë me strukturat vendore Pogradec, Komisariatit e Policisë, Policinë Tatimore, Drejtorinë Rajonale të AKU-së Korçë, për zbatimin e këtij urdhri.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR

Nr. 630, datë 6.11.2023

**PËR MBYLLJEN E VEPRIMTARISË SË
INSTITUCIONIT ARSIMOR PRIVAT
PARAUNIVERSITAR, GJIMNAZI
“NILS BOR”**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës të Republikës së Shqipërisë, të pikës 7, të nenit 42, të ligjit nr. 69/2012, “Për sistemin arsimor parauniversitar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar dhe urdhrit nr. 565, datë 5.10.2023, të ministrit të Arsimit dhe Sportit, “Për delegimin e kompetencave dhe caktimin e detyrave

të zëvendësministrit të Arsimit dhe Sportit, znj. Nina Guga”,

URDHËROJ:

1. Mbylljen e veprimtarisë së institucionit arsimor privat parauniversitar, gjimnazi “Nils Bor”, të subjektit juridik “Nils Bor” sh.p.k, i licencuar me urdhrin nr. 506, datë 3.12.2008, të ministrit të Arsimit dhe Shkencës, “Për funksionimin e institucionit arsimor privat parauniversitar, gjimnazi “Nils Bor”, me kërkesën e tij nr. 221 prot., datë 4.9.2023.

2. Institucioni arsimor privat parauniversitar, gjimnazi “Nils Bor”, ka për detyrë:

a) Të vendosë në dispozicion të Zyrës Vendore të Arsimit Parauniversitar Tiranë, çdo informacion të kërkuar deri në plotësimin dhe mbylljen e të gjitha kërkesave të parashikuara në këtë urdhër.

b) Të dorëzojë në Zyrën Vendore të Arsimit Parauniversitar Tiranë, të gjithë dokumentacionin lidhur me veprimtarinë e kryer.

c) Të kthejë pagesat e kryera nga prindi/përfaqësuesi ligjor i nxënësit për pjesën e papërfunduar të shkollimit, si dhe çdo detyrim tjetër të përmbushur, nëse ka.

3. Zyra Vendore e Arsimit Parauniversitar Tiranë, ka për detyrë:

a) Të ngrejë grup pune brenda 3 (tre) ditëve nga hyrja në fuqi e këtij urdhri dhe të marrë masat për mbylljen e veprimtarisë së institucionit arsimor privat parauniversitar, Gjimnazi “Nils Bor”.

b) Të administrojë të gjithë dokumentacionin lidhur me veprimtarinë mësimore të kryer nga institucioni arsimor parauniversitar privat.

c) Të ruajë në arkivin e institucionit dhe më tej të arkivojë sipas ligjit nr. 9154, datë 6.11.2003, “Për arkivat”, dokumentacionin e dorëzuar nga institucioni arsimor privat parauniversitar, gjimnazi “Nils Bor”.

4. Drejtoria e Përgjithshme e Arsimit Parauniversitar dhe Drejtoria Rajonale Arsimore Parauniversitare, Durrës të monitorojnë veprimtarinë e Zyrës Vendore të Arsimit Parauniversitar, Tiranë, për zbatimin e detyrave, sipas këtij urdhri.

5. Në rast të moszbatimit të detyrimeve, nga institucioni arsimor privat parauniversitar, gjimnazi “Nils Bor”, të përcaktuara në pikën 2, të këtij urdhri, Zyra Vendore e Arsimit Parauniversitar, Tiranë, të marrë të gjitha masat, sipas legjislacionit në fuqi.

6. Urdhri nr. 506, datë 3.12.2008, i ministrit të Arsimit dhe Shkencës, “Për funksionimin e institucionit arsimor privat parauniversitar, Gjimnazi “Nils Bor”, shfuqizohet.

7. Ngarkohen për zbatimin e këtij urdhri, Sekretari i Përgjithshëm në Ministrinë e Arsimit dhe Sportit, Drejtoria e Përgjithshme Rregullatore për Arsimin dhe Sportin, Drejtoria e Përgjithshme e Arsimit Parauniversitar, Drejtoria Rajonale Arsimore Parauniversitare, Durrës, Zyra Vendore e Arsimit Parauniversitar, Tiranë, institucioni arsimor privat parauniversitar, gjimnazi “Nils Bor”.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

ZËVENDËSMINISTËR I ARSIMIT
DHE SPORTIT
Nina Guga

GJYKATA EVROPIANE PËR TË DREJTAT
E NJERIUT

SEKSIONI I TRETË

VENDIM

Kërkesa nr. 11674/17

SOKOL GAZULLI KUNDËR SHQIPËRISË

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Tretë), e mbledhur më 12 shtator 2023 si një Komitet i përbërë nga:

Georgios A. Serghides, *kryetar*,

Darian Pavli,

Oddný Mjöll Arnardóttir, *gjyqtarë*

dhe Olga Chernishova, *zëvendëssekretare e Seksionit*,

Duke mbajtur në konsideratë:

kërkesën (nr. 11674/17) kundër Republikës së Shqipërisë depozituar në Gjykatë në mbështetje të nenit 34 të Konventës për Mbrotjtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore (“Konventa”), më 4 shkurt 2017 nga një shtetas shqiptar dhe kanadez, z. Sokol Gazulli, lindur në vitin 1970 dhe banues në Lezhë (“kërkuesi”), i cili u përfaqësua nga znj. F. Gazulli me banim në Lezhë;

vendimin për të njoftuar për kërkesën Qeverinë Shqiptare (“Qeveria”), e cila u përfaqësua nga agentja e saj në atë periudhë, znj. B. Lilo, dhe në

vijim nga z. O. Moçka, Avokati i Përgjithshëm i Shtetit;

vërejtjet e palëve;

Pasi diskutoi, vendosi si më poshtë:

LËNDA E ÇËSHTJES

1. Kërkuesi u gjobit nga autoriteti doganor dhe iu kërkua të parapaguante një pjesë të gjobës përpara se ta kundërshtonte atë. Kërkuesi u ankua se kërkesa shkelte të drejtën e tij për t'iu drejtuar gjykatës sipas nenit 6 § 1 të Konventës.

A. Procesi administrativ në lidhje me përjashtimin nga një detyrim doganor

2. Pasi kishte jetuar jashtë vendit për një sërë vitesh, kërkuesi u kthye në Shqipëri në muajin mars 2010. Ai pretendoi se në këtë periudhë ai kishte importuar në Shqipëri makinën e tij personale, por nuk kishte kaluar në procedurat e zakonshme të importit në kufi, pasi oficerët e kufirit nuk kishin mundur ta informonin për procedurën e saktë që duhej të ndiqej.

3. Në muajin prill 2011, ai përdori makinën e tij për të udhëtuar jashtë vendit dhe më pas, për të rihyrë në Shqipëri.

4. Në muajin mars 2012, kërkuesi kërkoi nga autoriteti përkatës tatimor të përjashtojë nga detyrimet doganore për makinën me arsyetimin se sipas ligjit vendas, emigrantët që kthehen në Shqipëri përjashtohen nga detyrimet doganore për makinat e tyre personale. Ministria e Financave e rrëzoi kërkesën në muajin prill 2012, me arsyetimin se sipas të dhënave të tyre, makina kishte hyrë në Shqipëri në muajin prill 2011 (shih paragrafin 3 më sipër), që do të thotë më shumë se një vit më vonë pas kthimit të kërkuesit në Shqipëri, që kishte ndodhur në muajin mars 2010 (shih paragrafin 2 më sipër).

5. Në periudhën midis vitit 2012 dhe 2015, kërkuesi shprehu mospajtimin e tij me këtë vendim me anë të korrespondencës elektronike me autoritetet vendase.

B. Procesi në lidhje me gjobën e doganës

1. Procesi administrativ

6. Më 30 qershor 2015, kërkuesi iu nënshtrua një inspektimi rastësor nga oficerët doganorë. Ata sekuestruan makinën e tij, përpiluan të dhënat përkatëse dhe e referuan çështjen pranë Zyrës Doganore Shkodër për një vendim.

7. Më 3 korrik 2015, Zyra Doganore Shkodër konstatoi se kërkuesi nuk kishte paguar detyrimin doganor për makinën e tij. Gjithashtu, ajo konstatoi se kërkuesi kishte pasur dijeni se kërkesa për

përjashtim nuk ishte pranuar dhe se ai nuk kishte filluar ndonjë proces gjyqësor për ta kundërshtuar atë vendim. Në vijim, Zyra Doganore Shkodër, me anë të një vendimi të së njëjtës datë, e urdhëronte të paguante 347,611.5 lekë (ALL) për detyrimin doganor të pashlyer dhe një gjobë të barabartë me 100% të detyrimit (që do të thotë një shumë në total prej 695,223 ALL – afërsisht rreth 5,604 euro (EUR)).

8. Më 9 korrik 2015, kërkuesi e kundërshtoi vendimin e mësipërm pranë organit administrativ të shkallës së dytë, më konkretisht Drejtoria e Përgjithshme e Doganave ("DPD"). Më 3 gusht 2015, DPD-ja e informoi kërkuesin se kundërshtimi i tij ishte i papranueshëm, pasi përpara se të kundërshtonte vendimin e organit të shkallës së parë, kërkuesi nuk kishte shlyer detyrimin doganor të kontestuar dhe 40% të gjobës sipas parashikimit të nenit 289 § 3 të Kodit Doganor (ligji nr. 8449, i datës 27 janar 1999, i ndryshuar).

2. Procesi gjyqësor

9. Kërkuesi i kundërshtoi të dy vendimet administrative pranë Gjykatës Administrative Shkodër, e cila, më 14 tetor 2015, e deklaroi padinë e tij të papranueshme me arsyetimin se kërkuesi nuk kishte shteruar mjetet administrative pasi DPD-ja nuk kishte shqyrtuar meritat e ankesave për shkak të mosrespektimit të parashikimeve për pranueshmërinë pranë atij organi.

10. Në një datë të paspecifikuar, kërkuesi depozitoi një apelim të posaçëm pranë Gjykatës së Lartë. Ai argumentoi se si emigrant që po kthehej në vendin e tij, ai duhej të ishte përjashtuar nga detyrimi doganor. Më 17 dhjetor 2015, Gjykata e Lartë la në fuqi arsyetimin dhe përfundimin e gjykatës më të ulët pa shqyrtuar meritat e gjobës.

11. Në një datë të paspecifikuar, kërkuesi u ankua pranë Gjykatës Kushtetuese. Një prej argumenteve të tij ishte se rregulli, sipas nenit 289 § 3 të Kodit Doganor, sipas së cilit ai duhej të paguante detyrimin doganor të kundërshtuar dhe 40% të gjobës përpara se të kundërshtonte vendimet përkatëse administrative shkaktonte një ndërhyrje joproporcionale me të drejtën e individëve për t'iu drejtuar gjykatës, sipas nenit 6 § 1 të Konventës. Sipas këndvështrimit të kërkuesit ajo kërkesë ishte e pafavorshme për kërkuesit dhe në këtë mënyrë, mund të dekurajonte apelimet në atë fushë, si edhe ishte jo proporcionale.

12. Më 11 nëntor 2016, Gjykata Kushtetuese vendosi se apelimi kushtetues i kërkuarit synonte të kundërshtonte *in abstracto* kushtetueshmërinë e Kodit Doganor, dhe kërkuari nuk kishte pozita juridike në këtë proces. Për këtë arsye, Gjykata Kushtetuese e deklaroi apelinin të papranueshëm.

13. Kërkesa ka të bëjë me ankesën e kërkuarit për pretendimin për shkelje të së drejtës së tij për t'iu drejtuar gjykatës sipas nenit 6 § 1 të Konventës, sipas kërkesës për të parapaguar një pjesë të gjobës së doganës përpara se të mund ta kundërshtonte atë. Gjithashtu, kërkesa ka të bëjë edhe me pretendimin për shkelje të nenit 1 të Protokollit, nr. 1 të Konventës.

VLERËSIMI I GJYKATËS

A. Neni 6 § 1 i Konventës

14. Çështjet në lidhje me taksat, si këto që tashmë gjenden pranë Gjykatës, krijojnë esencën e prerogativës së autoritetit publik ku natyra publike e marrëdhënies midis taksapaguesit dhe komunitetit mbetet predominuese, pavarësisht efekteve pasurore që mosmarrëveshjet tatimore shkaktojnë detyrimisht për taksapaguesin. Për rrjedhojë, neni 6 § 1 i Konventës nuk është i zbatueshëm për sa i përket aspektit të tij civil (shih, më së fundmi, *Vegotex International S.A. kundër Belgjikës* ([DHM], nr. 49812/09, § 66, 3 nëntor 2022).

15. Megjithatë, është konstatuar se aspekti penal i nenit 6 § 1 zbatohet për tarifatat tatimore shtesë, të cilat nuk konsiderohen si kompensim monetar për dëmin, por si dënim për të parandaluar përsëritjen e shkeljes (*Jussila kundër Finlandës* [DHM], nr. 73053/01, § 38, GJEDNJ 2006-XIV).

16. Në çështjen konkrete, përveç detyrimit doganor, autoritetet vendosën ndaj kërkuarit edhe një dënim shtesë të barasvlershëm me 100% të detyrimit (shih paragrafin 7 më sipër), i cili *prima facie* duket të ketë pasur një natyrë ndëshkuese. Në çdo rast, nuk është e nevojshme të shqyrtohet në detaj kuadri dhe natyra ligjore e atij dënimi pasi ankesa është e papranueshme për arsyet e paraqitura në vijim.

17. E drejta për t'iu drejtuar gjykatës nuk është absolute. Ajo mund t'i nënshtrohet kufizimeve të lejuara me anë të interpretimit, veçanërisht në lidhje me kushtet e pranueshmërisë së një apelimi. Megjithatë, këto kufizime nuk duhet të kufizojnë ushtrimin e së drejtës në një mënyrë të tillë ose në një masë të tillë që të cenohet vet thelbi i së drejtës. Ato duhet të ndjekin një qëllim legjitim dhe duhet të

kenë një proporcionalitet të drejtë midis mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të arrihet (shih *Omar kundër Francës* ([DHM] nr. 24767/94, § 34, 29 korrik 1998).

18. Në çështjen konkrete, kufizimi ndaj së drejtës së kërkuarit për t'iu drejtuar gjykatës vinte nga kërkesa për të parapaguar shumën kryesore të detyrimit doganor dhe 40% të gjobës përpara se të bëhej ankesa për rivlerësim të borxhit. Kërkuari nuk argumentonte – dhe Gjykata nuk ka arsye të gjykojë – se kërkesa nuk ndiqte një qëllim legjitim (krahaso me arsyetimin në *Leduc kundër Francës*, (vendim) [Komiteti], nr. 16382/16, § 28, 17 tetor 2017, dhe vendimet e cituara në të).

19. Për sa ka të bëjë me proporcionalitetin, në parashtrimet e tij përpara gjykatave normale vendase, kërkuari këmbëngulte se duke qenë se detyrimi fillestar doganor ishte i paligjshëm, atij nuk duhej t'i kërkohej të paguante ndonjë shumë përpara se ta kundërshtonte atë. Kërkuari nuk argumentoi përpara këtyre gjykatave se shuma e cila kërkohej të parapaguhej ishte e tepërt ose se ajo vendoste një barrierë të paarsyeshme ose ndaluese për të ushtruar të drejtën e tij për t'iu drejtuar gjykatës (shih paragrafin 11 më sipër). Në këtë mënyrë, kërkuari u ankua kryesisht për vet detyrimin për të paguar sipas ligjit vendas, dhe jo për proporcionalitetin e tij në çështjen e kërkuarit. Gjithashtu, ai nuk iu dha autoriteteve vendase ndonjë element faktik për situatën e tij financiare në mënyrë që ato autoritete të mund të vlerësonin proporcionalitetin e kërkesës për të parapaguar shumën në fjalë përkundërt gjendjes së tij financiare (shih, për një situatë të ngjashme, *Tcaciuc dhe të Tjerët kundër Rumanisë* (vendim) [Komiteti], nr. 43695/05 dhe 5 të tjerë, § 28, 4 shtator 2008, me referenca të tjera; dhe krahaso me *Loncke kundër Belgjikës*, nr. 20656/03, § 51, 25 shtator 2007, ku kërkuari ngriti një argument mbi të drejtën për t'iu drejtuar gjykatës). Edhe pse ai iu referua së drejtës për t'iu drejtuar gjykatës pranë Gjykatës Kushtetuese (shih paragrafin 11 më sipër), siç konstatohet nga Gjykata Kushtetuese, këto argumente ishin paraqitur *in abstracto* (shih paragrafin 12 më sipër). Në lidhje me këtë aspekt, Gjykata përsërit se detyra e saj nuk është të rishikojë ligjin përkatës dhe praktikën *in abstracto*, por të përcaktojë nëse mënyra me anë të së cilës ato u zbatuan, apo ndikuan ndaj kërkuarit, shkaktoi një shkelje të Konventës ose jo (shih, midis autoriteteve të tjera, *Schwarzenberger kundër Gjermanisë*, nr. 75737/01, § 37,

10 gusht 2006; *Roman Zakharov kundër Rusisë* [DHM], nr. 47143/06, § 164, GJEDNJ 2015).

20. Në mungesë të argumenteve të paraqitura në mënyrën e duhur në procedurat vendase, Gjykata nuk mund të konstatojë se kufizimi i së drejtës së kërkuesit për t'iu drejtuar gjykatës ka qenë jo proporcional.

21. Së fundmi, në lidhje me argumentin e kërkuesit se autoritetet vendase gabuan me ligjin duke gjykuar se ai duhej të parapaguante shumën përkatëse përpara se të depozitonte ankesën ndaj gjobës, Gjykata nuk konstaton ndonjë arsye për të gjykuar se konstatimi ishte arbitrar ose qartazi i paarsyeshëm (shih *Moreira Ferreira kundër Portugalisë* (nr.2) [DHM], nr. 19867/12, §§ 83 dhe 85, 11 korrik 2017).

22. Për sa më sipër, Gjykata vendos se çështja nuk paraqet ndonjë fakt të shkeljes të së drejtës së kërkuesit për t'iu drejtuar gjykatës sipas nenit 6 § 1 të Konventës.

B. Neni 1 i Protokollit nr. 1 të Konventës

23. Në rastin kur një kërkues nuk respekton kërkesat vendase të pranueshmërisë, kërkesa e tij ose e saj pranë Gjykatës, në parim, duhet të deklarohet e papranueshme për mosshërim të mjeteve vendase (shih *Vučković dhe të Tjerët kundër Serbisë* (kundërshtimi paraprak) [DHM], nr. 17153/11 dhe 29 të tjerë, § 72, 25 mars 2014).

24. Në çështjen konkrete, pretendimi vendas i kërkuesit u shpall i papranueshëm, pasi ai nuk kishte shëruar mjetet administrative përpara se t'i drejtohej gjykatës (shih paragrafin 22 më sipër). Rrjedhimisht, ankesa e bërë në mbështetje të nenit 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës pranë Gjykatës është e papranueshme për mosshërim të mjeteve vendase sipas nenit 35 §§ 1 dhe 4 të Konventës.

Për këto arsye, në mënyrë unanime, Gjykata *E deklaroi* kërkesën të papranueshme.

Hartuar në anglisht dhe njoftuar me shkrim më 5 tetor 2023.

Olga Chernishova
ZËVENDËSSEKRETARE

Georgios A. Serghides
KRYETAR

GJYKATA EVROPIANE PËR TË DREJTAT E NJERIUT

SEKSIONI I TRETË

ÇËSHTJA NURAJ KUNDËR SHQIPËRISË

(Kërkesa nr. 35703/17)

VENDIM
STRASBURG
10 tetor 2023

Ky vendim është i formës së prerë, por mund t'i nënshtrohet rishikimit redaktues.

Në çështjen Nuraj kundër Shqipërisë,

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Tretë), e mbledhur si një Komitet i përbërë nga:

Georgios A. Serghides, *kryetar*,

Darian Pavli,

Oddný Mjöll Arnardóttir, *gjyqtarë*

dhe Olga Chernishova, *zëvendësekrete e Seksionit*,

Duke mbajtur në konsideratë:

kërkesën (nr. 35703/17) kundër Republikës së Shqipërisë, depozituar në Gjykatë në mbështetje të nenit 34 të Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore ("Konventa"), më 13 maj 2017, nga një shtetase shqiptare, znj. Hajrie Nuraj, lindur në vitin 1960 dhe banuese në Tiranë ("kërkuesja"), e cila u përfaqësua nga z. S. Puto, një avokat që e ushtron ligjin në Tiranë;

vendimin për të bërë me dije, në lidhje me ankesën bërë në mbështetje të nenit 6 § 1 të Konventës mbi të drejtën e kërkueses për t'iu drejtuar gjykatës, Qeverinë Shqiptare ("Qeveria"), përfaqësuar nga Agjenti i saj, znj. B. Lilo, dhe në vijim nga z. O. Moçka, Avokati i Përgjithshëm i Shtetit, dhe për të deklaruar pjesën tjetër të kërkesës të papranueshme;

vërejtjet e palëve;

Pasi diskutoi me dyer të mbyllura më 19 shtator 2023,

Shpall vendimin e mëposhtëm, që u miratua në të njëjtën datë:

LËNDA E ÇËSHTJES

1. Çështja ka të bëjë me pretendimin për shkelje të së drejtës së kërkueses për t'iu drejtuar gjykatës, sipas nenit 6 § 1 të Konventës, në lidhje me refuzimin e gjykatave vendase për të shqyrtuar

pretendimin e saj për punësim ndaj një ambasade të huaj në bazë të imunitetit shtetëror.

FAKTET

2. Në periudhën midis vitit 2012 dhe 2014, kërkesja u punësua si sekretare pranë Ambasadës së Katarit në Tiranë. Sipas kontratës së punësimit, pozicioni i kërkeses përcaktohej si “sekretare” dhe “oficere administrative”. Kontrata nuk përfshinte një përshkrim specifik të punës. Në praktikë, ajo punonte edhe si përkthyes për ambasadën.

3. Kontrata parashikonte se, nëse midis palëve lindte një mosmarrëveshje, ajo:

“do të referohej pranë autoritetit gjyqësor kompetent pa paragjykim ndaj privilegjeve dhe imuniteteve diplomatike të misionit.”

4. Në muajin nëntor 2014, ambasada e ndërpreu punësimin e saj për shkak të shkeljes së konfidencialitetit dhe disiplinës. Kërkesja depozitoi pranë gjykatave shqiptare një padi për ndërprerje të paligjshme.

I. PROCESET VENDASE

A. Pjesa e parë

5. Më 13 shkurt 2015, Gjykata e Rrethit Tiranë dha një vendim të ndërmjetëm me anë të së cilit rrëzonte kërkesën e papranueshmërisë së ambasadës mbështetur në imunitetin shtetëror dhe deklaronte se kishte juridiksionin për të gjykuar padinë. Gjykata theksoi se mosmarrëveshja nuk kishte të bënte me një padi publike (“*acta iure imperii*”), por me një padi private (“*iure acta gestionis*”), që nuk ishte e lidhur me sovranitetin e Shtetit. Gjykata shtoi se rrëzimi i juridiksionit do të shkaktojte shkeljen e së drejtës së kërkeses për t’iu drejtuar gjykatës sipas nenit 6 § 1 të Konventës.

6. Ambasada e Katarit depozitoi një apelim pranë Gjykatës së Lartë duke argumentuar kryesisht se në mbështetje të Konventës së Vjenës 1961 për Marrëdhëniet Diplomatike (“Konventa e Vjenës”), imuniteti i saj do të duhej të ishte lënë në fuqi. Ambasada e Katarit shtoi gjithashtu se kontrata e punësimit nuk kishte asnjë parashikim në lidhje me autoritetin gjyqësor që ishte kompetent për të gjykuar padinë; për këtë arsye, kërkesja i nënshtrohej detyrimit për të negociuar me ambasadën nëse padia do të shqyrtohej nga gjykatat shqiptare ose ato të Katarit.

7. Më 8 prill 2015, Gjykata e Lartë prishi vendimin e gjykatës më të ulët dhe vendosi se padia ishte e papranueshme për shkak të imunitetit Shtetëror. Gjykata konstatoi se në kontratën e

punësimit, palët nuk kishin përcaktuar gjykatën kompetente për gjykimin e mosmarrëveshjeve. Në vijim, Gjykata e Lartë u mbështet në ligjin vendas dhe në Konventën e Vjenës për të arritur në përfundimin se nuk kishte arsye për të përjashtuar imunitetin e Shtetit të Huaj.

8. Pas apelimit kushtetues të kërkeses, më 15 mars 2016, Gjykata Kushtetuese prishi vendimin e Gjykatës së Lartë dhe e riktheu çështjen për rigjykim pranë asaj gjykate. Gjykata Kushtetuese konstatoi se Gjykata e Lartë nuk kishte marrë në konsideratë zhvillimet në praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut, që përcaktonte një kufizim të imunitetit Shtetëror, në lidhje me mosmarrëveshjet e punësimit. Në të njëjtën linjë, Gjykata e Lartë nuk kishte përcaktuar nëse detyrimet specifike të kërkeses në ambasadë përfshinin ushtrimin vetëm të detyrave administrative, apo kontribuonin në përmbushjen e objektivave sovranë të Shtetit të përfaqësuar. Për këtë arsye, Gjykata Kushtetuese udhëzoi Gjykatën e Lartë t’i sqaronte këto çështje dhe të përcaktonte nëse ndonjë prej përjashtimeve të parashikuara në nenin 11 § 2 të Konventës së Kombeve të Bashkuara për Imunitetet Juridiksionale të Shteteve dhe Pasurive të Tyre 2004 (“Konventa e KB 2004”) do të ishte i zbatueshëm për çështjen konkrete.

9. Së fundmi, Gjykata Kushtetuese e udhëzoi Gjykatën e Lartë të adresonte pretendimin e Shtetit të huaj se kërkesja kishte pasur akses në “një sërë dokumentesh konfidenciale” që i kishte përkthyer për ambasadën.

B. Pjesa e dytë

10. Në parashtrimet e saj vijuese pranë Gjykatës së Lartë, kërkesja pohoi se kishte qenë vetëm një sekretare, dhe jo staf konsullor, dhe gjithçka që kishte përkthyer për ambasadën ishin artikuj nga shtypi shqiptar.

11. Më 29 qershor 2016, Gjykata e Lartë pranoi se ekzistonte një tendencë e përgjithshme sipas së cilës imuniteti i Shteteve kufizohej në lidhje me mosmarrëveshjet e punësimit, mbështetur në ilustrimet me anë të vendimeve të Gjykatës në çështjen *Cudak kundër Lituanisë* ([DHM], nr. 15869/02, §§ 54-59, GJEDNJ 2010) dhe *Sabeh El Leil kundër Francës* ([DHM], nr. 34869/05, §§ 46-54, 29 qershor 2011). Megjithatë, në mbështetje të nenit 39 të Kodit të Procedurës Civile (“KPC”) dhe nenit 31 § 1 dhe nenit 32 të Konventës së Vjenës (shih paragrafët 15-16 në vijim), Gjykata e Lartë konstatoi

se pala mbrojtëse nuk kishte hequr dorë nga imuniteti i saj dhe gjykoj edhe një herë se padia ishte e papranueshme. Për sa i përket Konventës së KB 2004, që konsiderohet të zbatohet në Shqipëri si e drejtë ndërkombëtare zakonore, konstatohet se:

“19. [...] çështja konkrete trajtohet nga paragrafi i dytë i nenit 11 [të Konventës së KB 2004] pasi [...] kontrata e punësimit në shqyrtim është pjesë e sferës së masave të lidhura në mënyrë të drejtpërdrejtë me përmbushjen e misionit ose funksionit diplomatik sipas Konventës së Vjenës, por edhe sipas interpretimit të Nenit 11/2/a/d [sic] të Konventës së Kombeve të Bashkuara për Imunitetet Juridiksionale të Shteteve dhe Pasurive të Tyre (përfashtimet).

20. [...] pasi pala paditëse ishte punësuar si përkthyes dhe sekretare e Ambasadorit të Shtetit të Katarit, aktiviteti i saj lidhet në mënyrë të drejtpërdrejtë me aktivitetin e përfaqësimit diplomatik të Shtetit të huaj, për këtë arsye imuniteti sovran i Shtetit të huaj justifikon kufizimin e të drejtës së paditëses për t’iu drejtuar gjykatës.

21. Banka Civile e Gjykatës së Lartë mban në konsideratë edhe detyrat specifike të përmbushura nga pala paditëse. Duke iu referuar parashtrimeve të palëve, konstatohet se paditësja kishte akses në dokumente të caktuara që i përkthente dhe ia kalonte në mënyrë të drejtpërdrejtë përfaqësuesve të shtetit të Katarit, që do të thotë, ajo kishte akses në materiale konfidenciale sensitive që lidheshin në mënyrë të drejtpërdrejtë me interesat sovranë të shtetit të Katarit. Nga ana tjetër, paditësja nuk parashtrroi në gjykatë se materialet e përkthyer prej saj nuk ishin konfidenciale.

...

22. Sipas rrethanave, detyrat e paditëses kishin të bënin me aspekte të konfidencialitetit... Aktiviteti i paditëses nuk mund të klasifikohet vetëm si aktivitet administrativ.”

12. Gjithashtu, sipas kontratës së punësimit (shih paragrafin 3 më sipër), gjykata konstaton se:

“pala e paditur nuk pati kurrë si synim të hiqte dorë nga privilegjet dhe imuniteti i saj ... Nga interpretimi i këtij parashikimi kontraktual, rezulton se palët nuk kishin pasur asnjëherë si synim që ta paraqisnin zgjidhjen e mosmarrëveshjeve të tyre pranë gjykatave shqiptare, pasi: i. mosmarrëveshja shkaktohej prej marrëdhënies të punës; ii. pala e paditur është një subjekt që gëzon imunitet diplomatik...; iii. pala e paditur nuk ka hequr dorë

nga imuniteti dhe në këtë mënyrë mosmarrëveshja mund të gjykohej nga gjykatat shqiptare.”.

13. Më 21 dhjetor 2016, Gjykata Kushtetuese me shumicë votash, pesë me tre, rrëzoi apelimin kushtetues si të papranueshëm, duke gjykuar se Gjykata e Lartë e kishte arsyetuar rregullisht vendimin e saj.

14. Dy gjyqtarë bashkëlidhën një opinion të përbashkët kundërshtues ku shpreheshin se gjykata duhej të kishte analizuar çështjen sipas këndvështrimit në lidhje me “të drejtën për t’iu drejtuar gjykatës” dhe jo sipas këndvështrimit mbi “mungesën e provave”. Gjithashtu, ata shpreheshin se Gjykata e Lartë nuk kishte mbajtur në konsideratë mjaftueshëm praktikën gjyqësore të Gjykatës që orientohej drejt kufizimit të imunitetit shtetëror. Ata arrinin në përfundimin se sipas aspekteve *prima facie* të paraqitura, çështja do të duhej të ishte deklaruar e pranueshme.

II. LIGJI PËRKATËS VENDAS

15. Neni 39 i KPP-së parashikon:

Neni 39

“Anëtarët e misionëve konsullore dhe diplomatike në Republikën e Shqipërisë nuk janë subjekt i juridiksionit të gjykatave shqiptare, me përjashtim të rasteve kur:

a) ata bien dakord vullnetarisht [me atë juridiksion];

b) përmbushen kushtet dhe termat e parashikuar në Konventën e Vjenës për Marrëdhëniet Diplomatike [për heqjen e imunitetit].”.

III. LIGJI PËRKATËS NDËRKOMBËTAR

A. Konventa e Vjenës mbi Marrëdhëniet Diplomatike

16. Neni 31 § 1 dhe neni 32 i Konventës, që hyri në fuqi në Shqipëri më 8 shkurt 1998, parashikon:

Neni 31

“1. Një agent diplomatik gëzon imunitet ndaj juridiksionit penal të Shtetit pritës. Ai gëzon imunitet edhe ndaj juridiksionit civil dhe administrativ...

...

Neni 32

14. Imuniteti ndaj juridiksionit të agentëve diplomatikë dhe personave që gëzojnë imunitet sipas nenit 37 mund të hiqet nga Shteti dërgues...

...”

B. Konventa e Kombeve të Bashkuara 2004 mbi Imunitetet Juridiksionale të Shteteve dhe Pasurive të Tyre

17. Në muajin dhjetor 2004, Asambleja e Përgjithshme e Kombeve të Bashkuara miratoi Konventën mbi Imunitetet Juridiksionale të Shteteve dhe Pasurive të Tyre. Ajo u hap për nënshkrim më 17 janar 2005 dhe nuk ka hyrë ende në fuqi. Neni 11 i Konventës parashikon si më poshtë:

Neni 11

Kontratat e punësimit

“1. Përveç rasteve kur Shtetet në fjalë bien dakord midis tyre, një Shtet nuk mund të kërkojë imunitet nga juridiksioni pranë një gjykate të një Shteti tjetër që është kompetent në një proces që ka të bëjë me një kontratë punësimi midis Shtetit dhe një individi për punën e kryer ose që do të kryhet, plotësisht ose pjesërisht, në territorin e atij Shteti tjetër.

2. Paragrafi 1 nuk zbatohet nëse:

a) i punësuar është punësuar për të kryer funksione të caktuara në ushtrim të autoritetit qeveritar;

...

(d) lënda e procesit është pushimi ose ndërprerja e punësimit të një individi dhe, sipas përcaktimit nga kreu i Shtetit, kreu i qeverisë ose Ministri për Punët e Jashtme i Shtetit që ofron punësimin, një proces i tillë do të ndërhynte në interesat e sigurisë së atij Shteti;

...”

VLERËSIMI I GJYKATËS

PRETENDIMI PËR SHKELJE TË NENIT 6 § 1 TË KONVENTËS

18. Në mbështetje të nenit 6 § 1 të Konventës, kërkesja pretendonte se ajo ishte privuar nga e drejta e saj për t’iu drejtuar gjykatës, për sa i përket imunitetit juridiksional të kërkuar nga punëdhënësi i saj dhe lënë në fuqi nga gjykatat vendase.

A. Pranueshmëria

19. Në mbështetje të nenit 1 të Konventës, Qeveria parashtroi se kërkesja nuk kishte qenë “brenda juridiksionit” të Shqipërisë, sepse ajo kishte rënë dakord se mosmarrëveshjet me punëdhënësin e saj do të zgjidheshin nga gjykatat e Katarit, në këtë mënyrë, duke përjashtuar juridiksionin e gjykatave

shqiptare dhe, për pasojë, juridiksionin e Gjykatës. Kërkesja e kundërshtoi atë pohim.

20. Edhe pse Gjykata e Lartë vendosi se i mungonte juridiksioni për të gjykuar themelin e padisë së kërkuar, për të arritur në këtë gjykim, ajo ushtroi pushtetin e saj për të marrë një vendim mbi çështjen e paraqitur pranë saj nga kërkesja. Në vijim, Gjykata Kushtetuese shqyrtoi dhe rrëzoi apelimin kushtetues të kërkuar. Rezulton se për sa ka të bëjë me pajtueshmërinë e vendimeve vendase me nenin 6 § 1 të Konventës, kërkesja ishte “brenda juridiksionit” të Shqipërisë për qëllimet e nenit 1 të Konventës (krahaso me *Naku kundër Lituanisë dhe Suedisë*, nr. 26126/07, §§ 78–79 dhe 95, 8 nëntor 2016).

21. Për sa argumenti i Qeverisë mund të kuptohet edhe si një kërkesë se kërkesja kishte hequr dorë nga e drejta e saj sipas nenit 6 § 1 të Konventës për të përfituar të drejtën t’i drejtohej gjykatave shqiptare, Gjykata gjykon se ky kundërshtim duhet t’i bashkohet themelit të ankesës.

22. Kjo ankesë nuk është e pambështetur haptazi në fakte sipas interpretimit të nenit 35 § 3 (a) të Konventës, apo e papranueshme për shkaqe të tjerë. Për këtë arsye duhet të deklarohej e pranueshme.

B. Meritat

1. Parimet e përgjithshme

23. Parimet përkatëse të përgjithshme për të drejtën për t’iu drejtuar një gjykate të garantuara nga neni 6 § 1 i Konventës përcaktohen në *Cudak kundër Lituanisë* ([DHM], nr. 15869/02, §§ 54–59, GJEDNJ 2010) dhe *Sabeh El Leil kundër Francës* ([DHM], nr. 34869/05, §§ 46–54, 29 qershor 2011).

2. Vlerësimi i Gjykatës

a) Nëse kërkesja hoqi dorë nga e drejta e saj

24. Gjykata vëren se pala e paditur parashtroi pranë gjykatave vendase se palët nuk kishin rënë dakord se për cilin juridiksion do të shqyrtonin mosmarrëveshjen dhe kjo çështje kërkonte negociime të mëtejshme (shih paragrafin 6 më sipër). Ky argument vë në dyshim sugjerimin e Qeverisë se kërkesja kishte hequr dorë nga e drejta e saj për t’iu drejtuar gjykatave shqiptare.

25. Gjithashtu, Gjykata e Lartë pohoi se palët nuk kishin pasur si synim të paraqisnin mosmarrëveshjen e tyre pranë gjykatave shqiptare (shih paragrafin 12 më sipër). Megjithatë, nuk rezulton se ky përfundim mbështetëj në analizën

nëse kërkesja në mënyrë të lirë dhe pa mëdyshje kishte zgjedhur të hiqte dorë nga e drejta e saj për t'iu drejtuar një gjykate (shih, *mutatis mutandis*, *Suda kundër Republikës Çeke*, nr. 1643/06, § 48, 28 tetor 2010). Ky vendim mbështetë më së shumti në konstatimin e mëparshëm të Gjykatës së Lartë se pala e paditur nuk kishte hequr dorë nga imuniteti i saj. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se pika kryesore e mosmarrëveshjes pranë gjykatave vendase ishte nëse pala e paditur gëzonte imunitet, dhe jo nëse kërkesja kishte hequr dorë nga e drejta e saj për t'iu drejtuar gjykatave shqiptare. Në të vërtetë, gjatë gjithë proceseve, gjykatat vendase proceduan duke prezumuar se e drejta e kërkeses për t'iu drejtuar gjykatës ishte në rrezik. Ato u mbështetën në praktikën gjyqësore sipas nenit 6 § 1 të Konventës dhe u përpoqën të balanconin të drejtat e kërkeses me të drejtën e palës së paditur për imunitet.

26. Për sa më sipër, Gjykata nuk mund të pranojë argumentin e Qeverisë se kërkesja kishte hequr dorë nga e drejta e saj për t'iu drejtuar një gjykate, në mbështetje të nenit 6 § 1 të Konventës.

b) Nëse është shkelur e drejta e kërkeses për t'iu drejtuar gjykatës

27. Akordimi i imunitetit ndaj një Shteti ndjek një qëllim legjitim (shih *Cudak*, cituar më sipër, § 60). Për këtë arsye, thelbi i çështjes pranë Gjykatës është nëse kufizimi i kundërshtuar ndaj së drejtës së kërkeses për t'iu drejtuar gjykatës ishte proporcional.

28. Gjykata vëren se Shqipëria nuk ka ratifikuar Konventën e KB 2004, por as nuk ka votuar kundër miratimit të saj, dhe gjykatat vendase i janë referuar shprehimisht kësaj konvente (shih paragrafët 8 dhe 11 më sipër). Për këtë arsye, për Shqipërinë, Konventa e KB 2004 zbatohet sipas të drejtës zakonore ndërkombëtare (shih *Cudak*, cituar më sipër, § 66–67).

29. Neni 11 i Konventës së KB 2004 parashikon rregullin se një Shtet nuk ka imunitet juridiksional për kontratat e punësimit, me përjashtim të situatave që përcaktohen në mënyrë shteruese në të. Kërkesja u shpreh se çështja e saj nuk përkonte me ndonjë nga përjashtimet në fjalë, por gjykatat vendase gjykan për të kundërtën.

30. Si një vërejtje paraprake, Gjykata vëren se Gjykata e Lartë nuk sqaronte se nënparagrafi specifik i nenit 11 § 2 të Konventës së KB 2004 zbatohet për kërkesen (shih paragrafin 11 më lartë). Vendimi i Gjykatës së Lartë i referohej “nenit

11/2/a/d”. Megjithatë, duke qenë se dispozita në fjalë nuk përmban një paragraf “a/d”, kjo referencë duhet të konsiderohet se i referohet dy nënparagrafëve të ndryshëm, më konkretisht “a” dhe “d” të dispozitës në fjalë. Sidoqoftë, është e vështirë të pranohet se çështja e kërkeses përkon me ndonjë prej këtyre paragrafëve.

31. Fillimisht, nuk ka asnjë indicje se kërkesja është punësuar “për të realizuar funksione të caktuara në ushtrim të autoritetit qeveritar” sipas nenit 11 § 2 (a) të Konventës së KB 2004. Në të vërtetë, kontrata e punësimit e kërkeses nuk përmbante asnjë përshkrim pune të detajuar, gjë që vështirë se është e pajtueshme me një pozicion që ushtron autoritet qeveritar. Ajo ishte rekrutuar për të punuar si “oficere administrative” dhe/ose “sekretare” për Ambasadorin, funksion që, në mungesë të ndonjë shpjegimi tjetër, nuk mund të barazohet me ushtrimin e autoritetit qeveritar të Shtetit në fjalë.

32. Në lidhje me aktivitetin e saj të përkthimit, Gjykata thekson edhe një herë se kjo detyrë nuk përmendej aspak në kontratën e saj të punësimit, gjë që nënkupton se ky ishte një aktivitet dytësor përveç detyrave të saj si sekretare. Gjithashtu, për sa ka të bëjë me konstatimin e Gjykatës së Lartë se kërkesja nuk kishte parashtruar përpara kësaj gjykate se materialet e përkthyer prej saj nuk ishin konfidenciale (shih paragrafin 11 më sipër), Gjykata i referohet memorandumit të kërkeses pranë asaj gjykate (shih paragrafin 10 më sipër) dhe thekson se ajo parashtrroi se ajo kishte përkthyer artikuj të shtypit të shkruar, të cilët me natyrën që kanë nuk janë konfidencialë. Për Gjykatën nuk është e qartë se çfarë elementesh e çuan Gjykatën e Lartë në përfundimin se kërkesja kishte pasur akses në informacione konfidenciale ose sensitive. Në çdo rast, një akses i caktuar ndaj informacioneve sensitive që mund të jetë rasti për një person në cilësinë e sekretares së një ambasadori – nuk mund të barazohet me përmbushjen e funksioneve të caktuara në ushtrimin e autoritetit qeveritar sipas interpretimit të nenit 11 § 2 (a) të Konventës së KB 2004.

33. Duke u rikthyer në nënparagrafin “d” të nenit 11 § 2 të Konventës së KB 2004, në vendimin e Gjykatës së Lartë nuk ka asnjë referencë të ndonjë përcaktim i bërë nga “kreu i Shtetit, kreu i Qeverisë apo Ministri i Punëve të Jashtme”, apo të ndonjë rrezik potencial që kërcënon interesin e sigurisë së

Katarit. Pretendimi i thjeshtë se kërkuesja mund të ketë pasur akses në dokumente të caktuar ose mund të ketë pasur informacion për materiale konfidenciale gjatë detyrave të saj nuk është mjaftueshëm të çojë në një përfundim tjetër (shih *Cudak*, cituar më sipër, § 72). Rezulton se nuk është përcaktuar as se nënparagrafi ishte i zbatueshëm për çështjen.

34. Gjykata ka arritur në një përfundim të ngjashëm në çështje të ngjashme ku një kërkues ishte punësuar si oficer kulture, informacioni dhe shtypi (shih *Naku*, cituar më sipër, §§ 15 dhe 95), specialist protokolli, përkthyes dhe roje sigurie (*Radunović dhe të Tjerë kundër Malit të Zi*, nr. 45197/13 dhe 2 të tjerë, §§ 6 dhe 79, 25 tetor 2016), llogaritar (shih *Sabeh El Leil*, cituar më sipër, §§ 7 dhe 67) dhe operator centrali (*Cudak*, cituar më sipër, §§ 10 dhe 74).

35. Siç është theksuar me të drejtë nga Gjykata Kushtetuese në vendimin e saj të parë (shih paragrafin 8 më sipër), gjykatat vendase do të duhej të kishin shqyrtuar në thelb pikërisht fushën e veprimt të detyrave të kërkueses në mënyrë që t'iu përgjigjur pyetjes nëse ndonjë prej nënparagrafëve të nenit 11 §2 të Konventës së KB 2004 ishte i zbatueshëm për çështjen. Ky shqyrtim specifik për faktet nuk pritej të realizohej, dhe në vend të tij, gjykatat vendase u mbështetën kryesisht në faktin se kërkuesja ishte e punësuar në një ambasadë të huaj dhe kishte pasur akses në materiale të papërcaktuara që supozoheshin të ishin sensitive. Edhe pse ky aspekt u theksua nga gjyqtarët kundërshtues, ai nuk u zgjidh as në vendimin e dytë të Gjykatës Kushtetuese (shih paragrafët 13–14 më sipër).

36. Për këtë arsye, është shkelur neni 6 § 1 i Konventës.

NENI 41 I KONVENTËS

37. Kërkuesja kërkoi 40,200 euro (EUR) për dëmin pasuror dhe jo pasuror, respektivisht. Gjithashtu, ajo kërkoi 3,640 euro për kostot dhe shpenzimet bërë në Gjykatë, duke i mbështetur me një faturë proforma me zërat përkatës dhe nuk depozitoi asnjë kërkesë për këtë kategori për proceset vendase.

38. Qeveria i konsideroi shumat të tepërta dhe të pambështetura me anë të faturave të miratuara në mënyrë zyrtare.

39. Gjykata ka konstatuar një shkelje të së drejtës së kërkueses për t'iu drejtuar gjykatës sipas nenit 6 § 1 të Konventës dhe nuk dha asnjë gjykim për

ligjshmërinë e shkarkimit të saj. Në këtë mënyrë, i takon kërkueses të kërkojë që të rihapen proceset vendase. Pasi nuk ka asnjë lidhje shkakore midis shkeljes së konstatuar nga Gjykata dhe dëmit pasuror të pretenduar, Gjykata e rrëzon këtë kërkesë.

40. Në lidhje me dëmin jo pasuror, Gjykata akordon 3,600 euro nën këtë kategori plus çdo taksë që mund t'i tarifohet kërkueses.

41. Duke u rikthyer te kostot dhe shpenzimet, siç ka bërë edhe në të shkuarën (shih *Hysa kundër Shqipërisë*, nr. 52048/16, § 93, 21 shkurt 2023, me referenca të tjera), Gjykata e rrëzon argumentin e Qeverisë sipas së cilit kërkohet që kostot dhe shpenzimet duhet të mbështeten me anë të faturave të miratuara zyrtarisht. Duke marrë në konsideratë justifikimet e parashtruara nga kërkuesja, Gjykata e gjykon të arsyeshme t'i akordojë kërkueses shumën e kërkuar prej 3,640 euro, që mbulon kostot dhe shpenzimet në Gjykatë, plus çdo taksë që mund t'i tarifohet kërkueses.

PËR KËTO ARSYE, GJYKATA, NË MËNYRË UNANIME,

1. *Rrëzon* kundërshtimin paraparak të Qeverisë për mungesë juridiksioni;

2. *Bashkon* në themel kundërshtimin në lidhje me pretendimin për heqje dorë nga e drejta e kërkueses për t'iu drejtuar gjykatës sipas nenit 6 § 1 të Konventës dhe *e kundërshton* atë;

3. *E deklaron* kërkesën të pranueshme;

4. *Gjykon* se është shkelur neni 6 § 1 i Konventës;

5. *Gjykon*

a) se Shteti i paditur duhet t'i paguajë kërkueses, brenda tre muajve, shumat e mëposhtme, që duhet të konvertohen në monedhën e Shtetit të paditur në normën e zbatueshme në datën e shlyerjes;

i. 3,600 euro (tre mijë e gjashtëqind euro) plus çdo taksë që mund të jetë e tarifueshme, për dëmin jopasuror;

ii. 3,640 euro (tre mijë e gjashtëqind e dyzet euro) plus çdo taksë që mund të jetë e tarifueshme për kërkuesen për kostot dhe shpenzimet;

b) se që nga përfundimi i periudhës tremujore të sipërpërmendur deri në shlyerje, duhet të paguhet interes i thjeshtë për shumat e mësipërme në normën e barasvlershme me normën marginale të huadhënies së Bankës Qendrore Evropiane gjatë periudhës së mospagesës plus tre pikë përqindje.

6. *Rrëzohet* pjesën tjetër të pretendimit të kërkuësës për shpërblim të drejtë.

Hartuar në anglisht dhe njoftuar me shkrim më 10 tetor 2023, sipas Rregullit 77 §§ 2 dhe 3 të Rregullores së Gjykatës.

Olga Chernishova
ZËVENDËSSEKRETARE

Georgios A. Serghides
KRYETAR

GJYKATA EVROPIANE PËR TË DREJTAT E NJERIUT

SEKSIONI I TRETË

VENDIM

Kërkesa nr. 13523/16

LULJETA CITOZI KUNDËR SHQIPËRISË

dhe 4 kërkesa të tjera
(shih tabelën bashkëlidhur)

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Tretë), e mbledhur më 14 Shtator 2023 si një Komitet i përbërë nga:

Ioannis Ktistakis, *kryetar*,

Darian Pavli,

Oddný Mjöll Arnardóttir, *gjyqtarë*

dhe Viktoriya Maradudina, *zëvendëssekretare e*

Përkohshme e Seksionit,

Duke mbajtur në konsideratë kërkesën e mësipërme të depozituar në data të ndryshme paraqitur në tabelën bashkëlidhur,

Duke mbajtur në konsideratë deklaratat e paraqitura nga Qeveria e paditur sipas së cilave Gjykatës i kërkohej të përjashtonte kërkesën nga lista e çështjeve,

Pasi diskutoi, vendosi si më poshtë:

FAKTET DHE PROCEDURA

Lista e kërkuësve është paraqitur në tabelën bashkëlidhur.

Ankesat e kërkuësve bërë në mbështetje të nenit 6 § 1 dhe nenit 13 të Konventës, në lidhje me kohëzgjatjen e tepërt të procesit gjyqësor dhe mungesën e mjeteve efektive, iu komunikuan Qeverisë Shqiptare (“Qeveria”).

LIGJI

Duke pasur në konsideratë lëndën e ngjashme të kërkesave, Gjykata e gjykon me vend t’i shqyrtojë ato së bashku në një vendim të vetëm.

Pas negociatave të pasuksesshme për një zgjidhje miqësore, më 2 mars 2023, Qeveria informoi Gjykatën se propozonte të bëheshin deklaratat të njëanshme, me qëllim zgjidhjen e problematikave të ngritura nga këto ankesa.

Në vijim, Qeveria i kërkoj Gjykatës t’i përjashtonte kërkesat në përputhje me nenin 37 të Konventës.

Qeveria njohu shkeljen e të drejtave të kërkuësve, në lidhje me parashikimin për “afat të arsyeshëm” të garantuar nga neni 6 § 1 i Konventës dhe mungesën e një mjeti vendas efektiv, në kohën përkatëse, për sa i përket këtij aspekti. Qeveria ofronte t’iu paguante kërkuësve shumat e detajuara në tabelën bashkëlidhur dhe fton Gjykatën t’i përjashtonte kërkesat nga lista e çështjeve në përputhje me nenin 37 § 1 (c) të Konventës. Shumat do të konvertoheshin në monedhën e Shtetit të paditur në normën e zbatueshme në datën e shlyerjes së pagesës dhe do të paguheshin brenda tre muajve nga data e shpalljes së vendimit të Gjykatës. Në rast se këto shuma nuk do të shlyheshin brenda periudhës tremujore të përmendur më sipër, Qeveria merrte përsipër të paguante interes të thjeshtë për to, që nga përfundimi i asaj periudhe deri në shlyerje, në normën e barasvlershme me normën marginale të huadhënies së Bankës Qendrore Evropiane gjatë periudhës së mospagesës plus tre pikë përqindje.

Pagesa do të përbënte zgjidhjen përfundimtare të çështjeve.

Kërkuësve iu dërguan kushtet e deklarimeve të njëanshme të Qeverisë disa javë përpara datës së këtij vendimi. Gjykata nuk ka marrë një përgjigje nga kërkuësit ku të pranoheshin kushtet e deklarimeve.

Gjykata konstaton se neni 37 § 1 (c) i krijon mundësinë të përjashtojë çështjen nga lista e saj nëse:

“... për çdo arsye tjetër që, sipas Gjykatës, nuk justifikon vazhdimin e shqyrtimit të kërkesës.”.

Në këtë mënyrë, ajo mund t’i përjashtojë kërkesat nga lista e saj e çështjeve në mbështetje të nenit 37 § 1 (c) sipas një deklarate të njëanshme bërë nga Qeveria përgjegjëse, edhe nëse kërkuësit dëshirojnë që të vazhdojë shqyrtimi i çështjeve (shih, veçanërisht, vendimin *Tahsin Acar kundër Turqisë* (kundërshtimet paraprake) [DHM], nr. 26307/95, §§ 75–77, GJEDNJ 2003-VI).

Gjykata ka ndërtuar një praktikë gjyqësore të qartë dhe të gjerë në lidhje me ankesat që kanë të bëjnë me kohëzgjatjen e tepërt të procesit gjyqësor

civil (shih, për shembull, *Luli dhe të Tjerët kundër Shqipërisë*, nr. 64480/09 dhe 5 të tjerë, 1 prill 2014, dhe *Mishgioni kundër Shqipërisë*, nr. 18381/05, 7 dhjetor 2010).

Duke theksuar parashtimet në deklaratat e Qeverisë, si edhe shumën e kompensimit të propozuar – e cila përkon me shumën e akorduar në çështje të ngjashme – Gjykata gjykon se nuk justifikohet që ajo të vijojë me shqyrtimin e mëtejshëm të kërkesave (neni 37 § 1 (c)).

Mbështetur në sa më sipër, Gjykata gjykon se për sa i përket të drejtave të njeriut sipas parashikimit të Konventës dhe Protokolleve të saj, Gjykatës nuk i kërkohet që të vijojë shqyrtimin e kërkesës (neni 37 § 1 *in fine*).

Së fundmi, Gjykata thekson se nëse Qeveria nuk respekton kushtet në deklaratat e saj të njëanshme, kërkesat mund të rikthehen në listën e çështjeve në mbështetje të nenit 37 § 2 të Konventës (shih

Josipović kundër Serbisë (vendim), nr. 18369/07, 4 mars 2008).

Sipas sa më sipër, është me vend që çështjet të përjashtohen nga lista.

Për këto arsye, Gjykata, në mënyrë unanime, *Vendos* t'i bashkojë kërkesat;

Mban në konsideratë kushtet në deklaratat e Qeverisë së paditur dhe angazhimet për të garantuar respektimin e premtimeve të bëra në të;

Vendos të përjashtojë kërkesat nga lista e saj e çështjeve, në përputhje me nenin 37 § 1 (c) të Konventës.

Hartuar në anglisht dhe njoftuar me shkrim më 5 tetor 2023.

Viktoriya Maradudina
ZËVENDËSSEKRETARE
E PËRKOHSHME

Ioannis Ktistakis
KRYETAR

SHTOJCË

Lista e kërkesave sipas së cilave paraqiten ankesa, në mbështetje me nenin 6 § 1 të Konventës (kohëzgjatje e tepërt e procesit gjyqësor civil)

Nr.	Ankesa nr. Data e paraqitjes	Emri i ankuesit Viti i lindjes	Data e marrjes së deklarimit të Qeverisë	Shuma e akorduar për dëmin pasuror dhe jopasuror për kërkues (në euro) ¹	Shuma akorduar për kostot dhe shpenzimet për kërkesë (në euro) ²
1	13523/16 29.2.2016	Luljeta CITOZI 1954	2.3.2023	1,200	250
2	21532/16 13.4.2016	Elmaz LUZI 1956		1,200	250
3	29335/16 16.5.2016	Mirbana BILALI 1974		1,200	250
4	29342/16 16.5.2016	ALB SECURITY 1998		1,200	250
5	32838/16 3.6.2016	Xhevair BREGU 1960		1,500	250

¹ Plus çdo taksë që mund t'i tarifohet kërkuesve.

² Plus çdo taksë që mund t'i tarifohet kërkuesve.

VENDIM

Nr. 47, datë 5.10.2023

NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Holta Zaçaj	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Fiona Papajorgji	anëtare;
Elsa Toska	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Illir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare,

me sekretare Belma Lleshi, në datën 5.10.2023
mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të
dokumenteve çështjen nr. 1 (K) 2023 të Regjistrit
Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Klaudio Perçuke, Kejvin Zogo

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Prokuroria e
Përgjithshme

Drejtorja e Përgjithshme e Shërbimit të Provës

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2022-
1144 (240), datë 27.9.2022, të Kolegjit Penal të
Gjykatës së Lartë, si të papajtuësishëm me
Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 7, 42, 43, 131, pika 1,
shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të
Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; ligji nr.
8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe
funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës
së Shqipërisë”, i ndryshuar (ligji nr. 8577/2000).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Sonila Bejtja, mori
në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuësve, të
cilët kanë kërkuar pranimin e kërkesës, parashtrimet
me shkrim të subjekteve të interesuara, Prokurorisë
së Përgjithshme, e cila ka kërkuar rrëzimin e
kërkesës, dhe Drejtorisë së Përgjithshme të
Shërbimit të Provës (*shërbimi i provës*), e cila nuk ka
mbajtur qëndrim për kërkesën, por ka sjellë
informacion për ecurinë e ekzekutimit të vendimit
gjyqësor dhënë ndaj kërkuësit Klaudio Perçuke, si
dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuësit janë arrestuar në flagrancë në datën
17.4.2016, pasi gjetë kontrollit në bagazhin e një
automjeti të drejtuar nga kërkuësi Klaudio Perçuke,
me të cilin ata po udhëtonin në drejtim të qytetit të
Vlorës, brenda një qeseje plastike, është gjetur dhe
seksuestruar lëndë narkotike e llojit *cannabis sativa*, në
sasinë 1,60 kilogram. Ata janë proceduar penalisht
nga Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor
Vlorë si autorë të veprës penale “Prodhimi dhe shitja
e narkotikëve”, në bashkëpunim, të parashikuar nga
neni 283, paragrafi i dytë, i Kodit Penal (KP). Në
kuadër të këtij procedimi penal ndaj kërkuësve është
caktuar dhe zbatuar masa e sigurimit personal
“Arresti në burg”. Në përfundim të hetimeve
paraprake, kërkuësit janë dërguar për gjykim me
akuzën për kryerjen e veprës penale të përmendur
më lart. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Vlorë, pasi ka
proceduar me gjykim të shkurtuar, me vendimin nr.
178, datë 20.3.2017, ka vendosur t’i deklarojë ata
fajtorë për veprën penale që akuzoheshin, duke
dënuar secilin prej tyre me 7 vjet burgim dhe, në
aplikim të nenit 406, pika 1, të Kodit të Procedurës
Penale (KPP), ka urdhëruar zbritjen e 1/3-ës së
dënimit. Kundër këtij vendimi kanë bërë ankim
kërkuësit.

2. Gjykata e Apelit Vlorë, me vendimin nr. 424,
datë 14.6.2017, ka ndryshuar vendimin e gjykatës së
shkallës së parë në lidhje me cilësimin juridik të
veprës penale të kryer nga kërkuësit, si dhe sa i
përket dënimit të tyre. Konkretisht, gjykata e apelit
ka vendosur: i. deklarinimin fajtor të kërkuësit Klaudio
Perçuke për veprën penale “Prodhimi dhe shitja e
narkotikëve”, të parashikuar nga neni 281, paragrafi
i parë, i KP-së dhe dënimin e tij me 5 vjet burgim
dhe në aplikim të nenit 406, pika 1, të KPP-së, uljen
me 1/3-ën të këtij dënimi, duke e dënuar
përfundimisht atë me 3 vjet e 4 muaj burgim, dënim
për pjesën e pavuajtur të të cilit, bazuar në nenin 59
të KP-së, ka urdhëruar pezullimin e ekzekutimit dhe
vënien e tij në shërbim prove për një periudhë prej
3 vjetësh; ii. deklarinimin fajtor të kërkuësit Kejvin
Zogo për veprën penale “Moskallëzimi i krimit”, të
parashikuar nga neni 300, paragrafi i parë, i KP-së
dhe dënimin e tij me 29 muaj burgim dhe në aplikim
të nenit 406, pika 1, të KPP-së, uljen me 1/3 e këtij
dënimi, duke e dënuar përfundimisht atë me 19

muaj e 10 ditë burgim. Gjykata e apelit ka urdhëruar lirimin e menjëhershëm të të dy kërkuesve, në rrethanat kur për kërkuesin Klaudio Perçuke urdhëroi pezullimin e ekzekutimit të dënimit me burgim për pjesën e mbetur pa vuajtur, ndërsa për kërkuesin Kejvin Zogo konstatoi vuajtjen tërësisht të dënimit të caktuar ndaj tij prej 19 muajsh e 10 ditësh burgim. Kundër këtij vendimi ka paraqitur rekurs Prokuroria pranë Gjykatës së Apelit Vlorë (*Prokuroria e Apelit Vlorë*), duke kërkuar prishjen e tij dhe lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë për pretendimin se gjykata e apelit ka vepruar në interpretim dhe zbatim të gabuar të ligjit material dhe procedural penal.

3. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, me vendimin nr. 00-2022-1144 (240), datë 27.9.2022, ka vendosur prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë. Gjykata e Lartë ka gjetur të drejtë cilësimin juridik që gjykata e shkallës së parë i ka bërë veprës penale të kryer nga kërkuesit, duke vlerësuar në interpretim dhe zbatim të gabuar të ligjit material dhe procedural penal cilësimin juridik të bërë nga gjykata e apelit, për rrjedhojë, edhe dënimet e caktuara prej saj ndaj kërkuesve. Në bazë të këtij vendimi të Gjykatës së Lartë mbi kërkuesit është vendosur detyrimi i vuajtjes së dënimit me burgim të caktuar për ata nga gjykata e shkallës së parë.

4. Kundër vendimit të Kolegjit Penal kërkuesit i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) në datën 10.1.2023 me ankime kushtetuese individuale të veçanta, duke kërkuar shfuqizimin e tij. Në datën 28.2.2023, për ankimin e kërkuesit Klaudio Perçuke, Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve. Ndërkohë, në lidhje me ankimin e kërkuesit Kejvin Zogo, Kolegji tjetër i Gjykatës në datën 13.3.2023 ka vendosur kalimin e kërkesës për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve. Kjo e fundit, në datën 5.4.2023 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve dhe bashkimin e saj me çështjen e kërkuesit Klaudio Perçuke në një të vetme.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

5. **Kërkuesit**, në mënyrë të përmbledhur, pretendojnë se janë cenuar:

5.1. *Parimi i gjykatës së caktuar me ligj*, pasi Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në mënyrë indirekte, ka dalë jashtë juridiksionit të tij, për shkak se ka bërë vlerësimin e provave të vlerësuara më parë nga gjykatat më të ulëta. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka arsyetuar si gjykatë fakti, duke bërë krahasimin e veprimeve të kërkuesve, duke dalë në konkluzionin se ata duhet të dënohen për veprën penale të parashikuar nga neni 283, paragrafi i dytë, i KP-së (Prodhimimi dhe shitja e narkotikëve e kryer në bashkëpunim). Nga të gjitha provat e administruara në gjykim në gjykatat më të ulëta, nuk rezulton se kërkuesit të kenë kryer ndonjë veprim apo mosveprim që ka lidhje shkakësore me ardhjen e pasojës, mbajtjen e lëndës narkotike.

5.2. *Parimi i mosdënimit dy herë për të njëjtën veprë penale (ne bis in idem)*, pasi sipas vendimit të dhënë nga gjykata e apelit, kërkuesi Klaudio Perçuke e ka shlyer dënimin e dhënë ndaj tij me shërbim prove. Ndërsa, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, duke prishur vendimin e gjykatës së apelit dhe lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë, ka vendosur që ai të kryejë dënimin dy herë për të njëjtin fakt penal, duke urdhëruar vuajtjen edhe njëherë të dënimit për të.

5.3. *E drejta e gjykimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm*, pasi çështja e kërkuesve është gjykuar nga Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë pas pesë vjetësh nga regjistrimi i saj.

6. **Subjekti i interesuar, Prokuroria e Përgjithshme**, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar si vijon:

6.1. Pretendimi i kërkuesve për cenimin e *parimit të gjykatës së caktuar me ligj* është i pabazuar, pasi Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në funksion të analizës së zbatimit të rregullt të ligjit, ka vlerësuar vendimet e gjykatave më të ulëta, duke i gjykuar brenda shkaqeve të ngritura në rekurs. Gjykata e Lartë, si gjykatë ligji, ka shqyrtuar zbatimin e ligjit nga gjykatat më të ulëta në raport me faktet dhe rrethanat e paraqitura prej tyre.

6.2. Pretendimi i kërkuesit Klaudio Perçuke për cenimin e *parimit të mosdënimit dy herë për të njëjtën veprë penale* është i pabazuar, pasi ky parim është i lidhur ngushtë me pasjen e një vendimi përfundimtar, të formës së prerë, në formën e *gjësë së gjykuar*. Në këtë rast bëhet një përjashtim vetëm kur ndodh rigjykimi i çështjes. Vendimi i gjykatës së apelit që zgjidh në themel çështjen është vendim i formës së prerë, i cili e bën atë të ekzekutueshëm, por nuk është një

vendim përfundimtar që plotëson kushtet për t'u quajtur gjë e gjykuar. Neni 462 i KPP-së dhe vendimi nr. 2, datë 3.11.2014, i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë e bëjnë të qartë natyrën e vendimit të gjykatës së apelit. Thelbi i një vendimi përfundimtar që kërkon instituti i gjësë së gjykuar është mospasja e mjeteve të ankimit për rishikimin ligjor të atij vendimi. Në këtë kuptim, vendimi i gjykatës së apelit nuk e plotëson kërkesën e këtij instituti. Nëse vendimi i gjykatës së apelit është shfuqizuar nga Gjykata e Lartë, do të thotë se disponimet e bëra prej saj janë të pavlefshme.

6.3. Kërkuesve nuk u është cenuar *e drejta e gjykimit brenda një afati të arsyeshëm*, pasi vonesat në gjykim kanë ardhur si rezultat i pamundësive objektive për procedim, të shkaktuara nga mospasja e përkohshme e kapaciteteve njerëzore të nevojshme për përballimin brenda limiteve të arsyeshme të stokut të çështjeve të mbetura pa gjykuar për një kohë të gjatë.

7. Subjekti i interesuar, shërbimi i provës, nuk ka paraqitur asnjë argument në kundërshtim të pretendimeve të kërkuesit Klaudio Perçuke.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesve

8. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është vlerësuar nga Gjykata si një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja "F" dhe 134, pikat 1, shkronja "I" dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

9. Gjykata çmon se kërkuesit, si individë, legjitimohen *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja "F" dhe 134, pika 1, shkronja "I", të

Kushtetutës, pasi kanë qenë palë në procesin gjyqësor ndaj të cilit kanë ngritur pretendime në këtë Gjykatë, për rrjedhojë kanë interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

10. Kriteri i *shterimit të mjeteve juridike efektive*, sipas neneve 131, pika 1, shkronja "F" dhe 134, pika 1, shkronja "I", të Kushtetutës kërkon që individ i t'i drejtohet Gjykatës me ankim kushtetues individual, pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese që ai pretendon se i janë cenuar. Qëllimi i këtij neni të Kushtetutës është, ndër të tjera, të mundësojë parandalimin ose riparimin e shkeljeve të pretenduara, brenda sistemit gjyqësor të zakonshtëm, përpara se të tilla pretendime të paraqiten në Gjykatë. Mjetet ligjore konsiderohen të shteruara kur, në varësi të rrethanave të çështjes, rregullat procedurale nuk parashikojnë mjete të tjera ankimi. Ky rregull nënkupton jo vetëm që individ i t'u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngre në këtë Gjykatë t'i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 24, datë 27.4.2023; nr. 12, datë 9.3.2021; nr. 8, datë 19.3.2018, të Gjykatës Kushtetuese*).

11. Në rastin konkret, për sa i përket pretendimit të kërkuesve për konstatimin e cenimit të së drejtës për t'u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm, në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se, si rregull, shqyrtimi i këtyre lloj çështjesh, pas hyrjes në fuqi të instrumentit mbi konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm, përshpejtimin e procedurave dhe shpërblimin e dëmit, sipas neneve 399/1 - 399/12 të Kodit të Procedurës Civile (KPC), duhet të bëhet nga gjykatat e zakonshme, sipas kompetencës që parashikon KPC-ja, në përputhje me parimin e subsidiaritetit (*shih vendimet nr. 24, datë 27.4.2023; nr. 2, datë 17.2.2022; nr. 3, datë 17.2.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Në kuptim të sa më sipër, Gjykata konstaton se këtë pretendim kërkuesit e kanë parashtruar për herë të parë në ankimin kushtetues individual. Ata nuk rezulton të kenë bërë asnjë përpjekje dhe nuk kanë përdorur asnjë nga instrumentet e përcaktuara nga legjislacioni në fuqi për të kërkuar konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e procedurave (*neni 399/5 i KPC-së*). Për rrjedhojë, për këtë pretendim Gjykata çmon se kërkuesit nuk kanë

shteruar mjetet në dispozicion në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës.

13. Për sa i përket pretendimit që ka të bëjë me parimin e gjykatës së caktuar me ligj, i ngritur prej të dy kërkuesve, si dhe pretendimit të kërkuesit Klaudio Perçuke për parimin e mosdënimit dy herë për të njëjtën vepër penale, Gjykata konstaton se ato janë të lidhura me vendimin e Kolegjit Penal. Për rrjedhojë, në lidhje me to, Gjykata vlerëson se kërkuesit i kanë shteruar mjetet juridike efektive për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese që pretendojnë se iu janë shkelur.

14. Lidhur me legjitimitimin *ratione temporis*, neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i ligjit nr. 8577/2000 ka parashikuar afatin 4-mujor nga konstatimi i cenimit për paraqitjen e ankimit kushtetues individual. Vendimi i kundërshtuar i Kolegjit Penal mban datën 27.9.2022, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në Gjykatë në datën 10.1.2023, pra brenda afatit ligjor 4-mujor.

15. Në drejtim të legjitimitimit *ratione materiae*, Gjykata vëren se cenimi i parimit të gjykatës së caktuar me ligj është pretenduar nga të dy kërkuesit, ndërsa cenimi i parimit të mosdënimit dy herë për të njëjtën vepër penale (*ne bis in idem*) është pretenduar vetëm nga kërkuesi Klaudio Perçuke. Në këtë kuptim, parimi i gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj do të shqyrtohet për të dy kërkuesit, ndërsa parimi i mosdënimit dy herë për të njëjtën vepër penale (*ne bis in idem*) do shqyrtohet vetëm për kërkuesin Klaudio Perçuke. Gjykata, duke u mbështetur në rrethanat e rastit konkret dhe argumentet e paraqitura në kërkesë, çmon se nuk është vendi/nuk ka ndonjë shkak që ky pretendim të shqyrtohet në këndvështrimin e lirisë personale.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e parimit të gjykatës së caktuar me ligj

16. Kërkuesit kanë pretenduar se Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në mënyrë indirekte, ka dalë jashtë juridiksionit të tij, për shkak se ka bërë vlerësimin e provave të vlerësuara më parë nga gjykatat më të ulëta. Gjykata e Lartë ka arsyetuar si gjykatë fakti, duke bërë krahasimin e veprimeve të të pandehurve.

17. Sipas subjektit të interesuar, Prokurorisë së Përgjithshme, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në funksion të analizës së zbatimit të rregullt të ligjit, ka vlerësuar vendimet e gjykatave më të ulëta, duke i gjykuar brenda shkaqeve të ngritura në rekurs. Gjykata e Lartë, si gjykatë ligji, ka shqyrtuar zbatimin

e ligjit nga gjykatat më të ulëta në raport me faktet dhe rrethanat e paraqitura prej tyre.

18. Shqyrtimi i çështjes nga një “*gjykatë e caktuar me ligj*” është një nga elementet e procesit të rregullt ligjor, sipas nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Sipas jurisprudencës kushtetuese procesi nuk konsiderohet i parregullt, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, kur Kolegji i Gjykatës së Lartë, për të njëjtat prova e fakte të vlerësuara në gjykimet e mëparshme, vendos të prishë vendimet dhe ta zgjidhë vetë çështjen, për shkak të zbatimit të gabuar të ligjit. Në ushtrimin e funksionit të saj si gjykatë e ligjit, Gjykata e Lartë mund të vendosë për themelin e çështjes vetëm nëse mosmarrëveshja mund të zgjidhet në bazë të të njëjtave fakte e prova të vlerësuara nga gjyqtari i faktit dhe që përbëjnë bazën e vendimit në të cilin është bërë një interpretim i gabuar i ligjit. Kontrolli i saj duhet të fokusohet vetëm në drejtim të ligjshmërisë dhe bazueshmërisë së vendimeve të ankimuara, pra për mënyrën e zbatimit të ligjit nga gjykatat më të ulëta (*shih vendimet nr. 37, datë 25.4.2017; nr. 83, datë 30.12.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Gjykata konstaton se pretendimin për cenimin e këtij parimi kërkuesit e lidhin me arsyetimin e Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë për gjurmët e gishtërinjve të kërkuesit Kejvin Zogo, të gjetura në qesen me të cilën ishte mbështjellë lënda narkotike. Në këtë kuptim, në vijim, Gjykata do të analizojë arsyetimin e Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë lidhur me këtë provë, për të vlerësuar nëse ky i fundit nëpërmjet këtij arsyetimi ka dalë jashtë juridiksionit të tij.

20. Në rastit konkret rezulton se gjykata e shkallës së parë vlerësimin e saj për cilësimin juridik të veprës penale të kryer nga kërkuesit dhe dënimin e tyre, përveç provave të tjera dhe deklarimeve të kërkuesve, e ka bazuar edhe në aktin e ekspertimit daktiloskopik nr. 3935, datë 4.5.2016, për gjurmët e gishtërinjve të kërkuesit Kejvin Zogo të fiksuara në provën materiale, qesen plastike brenda së cilës është gjetur dhe sekuestruar lënda narkotike. Ajo, bazuar edhe në jurisprudencën e Gjykatës së Lartë në lidhje me institutin e së drejtës penale të bashkëpunimit, ka arritur në përfundimin se kërkuesit, në marrëveshje midis tyre, kanë kryer veprën penale për të cilën janë akuzuar. Ndërkohë, në ndryshim nga gjykata e shkallës së parë, gjykata e apelit, bazuar mbi të njëjtat rrethana të faktit dhe

prova, përfshirë edhe aktin e ekspertimit daktiloskopik nr. 3935, datë 4.5.2016, për gjurmët e gishtërinjve të kërkuesit Kejvin Zogo, dhe në jurisprudencën unifikuese të Gjykatës së Lartë, ka ndryshuar cilësimin juridik të veprës penale të kryer nga kërkuesit, duke caktuar për ata një dënim më të butë. Ndërsa Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, bazuar në rrethanat e faktit të pranuar nga gjykatat më të ulëta, ka gjetur të drejtë përfundimin e gjykatës së shkallës së parë në lidhje me ekzistencën e bashkëpunimit mes kërkuesve në kryerjen e veprës penale “Prodhimi dhe shitja e narkotikëve”, rrethanë cilësuese kjo sipas ligjit dhe përcaktuese në cilësimin juridik të veprës penale dhe, për pasojë, në zbatimin e ligjit penal për sa i përket dënimit për këtë veprë. Sipas Kolegjit Penal, duke e vënë interpretimin e ligjit mbi bashkëpunimin në kryerjen e një veprë penale sipas kësaj praktike gjyqësore (vendimit unifikues nr. 4/2011), në kontekst të analizës që kanë bërë dy gjykatat e faktit, argumentimi i vendimit nga gjykata e apelit në lidhje me cilësimin juridik të veprës penale për të cilën është akuzuar kërkuesi Kejvin Zogo, e argumenti se ai nuk e ka kryer veprën penale të parashikuar nga neni 283/2 i KP-së, por veprën penale të parashikuar nga neni 300/1 i KP-së, nuk është i drejtë. Në vlerësim të nenit 152 të KPP-së dhe anës objektive të veprës penale të parashikuar nga neni 283/2 të KP-së, gjetja e gjurmëve të gishtërinjve në *corpus delicti*, qesen që përmbante lëndë narkotike, duhet të interpretohet nga gjykata në raport objektiv me provat e tjera, duke dalë në konkluzionin se ajo provon elementet objektive të veprimit të bashkëpunëtorit në kryerjen e veprës penale. Kjo në përputhje me interpretimin gjyqësor që i ka bërë rrethanës së bashkëpunimit në kryerjen e veprës penale vendimi unifikues i Gjykatës së Lartë. Ndaj, sipas Kolegjit Penal nuk mund të jemi para veprës penale “Moskallëzimi i krimit” kur rezultojnë elemente të bashkëveprimit objektiv të autorit në arritjen e pasojës, që në këtë rast ka qenë sigurimi dhe posedimi i sendit të kundërligjshëm. Ndryshe nga sa ka arsyetuar gjykata e apelit, gjykata e shkallës së parë ka arritur në përfundimin e drejtë se rrethanat në të cilat është kryer vepra penale, të pranuar si të tilla nga të dyja gjykatat e faktit, provojnë tej çdo dyshimi të arsyeshëm se dy kërkuesit, në marrëveshje midis tyre, në rolin e bashkezekutorëve, me veprime aktive të kundërligjshme, të cilat nga ana objektive kanë

konsistuar në mbajtjen me qëllim shpërndarjen e lëndës narkotike, kanë konsumuar elementet e veprës penale të parashikuar nga neni 283/2 i KP-së, për të cilën janë deklaruar fajtorë dhe dënuar. Në përfundim, me këtë arsyetim, bazuar në nenin 441, pika 1, shkronja “b”, të KPP-së, Kolegji Penal ka prishur vendimin e gjykatës së apelit, duke lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë.

21. Për sa më sipër, Gjykata çmon të nevojshme të rritet edhe njëherë qëndrimin e mbajtur në jurisprudencën e saj se Gjykata e Lartë, për shkak të pozicionit dhe rolit të saj si gjykatë ligji, ka për detyrë të kontrollojë mënyrën e zbatimit të ligjit material dhe procedural nga ana e gjykatave më të ulëta (*shih vendimet nr. 34, datë 17.11.2022; nr. 20, datë 22.9.2022; nr. 6, datë 16.2.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Në rastin konkret, Gjykata konstaton se Gjykata e Lartë nuk ka shqyrtuar asnjë provë të re dhe nuk u ka dhënë vlerë të ndryshme provave të administruara nga gjykatat më të ulëta, si dhe nuk ka përcaktuar fakte të ndryshme nga ato që kanë përcaktuar këto të fundit. Gjykata e Lartë, e ndodhur në situatën kur dy gjykatat më të ulëta kishin zbatuar në mënyra të ndryshme ligjin material në zgjidhjen e çështjes, ka ushtruar funksionin e saj si gjykatë ligji, duke iu referuar vlerësimit që gjykata e shkallës së parë u ka bërë provave, si dhe fakteve të përcaktuara prej saj. Gjykata e Lartë, brenda funksionit të saj kushtetues, ka zgjidhur çështjen duke interpretuar ligjin material – konkretisht KP-në, në lidhje me cilësimin juridik të veprës penale, rrethanën e bashkëpunimit dhe kriteret e alternativës së pezullimit të ekzekutimit të dënimit me burgim, duke iu referuar për këtë qëllim edhe vendimeve unifikuese. Në këtë kuptim, Gjykata çmon se Gjykata e Lartë ka ndjekur procedurën ligjërish të përcaktuar dhe në pajtim me rendin juridik, duke ushtruar funksionet e saj në përputhje me atë natyrë gjykimi.

23. Për këto arsye, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesve për cenimin e parimit të gjykatës së caktuar me ligj është i pabazuar.

B.2. Për cenimin e parimit të mosdënimit dy herë për të njëjtën veprë penale

24. Kërkuesi Klaudio Perçuke ka pretenduar se sipas vendimit të dhënë nga gjykata e apelit ai e ka shlyer dënimin me shërbim prove. Sipas tij, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, duke prishur vendimin e gjykatës së apelit dhe lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë, ka vendosur që ai të

kryejë dënimit dy herë për të njëjtin fakt penal, duke urdhëruar vuajtjen edhe njëherë të dënimit për të.

25. Subjekti i interesuar, Prokuroria e Përgjithshme, ka prapësuar se ky pretendim i kërkuarit Klaudio Perçuke është i pabazuar, pasi parimi i mosdënimit dy herë për të njëjtën vepër penale është i lidhur ngushtë me pasjen e një vendimi përfundimtar, të formës së prerë, në formën e *gjësë së gjykuar*. Në këtë rast bëhet një përjashtim vetëm kur ndodh rigjykimi i çështjes. Sipas këtij subjekti, vendimi i gjykatës së apelit, që zgjidh në themel çështjen, është vendim i formës së prerë, i cili e bën atë të ekzekutueshëm, por nuk është një vendim përfundimtar që plotëson kushtet për t'u quajtur gjë e gjykuar. Neni 462 i KPP-së dhe vendimi nr. 2, datë 3.11.2014 i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë e bëjnë të qartë natyrën e vendimit të gjykatës së apelit. Thelbi i një vendimi përfundimtar që kërkon instituti i gjësë së gjykuar është mospasja e mjeteve të ankimit për rishikimin ligjor të atij vendimi. Në këtë kuptim, vendimi i gjykatës së apelit nuk e plotëson kërkesën e këtij instituti. Nëse vendimi i gjykatës së apelit është shfuqizuar nga Gjykata e Lartë, do të thotë se disponimet e bëra prej saj janë të pavlefshme.

26. Gjykata ka vlerësuar se *ratio* i nenit 34 të Kushtetutës është sanksionimi i parimit “*të mos gjykitet dhe dënimet dy herë për të njëjtën vepër penale*” (*ne bis in idem*) dhe parimit të “*gjësë së gjykuar*” (*res judicata*). Këto dy parime vijnë si garanci të konfirmuara nga kjo dispozitë kushtetuese, në kuadër të mbrojtjes së të drejtave të individit në fushën penale (*shih vendimin nr. 1 datë 26.1.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Në këtë drejtim, parimi i mosgjykimit dy herë për të njëjtën vepër penale (*ne bis in idem*) është njohur si një prej të drejtave të njeriut të mbrojtura nga Kushtetuta, sipas të cilit askush nuk mund të ndiqet ose të dënohet penalisht për një vepër penale për të cilën është shpallur më parë i pafajshëm ose është dënuar me një vendim gjyqësor përfundimtar. Ideja e parimit *ne bis in idem* nuk qëndron te zbatimi dy a më shumë herë i së njëjtës normë penale, por te mosgjykimi e mosdënimi përsëri i subjektit për të njëjtin fakt që përbën vepër penale, për të cilën ai është dënuar më parë me një vendim të formës së prerë nga një gjykatë e caktuar me ligj. Kriteri “*e njëjta vepër*” i referohet të njëjtit veprim, sjellje, fakt, veprë penale dhe kualifikim ligjor që formojnë bazën e kësaj veprë dhe për të cilën personi është dënuar ose liruar. Nëse gjenden elemente të njëjta, parimi *ne bis*

in idem ndalon çdo dënim tjetër ose procedim të mëtejshëm (*shih vendimet nr. 4, datë 21.2.2022; nr. 8, datë 28.2.2012; nr. 33, datë 22.7.2011, të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Në çështjen në shqyrtim, nga aktet e administruara për nevojat të këtij gjykimi kushtetues, rezulton se kërkuari Klaudio Perçuke është akuzuar për kryerjen e veprës penale “Prodhimi dhe shitja e narkotikëve”, në bashkëpunim, parashikuar nga neni 283, paragrafi i dytë, i KP-së. Për këtë vepër penale, fillimisht, ai është shpallur fajtor nga gjykata e shkallës së parë, duke u dënuar me 7 vjet burgim dhe në aplikim të nenit 406, pika 1, të KPP-së, i është zbritur dënimi me 1/3-ën, duke u dënuar përfundimisht me 4 vjet e 8 muaj burgim. Më pas, mbi bazën e ankimit të tij, gjykata e apelit ka ndryshuar vendimin e gjykatës së shkallës së parë, duke e deklaruar atë fajtor për kryerjen e veprës “Prodhimi dhe shitja e narkotikëve”, tashmë sipas paragrafit të parë të nenit 281 të KP-së, dhe dënuar me 5 vjet burgim, si dhe në aplikim të nenit 406, pika 1, të KPP-së i ka zbritur dënimin me 1/3-ën, duke e dënuar përfundimisht me 3 vjet e 4 muaj burgim, dënim për pjesën e pavuajtur të të cilit, bazuar në nenin 59 të KP-së, ka urdhëruar pezullimin e ekzekutimit dhe vënien e kërkuarit në provë për një periudhë prej 3 vjetësh. Ndërkohë, në vijim të këtij procesi gjyqësor, mbi rekursin e Prokurorisë së Apelit Vlorë, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin objekt kontrolli kushtetues, ka prishur vendimin e gjykatës së apelit dhe ka lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë, duke rikthyer kështu për të dënimin me 4 vjet e 8 muaj burgim (*shih paragrafët 1-5 më sipër*).

29. Sipas vendimit të gjykatës së shkallës së parë, datë 20.3.2017, të lënë në fuqi nga Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, kërkuari Klaudio Perçuke është dënuar përfundimisht për të vuajtur dënimin e tij me 4 vjet e 8 muaj burgim. Gjithashtu, rezulton se urdhri i ekzekutimit për dënimin e tij me shërbim prove, sipas vendimit të gjykatës së apelit, ka filluar të ekzekutohet në datën 30.6.2017 dhe ka pushuar së ekzekutuari në datën 25.6.2020, për shkak të ligjit nr. 5/2020, “Për dhënie amnistie”. Gjykata vëren se nga data kur ka filluar ekzekutimi i dënimit të kërkuarit me shërbim prove deri në datën e pushimit të tij ka kaluar një periudhë prej rreth 3 vjetësh.

30. Për sa më lart, Gjykata evidenton se ndaj kërkuarit Klaudio Perçuke është zhvilluar vetëm një proces penal për akuzën e ngritur nga prokuroria.

Nuk rezulton që për të njëjtën sjellje dhe veprim ndaj tij të jetë zhvilluar një proces i dytë gjyqësor ose që ai të jetë gjykuar dhe dënuar më shumë se një herë për të njëjtin fakt penal. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë është vënë në lëvizje rregullisht me rekurs brenda të njëjtit procedim penal dhe në përfundim të shqyrtimit të rekursit, ai ka disponuar për cilësimin juridik të veprës penale të kryer dhe alternativën e dënimit me burgim. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se edhe pretendimi i kërkuarit Klaudio Perçuke për cenimin e parimit të mosdënimit dy herë për të njëjtën veprë penale është i pabazuar.

31. Në përfundim, Gjykata vlerëson se ankimi kushtetues individual i kërkuarve, sipas arsytimit të mësipërm, është i pabazuar, ndaj nuk duhet pranuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijuese të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 5.10.2023.

Shpallur më 6.11.2023.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari, Ilir Toska, Sandër Beci, Elsa Toska, Sonila Bejtja, Marjana Semini, Genti Ibrahim

VENDIM

Nr. 00-2023-4279 (259), datë 7.7.2023

NË EMËR TË REPUBLIKËS

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me trup gjykues të përbërë nga gjyqtarët:

Sokol Sadushi	kryesues;
Asim Vokshi	anëtar;
Arbena Ahmeti	anëtare;
Gentian Medja	anëtar;
Sokol Ngresi	anëtar,

asistuar nga sekretare gjyqësore Borana Liti, sot në datën 7.7.2023, mbaroi së shqyrtuari në seancë gjyqësore me dyer të hapura, çështjen administrative me nr. 31003-00237-00-2016, që u përket:

KËRKUES: Tajar Lala, Teuta Lala, Dervish Lala, Erilinda Lala

PERSONA TË TRETË: Agjencia Shtetërore e Kadastrës, Drejtoria Vendore Vlorë, (Ish Prefekti i Qarkut Vlorë).

Bashkia Himarë, Njësia Administrative Lukovë, (Ish Komuna Lukovë).

OBJEKTI: Rivendosje në afat për paraqitjen e ankimit kundër vendimit nr. 411, datë 17.6.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë.

BAZA LIGJORE: Nenet 151, 152, 445, 458 të Kodit të Procedurës Civile.

KOLEGJI ADMINISTRATIV I GJYKATËS SË LARTË,

pasi dëgjoi relatimin e gjyqtarit Asim Vokshi, si dhe zhvilloi seancën gjyqësore më datë 26.5.2023, ku dëgjoi avokatin Ilir Jahollari të palëve kërkuese që kërkoji prishjen e vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit dhe lënien në fuqi të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë, vijoi gjykimin në mungesë të palëve të tjera, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I. Rrethanat e çështjes

1. Komisioni i Ndarjes së Tokës së fshatit Borsh, Sarandë, nëpërmjet Aktit të Marrjes së Tokës në Pronësi (AMTP) datë 1.10.1995, duke përcaktuar se bazohej në ligjin nr. 7501/1991, “Për Tokën”, ka trajtuar familjen Lala (Tajar Lala, Teuta Lala,

Dervish Lala dhe Erilinda Lala), me 10.500 m² tokë bujqësore dhe me 600 m² truall. Prefekti i Qarkut Vlorë, duke vlerësuar se AMTP-ja në fjalë është lëshuar në kundërshtim me ligjin, i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë, duke kërkuar anulimin e AMTP-së të dhënë në favor të familjes Lala.

2. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Sarandë, me vendimin nr. 23-2014-73 (50) datë 16.1.2014, ka vendosur: *“Të shpallë mos kompetencën lëndore të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë, për gjykimin e çështjes civile numër 21271- 01567-23-2013/119 Regjistri Themeltar, datë 24.7.2013, regjistrimi, të paditësit Prefekti i Qarkut Vlorë. Dërgimin e akteve për gjykim gjykatës kompetente, Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë. Kundër vendimit lejohet ankim i veçantë, brenda 5 ditëve në Gjykatën e Lartë, afat ky që për palën paditëse Prefekti i Qarkut Vlorë dhe të paditurit Tajar Lala, Teuta Lala, Dervish Lala dhe Erilinda Lala prezant, fillon nga e nesërmeja e shpalljes së vendimit. Për të paditurën Komuna Lukovë në mungesë, afat i ankimit fillon nga dita e nesërme e njoftimit të vendimit.”*

3. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Gjirokastrë, me vendimin nr. 411, datë 17.6.2014, ka vendosur:

“Pranimin e kërkesëpadisë pjesërisht. Deklarimin e pavlefshmërisë së pjesëshme të Aktit të Marrjes së Tokës i lëshuar nga Komisioni i Ndarjes së Tokës Borsh datë 1.10.1995, në emër të të paditurit Tajar Lala në lidhje me sipërfaqen e truallit prej 500 m² duke u detyruar i padituri të lirojë këtë sipërfaqe dhe kthimin e saj në pronësi të Shtetit. Rrëzimin e padisë për pjesën tjetër të objektit. Shpenzimet gjyqësore siç ju ngarkohen palëve në pjesë të barabarta. Kundër vendimit lejohet ankim brenda 15 ditëve në Gjykatën Administrative të Apelit Tiranë nga e nesërmeja e shpalljes. Për palët në mungesë këto afate fillojnë nga komunikimi i vendimit.”

4. Vendimi nr. 411, datë 17.6.2014, i Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë, sipas shënimeve të sekretarisë gjyqësore, rezulton të ketë marrë formë të prerë më datë 23.8.2014, pa u ankimuar nga palët.

5. Duke mos qenë dakord me këtë fakt, kërkuar Tajar Lala, Teuta Lala, Dervish Lala dhe Erilinda Lala, i janë drejtuar, më datë 10.11.2014, Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë, me kërkesën objekt gjykimi, për rivendosjen në afat për paraqitjen e ankimit kundër vendimit nr. 411, datë 17.6.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë, duke pretenduar ndër të tjera se:

- Me vendimin e gjykatës janë njohur më datë 4.11.2014. Kërkuar pretendojnë për pavlefshmëri të njoftimeve për shkak se njoftimet janë bërë në adresë të gabuar dhe jo në vendbanimin e tyre.

- Njoftimet dhe komunikimi i vendimit është bërë në Komunën Lukovë, Sarandë, ndërkohë që adresa e saktë ku dhe duheshin bërë njoftimet është: Borsh, Sarandë, Lagja Shkallë. Për këtë shkak ata nuk kanë pasur mundësi të marrin njoftim për zhvillimin e procesit gjyqësor ashtu dhe për vendimin përfundimtar.

6. Rezulton se kërkesa objekt gjykimi, nuk përmban bashkëlidhur ankimin drejtuar Gjykatës Administrative të Apelit për të cilin kërkohet rivendosja në afat.

7. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Gjirokastrë, me vendimin nr. 2117, datë 4.12.2014, ka vendosur:

“Pranimin e kërkesës. Rivendosjen në afat të kërkuarve, Tajar Lala, Teuta Lala, Dervish Lala e Erilinda Lala, për të ushtruar ankim kundër vendimit nr. 411, datë 17.6.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë. Shpenzimet gjyqësore në ngarkim të kërkuarve. Kundër këtij vendimi lejohet të bëhet ankim i veçantë në Gjykatën Administrative të Apelit Tiranë brenda 5 ditëve, afat ky që fillon nga e nesërmeja e shpalljes së tij dhe për palën në mungesë nga e nesërmeja e komunikimit të vendimit.”

Kundër këtij vendimi lejohet të bëhet ankim i veçantë në Gjykatën Administrative të Apelit Tiranë brenda 5 ditëve, afat ky që fillon nga e nesërmeja e shpalljes së tij dhe për palën në mungesë nga e nesërmeja e komunikimit të vendimit.”

8. Kjo gjykatë ndër të tjera, ka arsyetuar se e drejta procedurale lejon mundësinë e rivendosjes në afat për të ushtruar ankim kur palët e kanë humbur këtë të drejtë për shkaqe të arsyeshme, kjo sipas nenit 458 të Kodit të Procedurës Civile. Gjithashtu, nenet 151 dhe 152 të KPC-së, përcaktojnë rregullat e përgjithshme në lidhje me të drejtën e palëve ose të prokurorit që ka ngritur padi. Në analizë të dispozitave ligjore të mësipërme, gjykata arrin në konkluzionin që rivendosja në afat e aktit procedural (ankim), duhet të realizohet vetëm pasi të ketë marrë formë të prerë vendimi ndaj të cilit do të veprojë ky akt procedural. Në rastin konkret vendimi nr. 411, datë 17.6.2014, i Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë ka marrë formë të prerë, dhe në përputhje me dispozitat procedural, pala kërkuarë i është drejtuar gjykatës sipas kërkesës objekt kërkitimi. Gjatë shqyrtimit gjyqësor të çështjes u provua se të paditurit Tajar Lala, Teuta Lala, Dervish Lala e Erilinda Lala, kanë humbur afatin ligjor të paraqitjes së ankimit për shkaqe të arsyeshme. Në bazë të akteve që ndodhen në fashikullin gjyqësor nr. 298 akti, komunikimi i vendimit, kërkuarve i është bërë

nëpërmjet vendosjes së shpalljes në Komunën Lukovë, Sarandë dhe në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë. Në fashikullin gjyqësor nuk tregohet fakti se Komuna Lukovë ka afishuar kopje të vendimit të gjykatës në mënyrë që të provohet marrja dijeni e kërkuësve për vendimarrjen e gjykatës. Përveç sa më sipër kërkuësit pretendojnë se ata janë banorë të fshatit Borsh Sarandë, adresë në të cilën janë njoftuar dhe nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Sarandë dhe se në vendimin e shpalljes së mos kompetencës, ndodhëj adresa e tyre e saktë. Nisur nga sa më sipër, gjykata krijon bindje se kërkuësit kanë shkak të ligjshëm për të kërkuar rivendosjen në afat, për të ushtruar ankim kundër vendimit përfundimtar të gjykatës.

9. Kundër këtij vendimi ka ushtruar **ankim** personi i tretë Prefekti i Qarkut Vlorë, i cili ka kërkuar ndryshimin e vendimit dhe rrëzimin e kërkesës, duke pretenduar ndër të tjera se:

- Paditësit kanë ndjekur pothuajse rregullisht seancat gjyqësore në të cilat ishin të paditur pranë Gjykatës së Shkallës së Parë Sarandë.

- Në momentin që çështja civile i kaloi për kompetencë Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë, paditësit nuk u paraqitën gjatë zhvillimit të seancave gjyqësore ndonëse adresa e paditësve që po ajo që ishte paraqitur edhe pranë Gjykatës së Shkallës së Parë Sarandë, në të cilën ishin paraqitur thuajse në çdo seancë. Paditësja Erilinda Lala është juriste në profesion dhe presupozohet se i di shumë mirë afatet dhe procedurat ligjore të kalimit të një çështje gjyqësore nga një gjykatë në gjykatën tjetër, ndërkohë që pretendon se nuk ka pas dijeni për zhvillimin e gjykimit të çështjes në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë.

- Gjykata Administrative e Shkallës së Parë ka ezaauruar të gjitha rrugët ligjore të njoftimit, në fillim me fletëthirrje në adresën e tyre dhe më pas, me shpallje publike pranë Komunës Lukovë. Pala përsëri nuk është paraqitur në gjykim me pretendimin se nuk ka marrë dijeni.

- Ndodhur në këto kushte, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Gjirokastrë ka zhvilluar gjykimin në mungesë duke vendosur pranimin e kërkesë padisë së Prefektit të Qarkut Vlorë. Sa më sipër pretendimi i paditësve është totalisht i remë dhe i pabazuar në ligj.

- Gjykata ka zbatuar me përpikëri K.Pr.Civile dhe konkretisht nenet 130, 133, ku në fillim ka bërë

njoftimin me fletë thirrje dhe më pas nëpërmjet afishimit publik.

- Gjykata pranoi kërkesën e paditësve ndonëse, mosparaqitja gjatë gjykimit në të cilën ishin paditës dhe kërkesa për rivendosje në afat nga ana e tyre, nuk është asgjë më tepër se mënyrë për zvarritje të gjykimit dhe mosekzekutim të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

10. **Gjykata Administrative Apelit**, me vendimin nr. 76, datë 23.11.2015, ka vendosur:

“Ndryshimin e vendimit nr. 2117, datë 4.12.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë.

Rrëzimin e kërkesës për rivendosje në afat.

Shpenzimet gjyqësore në Gjykatën e Apelit Administrativ nuk u kryen.

E drejta e rekursit kundër këtij vendimi mund të ushtrohet në Gjykatën e Lartë, brenda 30 ditëve, duke filluar nga e nesërmja e komunikimi të tij palëve ndërgjyqëse.”

11. Gjykata Administrative Apelit ka rrëzuar kërkesën duke arsyetuar ndër të tjera se gjykata e shkallës së parë, në kuptim të nenit 17/2, të ligjit nr. 49/2012, ka gabuar në cilësimin e fakteve dhe veprimeve të lidhura me këtë kërkesë, duke identifikuar dispozitat e detyrueshme për t'u zbatuar prej saj, në funksion të zgjidhjes së drejtë të çështjes, por duke i interpretuar ato në mënyrë jo korrekte. Referuar përmbajtjes së kërkesës së tyre, kërkuësit pretendojnë se si gjykimi në themel i konfliktit të shkallës së parë, ashtu edhe vendimi përfundimtar për zgjidhjen e tij, janë komunikuar në adresën Komuna Lukovë, Sarandë, pra në një adresë të ndryshme nga ajo e kërkuësve, duke i privuar këta të fundit nga e drejta për të marrë pjesë në gjykim dhe për të ankimuar vendimin përfundimtar, të disponuar në disfavor të tyre. Konkretisht, kërkuësit kanë pretenduar se nuk janë banorë të Komunës Lukovë, Sarandë, por banorë të fshatit Borsh, Lagjja Shkallë. Gjykata e Apelit Administrativ konstaton, se në vendimin nr. 411, datë 17.6.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë, kërkuësit (persona të tretë në atë gjykim), pasqyrohen banorë të Komunës Lukovë, Sarandë. Përkundër sa më sipër, adresa e vendbanimit të kërkuësve, i mungon vendimit nëpërmjet të cilit kërkuësit janë rivendosur në afat. Në mënyrë flagrante dhe të pashpjegueshme, në këtë vendim, lidhur me gjeneralitetet e kërkuësve, nga gjykata e shkallës së parë nuk pasqyrohet asnjë e dhënë, veç numrave të telefonit celular, për dy prej tyre.

11.1 Në mënyrë edhe më flagrante, të dhënat lidhur me vendbanimin e kërkuësve, nuk rezulton të jenë verifikuar, sipas rregullit, as në seancën gjyqësore të datës 4.12.2014, duke iu marrë vetëm numrat e telefonit dhe të dokumentit identifikues. Pavarësisht kujdesit për shmangien e këtyre të dhënave, Gjykata Administrative e Apelit konstaton se lidhur me këtë çështje, në gjykatën e shkallës së parë janë planifikuar dy seanca gjyqësore. Njoftimi i kërkuësve lidhur me seancën e parë gjyqësore të datës 25.11.2014, planifikuar për shqyrtimin e kërkesës së tyre për rivendosje në afatin e humbur ligjor të ankimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, rezulton të jetë realizuar rregullisht nëpërmjet fletëthirrjeve të datës 11.11.2014, dërguar në adresën: “Komuna Lukovë Sarandë”, nënshkruar rregullisht nga kërkuesi Tajar Lala.

11.2. Gjykata e shkallës së parë, duke vlerësuar marrjen dijeni rregullisht nga kërkuësit nëpërmjet fletëthirrjeve të datës 11.11.2014 dhe mosparaqitjen prej tyre pa shkaqe që përligjin mosparaqitjen, ka vendosur shtyrjen e seancës për datë 4.12.2014, për shkak të kërkesës për shtyrje të dorëzuar nga Prefekti i Qarkut Vlorë. Në vlerësimin e Gjykatës Administrative të Apelit, konstatimi i këtyre fakteve, konfirmon pagabueshmërinë e pretendimeve të kërkuësve, duke konfirmuar njëherësh marrjen e tyre dijeni nga njëra anë lidhur me procesin gjyqësor dhe vendimin e themelit nr. 411, datë 17.6.2014, dhe, nga ana tjetër, mungesën e vullnetit të tyre për ankimin e këtij vendimi, për sa kohë që, si fletëthirrjet, ashtu edhe vendimi përfundimtar nr. 411, datë 17.6.2014, rezultojnë të komunikuar në adresën Komuna Lukovë, Sarandë. Për sa më sipër, Gjykata Administrative e Apelit çmon se ankimi i veçantë i Prefektit të Qarkut Vlorë, përmban shkaqe që diktojnë ndryshimin e vendimit të gjykatës së shkallës së parë.

12. Kundër këtij vendimi kanë ushtruar **rekurs** më datë 5.2.2016, kërkuësit Tajar Lala, Teuta Lala, Erilinda Lala, të cilët kanë kërkuar prishjen e vendimit nr. 76, datë 23.11.2015, të Gjykatës Administrative të Apelit dhe lënien në fuqi të vendimit nr. 2117, datë 4.12.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë. Në rekurs, ndër të tjera, kanë pretenduar se:

- Gjykata Administrative e Apelit ka gabuar në dhënien e vendimit, duke mos marrë në shqyrtim provat shkresore të depozituara në dosjen gjyqësore. Gjithashtu, ajo ka bërë një interpretim të gabuar të

ligjit duke shkelur dispozitat e ligjit material dhe procedural.

- Gjykata Kushtetuese e R.SH në shumë raste ka theksuar se: *“Privimi i palës në proces nga mundësia, që nëpërmjet përfaqësimit të mbrojtë interesat e veta në gjykim, është konsideruar shkelje e standardeve të procesit të rregullt”* (Vendime të GJ. K. nr. 6/2007; nr. 13/2007, etj.).

- E drejta për t’u mbrojtur, e cila realizohet nëpërmjet të drejtës për të qenë i pranishëm në gjykim, përbën një aspekt të rëndësishëm të procesit të rregullt ligjor. Realizimi i kësaj të drejte shtrihet para organeve gjyqësore detyrimin për të njoftuar palët dhe mbrojtësit e tyre për datën dhe orën e zhvillimit të seancës, për të siguruar praninë e tyre dhe për të mos i përjashtuar padrejtësisht nga gjykimi.

- Në rastin konkret, rezulton se Gjykata Administrative e Apelit ka zbatuar keq nenin 154 të KPC-së, parë bashkërisht me nenin 21 të ligjit nr. 49/2012, si dhe nenin 130–133 të KPC-së parë bashkërisht me nenin 22 të ligjit nr. 49/2012. Në bazë të nenit 154 të KPC-së dhe nenit 21, të ligjit 49/2012, paditësi ka detyrimin që të përcaktojë në padinë e tij, ndër të tjera edhe: emrin, atësinë, mbiemrin, vendbanimin ose vendqëndrimin e paditësit e të paditurit dhe të personave që përkatësisht i përfaqësojnë ata, kur ka të tillë. Në rast se padia nuk plotëson kriteret e përmendura në nenet 154 e vijues të KPC-së, atëherë ajo konsiderohet me të meta dhe gjykata i kërkon paditësit që të bëjë plotësimin e tyre në kuptim të neneve 154/a dhe 158/a të KPC-së.

- Në rastin në fjalë, njoftimi i palës së paditur në procesin e themelit (kërkuësve në këtë proces) nuk është bërë i mundur, në fletëthirrje është bërë shënimi “i panjohur”, për shkak se adresa e tyre nuk ishte e saktë. Komuna Lukovë përmban një sërë fshatrash dhe mungesa e përcaktimit të saktë të adresës, e bën efektivisht të pamundur gjetjen e palës nga ftuesi i gjykatës apo postieri. Paditësi gjatë gjykimit të themelit nuk ka sjellë asnjë provë që të vërtetonte se adresa e vetme e njohur e të paditurve ishte ajo e përcaktuar në padi, në mënyrë që gjykata të krijonte bindjen se të paditurve nuk i dihet vendbanimi ose vendqëndrimi në Republikën e Shqipërisë, në mënyrë që njoftimi i fletëthirrjes të bëhej nëpërmjet shpalljes.

- Për më tepër, në dosje rezulton të jetë vërtetuar e kundërta. Gjatë shqyrtimit gjyqësor, ka rezultuar e provuar se adresa e saktë e kërkuësve ka qenë në

fshatin Borsh, Lagja Shkallë. Në dosje është paraqitur një vërtetim i lëshuar nga Komuna Lukovë ku vërtetohet se, kërkuësja Teuta Lala është banore e fshatit Borsh, vërtetim i ndodhur në dosjen gjyqësore, për të cilin Gjykata Administrative e Apelit nuk e ka marrë fare në shqyrtim si provë.

- Nga ana tjetër, kërkuësit kishin caktuar një përfaqësues (Av. Gjergji Imeraj deklaruar në seancë nga kërkuësit), në gjyqin e zhvilluar fillimisht pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë, atëherë Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Gjirokastër duhet që fletëthirrjet t'ia dërgonte avokatit. Ky përfaqësues as nuk është njoftuar dhe as është bërë përpjekje për njoftimin e tij nga Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Gjirokastër.

- Gjithashtu, në seancën gjyqësore u provua se edhe nga vendimi i shpalljes i moskompetencës lëndore të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë, adresa rezulton në fshatin Borsh dhe jo në Lukovë.

- Përpos kësaj shkeljeje thelbësore të të drejtave të palëve në proces, gjykata gaboi edhe në realizimin e njoftimit të vendimit përfundimtar nëpërmjet afishimit. Ashtu sikundër kemi parashtruar gjatë procesit të rivendosjes në afat, në fashikullin gjyqësor nuk tregohet fakti se Komuna Lukovë ka afishuar kopje të vendimit të gjykatës, në mënyrë që të provohet marrja dijeni e kërkuësve për vendimmarrjen e gjykatës. Në kushtet kur gjykata në shqyrtimin e çështjes në themel nuk i garantoit të paditurve pjesëmarrjen në gjykim dhe për më tepër të drejtën për të marrë dijeni për vendimin përfundimtar të gjykatës, në mënyrë që të ushtronin të drejtën e ankimit, dhe kjo për shkak të pavlefshmërisë së njoftimeve, atëherë ata (të paditurit) iu drejtuan gjykatës me kërkesën objekt gjykimi, duke kërkuar rivendosjen në afat të së drejtës së ankimit.

- Gjykata Administrative e Apelit me shumicë votash vendosi të ndryshojë vendimin e mësipërm dhe të rrëzojë kërkesën për rivendosje në afat pa dhënë asnjë argument racional, por duke iu referuar faktit që kërkuësit në kërkesën e tyre nuk kanë vendosur një adresë të saktë dhe për rrjedhojë nuk i takon të rivendosen në afat. Ky arsyetim jo vetëm është në kundërshtim me dispozitat sipërcituara, por thellon paligjshmërinë, pasi i mohon për herë të dytë kërkuësve të drejtën e pjesëmarrjes në gjykim dhe të drejtën për një ankim efektiv ndaj vendimeve të dhëna nga gjykatat e ulëta.

- Gjykata Administrative e Apelit ka vepruar në kundërshtim me ligjin 49/2012, që parashikon mënyrën e njoftimit për gjykim në apelin administrativ, pasi jo vetëm që nuk na ka njoftuar me letër-thirrje për datën e gjykimit të çështjes, por as nuk e ka shpallur atë në faqen e saj zyrtare. Gjykata është mjaftuar me faktin e shpalljes së saj në ambientet e gjykatës, kur ndërkohë ka pasur detyrimin për publikimin e saj në faqen zyrtare të gjykatës dhe shpalljen e datës së gjykimit pranë njësisë administrative ku banon kërkuësi. Me të drejtë lind pyetja, si mund të marrë dijeni pala kërkuëse që banimin e ka në fshatin Borsh Sarandë, për një njoftim në Tiranë?! Me këtë veprim, Gjykata e Apelit na ka mohuar të drejtën për një proces të rregullt gjyqësor, duke pasur interes në këtë çështje, pasi me vendim të formës së prerë na është hequr trualli ku ne kemi shtëpinë.

- Në këto kushte, Gjykata është treguar e njëanshme dhe ka cenuar parimet bazë të shtetit të së drejtës, ku mbi të gjitha prevalon e drejta e çdo individi për të pasur një proces të rregullt ligjor dhe të paanshëm. Pasojat e ekzekutimit të këtij vendimi janë tepër të rënda, për vet faktin se nëse nga ne nuk ushtrohet ankim kundër vendimit nr. 411, datë 17.6.2014, automatikisht rrezikojmë të humbasin shtëpinë ku ne jetojmë. Me të drejtë, në vendimin e gjykatës njëri prej anëtarëve të trupit gjykues ka "votuar" kundër, duke i qëndruar arsytimit të bërë në vendimin e shkallës së parë.

II. Vlerësimi i Kolegjit Administrativ

13. Paraprakisht, sa i përket afatit për paraqitjen e rekursit në Gjykatën e Lartë, nga aktet e dosjes gjyqësore rezulton se aktet e komunikimit të vendimit nr. 76, datë 23.11.2015, të Gjykatës Administrative të Apelit, drejtuar kërkuësve në adresën: Komuna Lukovë Sarandë, janë kthyer me shënimin e postës "i panjohur". Kërkuësit kanë marrë dijeni për vendimin më datë 8.1.2016, kur kërkuësja Erilinda Lala, ka tërhequr vendimin (edhe për kërkuësit e tjerë) në sekretarinë e Gjykatës Administrative të Apelit.

14. Rrjedhimisht rekursi i ushtruar nga kërkuësit rezulton se është paraqitur më datë 5.2.2016, pra brenda afatit prej 30 (tridhjetë) ditësh, të parashikuar në nenin 443(2) i Kodit të Procedurës Civile. Rekursi i kërkuësve i është komunikuar prej Gjykatës Administrative të Apelit personave të tretë, Prefekti i Qarkut Vlorë dhe Komuna Lukovë, të cilët nuk kanë paraqitur kundërrkurs.

A. Procedura në Gjykatën e Lartë dhe nevoja për njësim të praktikës gjyqësore

15. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë (në vijim Kolegji), çmon të nevojshme të theksojë qëndrimin e mbajtur për shkak të disa ndryshimeve thelbësore që ka pësuar legjislacioni procedural nga momenti, kur Gjykata Administrative e Apelit ka marrë vendimin dhe pala ka ushtruar rekursin në Gjykatën e Lartë e deri në momentin që merret ky vendim. Ndryshimet që ka pësuar ligji nr. 49/2012, janë thelbësore për rregullat që duhet të ndiqen gjatë procedurës së gjykimit që zhvillon ky Kolegji. Konkretisht në nenin 9 të ligjit nr. 49/2021, “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 49/2012, datë 3.5.2012, “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, i ndryshuar, është parashikuar se: *“Përbërja e trupave gjyqësive si dhe procedura e gjykimit në Gjykatën e Lartë rregullohet sipas përcaktimeve të këtij ligji, pavarësisht parashikimeve të ndryshme në ligje të tjera.”* Pikërisht rregullat e reja të gjykimit që parashikohen për procedurën e gjykimit që duhet të zhvillojë Kolegji Administrativ, janë të zbatueshme edhe për rastin në shqyrtim.

16. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, i përbërë nga trupa gjyqësore me tre gjyqtarë, mori në shqyrtim në dhomë këshillimi këtë çështje më datë 23.3.2023 dhe konstatoi ekzistencën e praktikave të ndryshme, që lidheshin me kuptimin e institutit procedural të rivendosjes në afat të ankimit, lidhur me faktin nëse duhet apo jo që kërkesës për rivendosje në afat t’i bashkëlidhet edhe akti procedural i ankimit për të cilin kërkohet rivendosja në afat (*shih ndër të tjerë, vendimin nr. 00-2013-570 (73), datë 29.1.2013, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë; vendimin nr. 00-2015-3386, datë 9.7.2015, të Kolegjit Administrativ i Gjykatës së Lartë; vendimin nr. 00-2022-2780 (456), datë 9.11.2022, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, etj.*

17. Dy qëndrimet kryesore kontradiktore të konstatuara nga Kolegji dhe që janë vënë re në praktikë janë:

1. Gjatë shqyrtimit të kërkesës për rivendosje në afat, nuk është e nevojshme të bashkëlidhet edhe akti procedural i ankimit, por ky i fundit depozitohet brenda një afati të ri 15-ditor, që fillon të ecë pasi vendimi gjyqësor për rivendosje në afat të apelit merr formë të prerë;

2. Kërkesës për rivendosje në afat duhet t’i bashkëlidhet edhe akti procedural për të cilin

kërkohet rivendosja në afat, që është pikërisht ankimi në Gjykatën Administrative të Apelit. Nëse kjo kërkesë pranohet me vendim të formës së prerë, atëherë akti procedural i paraqitur bashkëlidhur kërkesës për rivendosje në afat quhet se është paraqitur në afat dhe bëhet i aftë të nisë procedurën e apelit, sa i përket shqyrtimit të themelit të çështjes nga Gjykata Administrative e Apelit.

18. Mbi këto qëndrime kontradiktore, Kolegji, mbështetur në nenet 62 (1)(b) dhe 62/a të ligjit nr. 49/2012, “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, i ndryshuar, vendosi kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore, duke shtruar për njësim çështjen kryesore si vijon:

- Referuar nenit 152 të Kodit të Procedurës Civile, në gjykimet administrative, kur paraqitet një kërkesë për rivendosje në afat të ankimit, a duhet që kërkuksi t’i bashkëlidhet kërkesës edhe aktin procedural të ankimit për të cilin kërkohet rivendosjen në afat?

B. Ligji i zbatueshëm

19. Ligji nr. 49/2012, “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, i ndryshuar (*këtej e tutje ligji nr. 49/2012*), në nenin 1(2), i titulluar “Objekti” parashikon se:

“Dispozitat e këtij ligji plotësohen me parashikimet e Kodit të Procedurës Civile, me përjashtim të rasteve dhe për aq sa ky ligj nuk parashikon ndryshe.”

20. Neni 44 i ligjit nr. 49/2012, i titulluar “Mjetet dhe afatet e ankimit” parashikon:

“Mjetet dhe afatet e ankimit të vendimeve të gjykatave administrative janë të njëjta me ato të parashikuara në Kodin e Procedurës Civile, përveç kur parashikohet ndryshe në këtë ligj.”

21. Neni 151 i Kodit të Procedurës Civile, i titulluar aktualisht “Rivendosja në afatet procedurale”, përpara ndryshimeve të vitit 2017, (në fuqi në kohën e ushtrimit të kërkesës), parashikonte:

“Kur palët ose prokurori që ka ngritur padi, për shkaqe të arsyeshme kanë humbur afatin ligjor ose atë të caktuar nga gjykata, mund të kërkojnë prej saj rivendosjen në afat procedurale, përveç kur afatet kanë karakter prekluziv.”

22. Pas ndryshimeve të vitit 2017, të bëra me ligjin nr. 38/2017, neni 151 i KPC-së, parashikon: *“Kur palët ose prokurori, për arsye që rrjedhin nga forca madhore ose që nuk mund të ishin parashikuar nga ata, kanë tejkaluar afatin procedural ligjor ose atë të përcaktuar nga gjykata, mund t’i kërkojnë gjykatës rivendosjen në këto afate procedurale, përveç kur afatet kanë karakter prekluziv.”*

23. Neni 152 i KPC-së parashikon se:

“Kërkesa për rivendosjen e afatit të humbur shqyrtohet nga gjykata së cilës duhet t’i paraqiten edhe dokumentet që justifikojnë ose për të cilat kërkohet rivendosja e afatit. Gjatë shqyrtimit të kërkesës thirret edhe pala tjetër.

Kundër vendimit të gjykatës mund të bëhet ankim i veçantë.”.

24. Neni 443 i Kodit të Procedurës Civile i titulluar “Afati i ankimit” parashikon se:

“Afati i ankimit në gjykatën e apelit, kundër vendimeve përfundimtare të gjykatës së shkallës së parë, është 15 ditë.

Afati për të bërë rekurs në Gjykatën e Lartë, kundër vendimeve të gjykatës së apelit, është 30 ditë.

Afati për të kërkuar rishikimin e vendimit të gjykatës së shkallës së parë dhe kundërshtimin e të tretit është 30 ditë.

Afati i ankimeve dhe rekurseve të veçanta është 5 ditë.”.

25. Neni 445 i Kodit të Procedurës Civile, i titulluar “Prekluziviteti i ankimit”, parashikon se:

“Ankimi në gjykatën e apelit dhe rekursi në Gjykatën e Lartë nuk mund të bëhen pasi ka kaluar një vit nga shpallja e vendimit. Kjo dispozitë nuk zbatohet kur pala në mungesë vërteton se nuk ka qenë në dijeni të procesit gjyqësor për shkak të pavlefshmërisë së njoftimeve.”.

26. Ndërsa neni 458 i Kodit të Procedurës Civile, i titulluar “Rivendosja në afatin e ankimit”, parashikon se:

“Kur palët kanë humbur të drejtën e ankimit për shkak të arsyeshme, mund të paraqesin kërkesë për rivendosje në afat, përpara gjykatës që ka dhënë vendimin. Kjo kërkesë shqyrtohet nga gjykata dhe kundër vendimit të tij mund të bëhet ankim i veçantë.”.

C. Vlerësimi i Kolegjit Administrativ mbi çështjen e ngritur për njësim

27. Kolegji vlerëson se instituti procedural i rivendosjes në afat, është i lidhur ngushtësisht dhe është pjesë përbërëse e konceptit juridik të afateve procedurale. Ndaj, para trajtimit të këtij instituti si dhe parashtrimit të rregullit të së drejtës për çështjen e shtruar për njësim nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, vlerësohet e nevojshme që të jepen disa konsiderata të përgjithshme në lidhje me kuptimin, llojet dhe zbatimin e afateve që parashikon ligji procedural. Kolegji vëren se afatet procedurale janë ato hapësira kohore para, brenda apo pas kalimit të cilave, ligji procedural lejon apo kërkon nga subjektet procedurale kryerjen e sjelljeve të caktuara, të cilat kanë pasoja juridike për të drejtat dhe detyrimet e tyre në atë proces. Afatet janë përshpejtuese kur ligji përcakton momentin deri kur mund të kryhet një akt procedural dhe vonuese, kur

ligji përcakton momentin para të cilit nuk mund të kryhet një akt procedural i caktuar. Afatet janë veçanërisht të rëndësishme në procedurat gjyqësore, pasi janë shfaqje e formalizmit të së drejtës procedurale, të cilat kanë si funksion kryesor rregullimin, disiplinimin, orientimin dhe qartësimin e procesit gjyqësor, duke buruar nga nevoja për gjykim brenda afateve të arsyeshme, sipas kuptimit të nenit 42(2) të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe nenit 6 të Konventës Evropiane të të Drejtave të Njeriut, si dhe mbi të gjitha për garantimin e parimit të sigurisë juridike. Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (GjEDNj) ka theksuar se: “[r]egullat që përcaktojnë hapat formalë që duhet të ndjekin palët si dhe afatet që duhen zbatuar prej tyre kur paraqesin një apel apo kërkesë për mbrojtje gjyqësore, synojnë sigurimin e administrimit të duhur të drejtësisë dhe veçanërisht, zbatimin e parimit të sigurisë juridike (*Canete de Goni k. Spanjës*, 2020, § 36). Po ashtu GjEDNj-ja ka theksuar se: “zbatimi i rregullave formale të procedurës civile, me anë të të cilave palët sigurojnë zgjidhjen e mosmarrëveshjeve, është me vlerë dhe i rëndësishëm, pasi ka aftësinë të kufizojë diskrecionin, të sigurojë barazinë e palëve, të parandalojë arbitraritetin, të sigurojë zgjidhjen efektive të mosmarrëveshjes brenda një afati të arsyeshëm, si dhe të sigurojë sigurinë juridike dhe respektin për gjykatën (*Zubac k. Kroacisë* [GC], 2018, § 96)”. Nga ana tjetër, GjEDNj-ja ka theksuar edhe se: “[g]jatë zbatimit të rregullave procedurale, gjykatat duhet të shmangin si zbatimin e tyre me formalizëm të tepruar, që do të dëmtonte ndershmërinë e procesit, ashtu edhe fleksibilitetin e tepruar, që do të zhvleftësonte kërkesat procedurale që parashikohen në ligj (*Hasan Tunc’ dhe të Tjerë k. Turqisë*, 2017, §§ 32–33).

28. Afatet procedurale gjejnë zbatim dhe rregullojnë si veprimtarinë procedurale të palëve ashtu edhe atë të gjykatës. Për këtë qëllim, në nenin 3 të Kodit të Procedurës Civile “[k]ërkesa e palëve për fillimin e një procesi gjyqësor është e lidhur me përmbushjen nga ana e tyre të detyrimeve që rrjedhin prej këtij procesi, në format dhe afatet e parashikuara në këtë Kod.” Në nenin 4 të këtij Kodi përcaktohet se: “[g]jykata kujdeset për zhvillimin e rregullt të procesit gjyqësor. Për këtë qëllim, në bazë të kompetencave që i jepen nga ky Kod, vendos për afatet dhe urdhëron marrjen e masave të nevojshme.” Ndërsa në nenin 28 të Kodit të

Procedurës Civile parashikohet se: “[g]jykata duhet të shprehet për të gjitha kërkesat që parashtrohen në padi, pa i kaluar kufijtë e saj, duke realizuar një gjykim të drejtë, të pavarur dhe të paanshëm brenda një afati të arsyeshëm.” Më tej, në nenin 3(1), të ligjit nr. 49/2012, është përcaktuar se: “[g]jykata në gjykimin administrativ, siguron nëpërmjet një procesi të rregullt gjyqësor dhe brenda afateve të shpejta e të arsyeshme, mbrojtjen juridike të të drejtave, lirive dhe interesave kushtetues dhe ligjorë të subjekteve, që mund të cenohen si pasojë e ushtrimit ose jo të funksioneve publike nga ana e organeve të administratës publike.”

29. Në vija të përgjithshme mund të thuhet se afatet që parashikon ligji procedural janë ose detyruese ose orientuese. Afate detyruese janë ato, mosrespektimi i të cilave passjell pasoja penalizuese juridike për subjektet procedurale, duke iu pamundësuar atyre kryerjen e mëtejshme të veprimeve të caktuara procedurale apo ushtrimin e të drejtave në proces. Ndërsa afatet orientuese nuk passjellin pasoja të drejtpërdrejta penalizuese për subjektet procedurale, por parashikohen nga ligji me qëllim për të orientuar subjektet për kohën e arsyeshme që duhet të kenë parasysh për kryerjen e veprimtarive të caktuara procedurale. Nenet 145, 146, 147, 151 e 445 të Kodit të Procedurës Civile rregullojnë aspektet kryesore të afateve procedurale, duke i ndarë ato në dy kategori kryesore: 1. afatet ligjore (*ato që parashikohen shprehimisht në ligj*); 2. afatet gjyqësore (*ato, përvaktimi konkret i të cilave libet në zgjedhjen e kujdesshme të gjykatës, pavarësisht se ligji mund të kenë parashikuar marzhe të caktuara në ushtrimin e kësaj zgjedhje*). Afatet ligjore janë: a) të zakonshme, b) të prera, c) me karakter prekluziv. Afatet gjyqësore janë gjithnjë vetëm të zakonshme, përveç kur ligji shprehimisht i jep të drejtë gjykatës për vendosjen e një afati të prerë apo prekluziv. Afatet e prera dhe ato prekluzive duhet të përcaktohen shprehimisht nga ligji si të tillë, pasi mosrespektimi i tyre passjell pamundësi apo humbje të së drejtës për të kryer një veprimtari konkrete procedurale. Gjykata mund që kryesisht apo me pëlqimin e palëve të shkurtojë apo të zgjasë afatet e zakonshme, kur një gjë e tillë është e lejueshme nga ligji, ndërsa afatet e prera dhe ato prekluzive nuk mund të shkurtohen apo të zgjaten. Nga ana tjetër të gjitha afatet mund të rivendosen, me përjashtim të atyre me natyrë prekluzive, por edhe këto të fundit mund të mos merren parasysh nga gjykata, në rrethana të caktuara shprehimisht në

ligj (*si p.sh. në rastin e palës që nuk ka dijeni për procesin gjyqësor ku është palë për shkak të pavlefshmërisë së njoftimeve*).

30. Midis llojeve të ndryshme të afateve, ato që normojnë ushtrimin e të drejtës së ankimit, janë ndër afatet më të rëndësishme të parashikuara në Kodin e Procedurës Civile dhe ligjin nr.49/2012, pasi kalimi i tyre, i shoqëruar me mosveprimin e palës së interesuar për të paraqitur ankim ndaj një vendimi gjyqësor, passjell humbjen e të drejtës për këtë palë. Nisur nga karakteristikat e nxjerra në pah më sipër, afatet e ankimit të parashikuara nga neni 443 i Kodit të Procedurës Civile janë përsheptuese, detyruese, ligjore dhe të prera. Ndaj në nenin 444 të Kodit të Procedurës Civile parashikohet se afatet e ankimit janë të prera dhe fillojnë nga dita e nesërme e njoftimit të vendimit të arsyetuar. Kalimi i afateve të ankimit passjell marrjen formë të prerë të vendimit gjyqësor përkatës, në kuptim të nenit 451(b) të Kodit të Procedurës Civile. Vendimi përfundimtar i formës së prerë dhe që nuk mund t’i nënshtrohet më asnjë mjeti të zakonshëm ankimi ka fuqinë e gjësë së gjykuar, në kuptim të nenit 451/a të Kodit të Procedurës Civile dhe e njëjta çështje nuk mund të gjykohe sërish.

31. Në lidhje me sa më sipër, dallohen disa situata që mund të verifikohen në praktikë, ndër të cilat veçohen tre, si vijon: 1. rasti kur pala është në dijeni të procesit gjyqësor, por vendimi përfundimtar i arsyetuar i gjykatës nuk i njoftohet fare (mungon procedura e njoftimit) nga sekretaria gjyqësore sipas nenit 316 të Kodit të Procedurës Civile; 2. rastin kur pala është në dijeni të procesit gjyqësor dhe i është njoftuar edhe përmbajtja e vendimit përfundimtar të arsyetuar të gjykatës, por gjatë kohëvazhdimt të afatit të ankimit, ndodhet në rrethana të tilla që pa fajin e saj, e bëjnë absolutisht të pamundur ushtrimin e të drejtës së ankimit në afat (shkaqet e arsyeshme); dhe 3. rasti kur pala në mungesë nuk ka dijeni fare për procesin dhe as vendimin përfundimtar të gjykatës, për shkak të pavlefshmërisë së njoftimeve, por merr dijeni efektive më pas për vendimin e gjykatës.

32. Referuar rastit të parë, kur palës e cila ka dijeni për procesin (*pavarësisht se mund të ketë qenë në mungesë të vullnetshme në shpalljen e vendimit apo në ndonjë seancë tjetër gjyqësore, ose ka qenë prezent në shpalljen e vendimit nga gjykata pa arsyetim por vetëm me dispozitiv*), nuk i njoftohet vendimi përfundimtar i arsyetuar i gjykatës sipas nenit 316 të Kodit të Procedurës Civile, atëherë

në këtë rast, gjykata nuk mund të konsiderojë të formës së prerë një vendim që nuk i është njoftuar palëve dhe nëse gabimisht e ka bërë një gjë të tillë, shënimi i “formës së prerë” në atë vendim nuk ka vlerë juridike. Forma e prerë është gjendje fakti dhe juridike njëkohësisht, e cila kushtëzohet nga dijenia e vërtetuar e palëve. Në këtë rast, pala e interesuar konform nenit 444 të Kodit të Procedurës Civile, ka të drejtë të paraqesë ankim në gjykatën që ka dhënë vendimin (sipas nenit 446 të Kodit të Procedurës Civile) brenda afateve të parashikuara në nenin 443 të këtij Kodi, duke filluar nga dita e nesërme e ditës kur njoftohet apo merr dijeni efektivisht për vendimin e arsyetuar. Në këtë rast është gjyqtari i ankimit ai që sipas nenit 450 të Kodit të Procedurës Civile, do të vlerësojë respektimin e kushteve formale të ankimit. Ndaj nuk shtrohet për diskutim rivendosja në afat e ankimit, pasi afati as formalisht nuk ka filluar të ecë për palët, për shkak të mos realizimit të ndonjë njoftimi nga gjykata. Në lidhje me rastin e mosnjoftimit, GjEDNJ-ja ka theksuar se: “e drejta për të paraqitur [...] apelim duhet të lindë nga momenti kur pala vjen efektivisht në dijeni për një vendim të gjykatës që vendos një detyrim kundrejt saj apo që potencialisht dëmton të drejtat apo interesat e saj të ligjshme. Përndryshe, gjykatat mund të shkurtojnë ndjeshëm kohën për paraqitjen e apelit apo edhe ta bëjnë atë të pamundur, nëpërmjet vonesave në njoftimin e vendimit. Si mjet komunikimi midis gjykatës dhe palëve, njoftimi bën që vendimi i gjykatës dhe arsyet për marrjen e tij t'i bëhen të ditura palëve, duke iu mundësuar kështu atyre të paraqesin apel nëse dëshirojnë” (*Miragall Escolano dhe Të Tjerët k. Spanjës*, 2000, § 37).

33. Ndryshe qëndron rasti i dytë, kur gjykatat ia njoftojnë vendimet ndaj të cilave lejohet ankim, palëve apo përfaqësuesve të tyre, por këto për shkaqe të arsyeshme, që kanë të bëjnë me rrethana objektive me natyrë absolute dhe të pavarura nga vullneti i tyre, nuk kanë mundësi të ushtrojnë të drejtën e ankimit. Në këtë rast pala ka dijeni për vendimin e arsyetuar ndaj të cilit kërkon të ushtrojë ankim, por ndodhet në kushtet e pengesave objektive absolute që nuk mund të ishin parashikuar prej saj, e që për këtë shkak nuk mundet të ushtrojë të drejtën e ankimit. Këtu gjen zbatim instituti i rivendosjes në afat të ankimit, sipas neneve 151, 152 e 458 të Kodit të Procedurës Civile.

34. Në vijim referuar rastit të tretë të parashtruar më sipër, nëse gjykata i ka zbatuar formalisht

rregullat e njoftimeve sipas Kodit të Procedurës Civile (*p.sh: nenet 128–133/b dhe 141–144/a*) për palët në mungesë apo përfaqësuesit e tyre, duke u dërguar atyre njoftimet gjatë gjykimit dhe më pas edhe për vendimin e gjykatës, si dhe ka administruar aktet përkatëse të njoftimit, por këto njoftime preken nga pavlefshmëri sipas nenit 122 të Kodit të Procedurës Civile (*të tilla që krijojnë pasiguri të plotë për personin apo datën e njoftimit*), atëherë “forma e prerë” që i ka shënuar gjykata vendimit të saj (*për mosankimim nga palët në mungesë*), mund të cenohet vetëm nëpërmjet paraqitjes së kërkesës për rivendosje në afat të ankimit, në të cilën pala e interesuar shënon si shkak për humbjen formale të afatit të ankimit, pavlefshmërinë e njoftimeve të kryera nga gjykata. Po kështu vepron edhe pala që ndonëse ka dijeni për procesin, ka qenë në mungesë në shpalljen e vendimit, ose vendimi është shpallur i paarsyetuar dhe akti i njoftimit të vendimit të arsyetuar të gjykatës për të është i pavlefshëm sipas nenit 122 të Kodit të Procedurës Civile. Edhe kjo palë duhet të kërkojë rivendosjen në afat të ankimit, nëse dëshiron të ankimojë vendimin e gjykatës. Pavlefshmëria e njoftimit në këtë rast, përbën një rrethanë që nuk duhet të ketë të bëjë me vullnetin e palës, siç janë për shembull rastet e parashikuara nga nenet 129(5), 158(5) të Kodit të Procedurës Civile (*detyrimi i palëve dhe personave të tretë për të njoftuar gjykatën për ndryshimin e të dhënave të tyre elektronike të kontaktit*), përndryshe pretendimi për pavlefshmëri është i papranueshëm.

35. Nisur nga sa më sipër, Kolegji vëren se instituti procedural i rivendosjes në afat të ankimit është aspekti ekuilibruar i ngurtësisë që shoqëron në vetvete ekzistencën e afateve procedurale dhe përbën përjashtimin nga rregulli, i cili ndikon në përforcimin e vetë rregullit. Ky institut i jep elasticitetin e nevojshëm procedurave gjyqësore dhe shërben për mbrojtjen dhe garantimin e procesit të rregullt ligjor. Rivendosja në afat e cila parashikohet nga nenet 151, 152 e 458 të Kodit të Procedurës Civile, është mjeti i mbrojtjes për palën që, pa fajin e saj, humb formalisht një afat ankimi. Kjo, si në rastin kur ajo vetë apo përfaqësuesi i saj për shkaqe të arsyeshme ndodhen në kushtet e pamundësisë absolute për paraqitjen e ankimit, që nuk varet nga rrethana që mund të parashikoheshin prej tyre, ashtu edhe në rastin kur afati humbet për shkak të pavlefshmërisë së njoftimeve, të cilat formalisht janë kryer nga gjykata, por që në thelb janë të vesuara në

atë masë, sa ligji i quan të pavlefshme. Në këtë rast, pala e interesuar, e cila dëshiron të paraqesë ankimit, do që të zhbëjë cilësinë e formës së prerë të vendimit gjyqësor, dhe kjo realizohet vetëm nëpërmjet procedurës së posaçme të rivendosjes në afat, e cila sipas neneve 152 e 458 të Kodit të Procedurës Civile, është një procedurë që zhvillohet në prani edhe të palës tjetër kundërshtare, pasi është zgjatim natyral i institutit procedural të ankimit dhe vlerësimit gjyqësor të respektimit apo jo të afatit të ankimit nga palët e interesuara. Neni 152 i KPC-së parashikon shprehimisht se: “[g]jatë shqyrtimit të kërkesës thirret edhe pala tjetër.” Kjo bëhet me qëllim, që ushtrimi i një ankimi të munguar për shkaqe absolute objektive, të pavarura nga vullneti i palës apo përfaqësuesit të saj, të lejohet nga gjykata vetëm duke dëgjuar paraprakisht edhe palën që “dëmtohet” nga rivendosja në afat dhe heqja e cilësisë së formës së prerë të vendimit përkatës. Kjo pasi, siç u tha më lart, nëse nuk ushtrohet e drejta e ankimit (në rastet kur lejohet ankimi), vendimi merr formë të prerë dhe nuk mund të cenohet më ajo që është vendosur nga gjykata, pasi cenohet siguria juridike dhe gjëja e gjykuar (*kur nuk ka mjete të tjera ankimi në dispozicion*), përveç kur vendimi ka natyrë të tillë që ligji parashikon se mund të ndryshohet sa herë ndryshojnë rrethanat (si p.sh: vendimi që ka vendosur një detyrim për ushqim).

36. Në rastin e humbjes së afatit të ankimit për shkak të pavlefshmërisë së njoftimeve, ky fakt përbën argument për të kërkuar rivendosjen në afat të ankimit të munguar, e jo paraqitjen e një padie për pavlefshmërinë e njoftimeve. Në këtë rast, pretendimi që shërben për të mbështetur kërkesën për rivendosje në afat, ngrihet gjatë kësaj procedure të posaçme ku gjykata heton dhe vlerëson faktin nëse pretendimi i parashtruar është apo jo i vërtetë. Por, nuk ka interes juridik pala e interesuar që të iniciojë një proces gjyqësor *de novo* me palë kundërshtare vetëm për këtë pretendim, duke paraqitur padi me objekt pavlefshmërinë e njoftimeve, kundrejt palës tjetër kundërshtare të gjykimit të themelit. Aktet e njoftimit, janë akte të gjykatës dhe çdo pretendim për pavlefshmëri të tyre i adresohet gjykatës nëpërmjet kërkesës për rivendosje në afat, ku gjatë kësaj procedure, për shkak se potencialisht mund të preken të drejtat e palës tjetër, dëgjohet edhe kjo e fundit, në lidhje me qenien apo jo të pavlefshme të njoftimeve. Nëpërmjet këtij procesi, i cili ka si objekt të tij vetëm

rrethanat që kanë penguar ushtrimin e të drejtës së ankimit nga pala e interesuar, mundësohet zgjidhja e pretendimit dhe eventualisht rivendosja në vend e të drejtës.

37. Nisur nga sa më sipër natyrshëm shtrohet pyetja, çfarë kuptohet me rivendosje në afat? A është ky një rifillim i afatit procedural të ankimit, i cili ndodh pasi vendimi për rivendosje në afat merr formë të prerë, apo afati i kaluar nuk rifillon më, por e drejta që do të ushtrohej brenda atij afati të kaluar, lejohet të ushtrohet më pas dhe konsiderohet njësoj si të ishte paraqitur brenda afatit?

38. Kolegji vlerëson se në nenin 152 të Kodit të Procedurës Civile është parashikuar shprehimisht se: “[**k**ërkesa për rivendosjen e afatit të humbur shqyrtohet nga gjykata së cilës duhet t’i paraqiten edhe dokumentet që justifikojnë ose për të cilat kërkohet rivendosja e afatit.” Ky formulim i dispozitës rregullon disa çështje: 1) Përcakton se është gjykata që ka dhënë vendimin ajo që shqyrton dhe vendos për kërkesën për rivendosjen e afatit të humbur të ankimit (*shih dhe nenin 458 të KPC-së*), 2) Pala e interesuar duhet të paraqesë edhe dokumentet (provat) që justifikojnë ekzistencën e rrethanave të tilla që vlerësohen të arsyeshme dhe që i pamundësonin palës ushtrimin e të drejtës së ankimit brenda afatit të përcaktuar nga ligji, 3) Pala e interesuar ka detyrimin që bashkë me kërkesën për rivendosjen në afat, të paraqesë edhe ato dokumente për të cilat kërkohet rivendosja e afatit, d.m.th në rastin e ankimit atë akt procedural që do të duhej të ishte paraqitur brenda afatit të humbur pa fajin e palës, por që për shkak të rrethanave të justifikuar, nuk qe e mundur të paraqitej. Në këtë rast, shprehja “dokumentet” ka disa kuptime njëherësh, si në kuptim të provave që provojnë rrethanat e arsyeshme që penguan ushtrimin e të drejtës së ankimit, ashtu edhe vetë aktin e ankimit që kërkohet të rivendoset në afat.

39. Pala ka interes juridik për paraqitjen e kërkesës për rivendosjen në afat të ankimit, vetëm nëse e shoqëron kërkesën e saj me aktin procedural të ankimit, ashtu siç kërkon neni 152 i Kodit të Procedurës Civile, kur përcakton se pala duhet të paraqesë edhe dokumentet “për të cilat kërkohet rivendosja e afatit”. Nëse pala nuk e bashkëlidh ankimin, atëherë gjykata duhet ta konstatojë me të meta kërkesën dhe t’i lërë asaj një afat për plotësimin e saj me aktin procedural për të cilin kërkohet rivendosja në afat (*sipas nenit 455 të Kodit të Procedurës*

Civile). Pala nuk ka interes nëse kërkon thjesht rifillimin e afatit nga e para, në mënyrë që të ketë në dispozicion një afat të ri, gjatë të cilit të vlerësojë nëse do e bëjë apo jo ankimin. Afati i kaluar nuk mund të rifillojë edhe njëherë, por e drejta e “cenuar” mund të “shërohet”. Ndaj flitet për rivendosje në afat (rivendosje në situatën *quo ante*) dhe jo rifillim të afatit. Kjo pasi, pala kur merr dijeni efektive për vendimin gjyqësor të arsyetuar, të cilin kërkon ta ankimojë, ndonëse e humbi më parë afatin ligjor të ankimit për shkaqe të pavarura nga vullneti i saj (qoftë edhe për shkak të njoftimit të pavlefshëm), duhet të paraqesë kërkesën për rivendosjen në afat të ankimit dhe bashkë me këtë kërkesë të paraqesë edhe kopjen e ankimit që kërkon të rivendosë në afat, me qëllim që edhe ai bashkë me kërkesën t'i njoftohet palëve të tjera. Në këtë mënyrë, palët e tjera kanë mundësi që të paraqesin kundërshtimet e tyre (nëse kanë) për kërkesën për rivendosje në afat dhe njëkohësisht, nëse dëshirojnë, të paraqesin edhe kundërankimet (apo kundërrekurset) përkatëse, me qëllim që nëse kërkesa për rivendosje në afat pranohet, gjykata që do të shqyrtojë ankimin, të ketë mundësi të vlerësojë edhe qëndrimin e palës kundërshtare në lidhje me përmbajtjen e tij. Kjo do të thotë se në procedurën që pason paraqitjen e kërkesës për rivendosje në afat, gjykata mban parasysh dhe zbaton *mutatis mutandis* edhe rregullat e tjera procedurale që shoqërojnë paraqitjen e mjetit përkatës të ankimit, që lidhen me pranueshmërinë e tij, si dhe plotësinë e aktit procedural të ankimit, konform neneve 442 e vijues të Kodit të Procedurës Civile (për aq sa i lejohet të vlerësojë gjykatës që ka dhënë vendimin).

40. Kolegji thekson se nëse do të pranohej se nëpërmjet institutit procedural të rivendosjes në afat, rifillon edhe njëherë një afat i caktuar, atëherë rrezikohet që ky mjet procedural të kthehet në jo efektiv, pasi mund të prodhojë situata absurde kur pas rivendosjes së afatit, lindin rrethana të tjera që i pamundësojnë palës sërish paraqitjen e ankimit, e kështu mund të kalohet në një proces ciklik kërkesash për rivënien e afateve njëri pas tjetrit, duke dëmtuar sigurinë juridike dhe afatet e arsyeshme të gjykimit. Kolegji vëren se nuk është, e nuk mund të jetë ky kuptimi i institutit të rivendosjes në afat, e për këtë qëllim ligji ka përcaktuar në nenin 152 të Kodit të Procedurës Civile se kërkesës për rivendosje në afat i duhet bashkëlidhur edhe dokumenti (në këtë rast akti procedural) për të cilin kërkohet rivendosja

në afat. Në këtë mënyrë, shmanget mundësia e rifillimit disa herë të të njëjtut afat, për shkaqe të ndryshme, ekonomizohet procesi dhe garantohet gjykimi i çështjes në afate të arsyeshme, duke u respektuar njëkohësisht edhe parimi i sigurisë juridike. E njëjta qasje legislative gjendet edhe në nenet 147 e 420/1 të Kodit të Procedurës Penale, apo nenin 54 të Kodit të Procedurave Administrative.

41. Referuar sa më sipër dhe në lidhje organike dhe aksesore me faktin se kërkesës për rivendosje në afat të ankimit i duhet bashkëlidhur edhe akti procedural i ankimit për të cilin paraqitet kjo kërkesë, shtrohet pyetja: a ka një afat pala e interesuar për të paraqitur kërkesën për rivendosje në afat të ankimit? Në lidhje me këtë ligji procedural civil nuk ka parashikuar drejtpërdrejtë një rregull të tillë, porse në nenin 445 të Kodit të Procedurës Civile është parashikuar vetëm afati i gjatë prekluziv një vjeçar, kur është parashikuar se: “[a]nkimi në gjykatën e apelit dhe rekursi në Gjykatën e Lartë nuk mund të bëhen pasi ka kaluar një vit nga shpallja e vendimit. Kjo dispozitë nuk zbatohet kur pala në mungesë vërteton se nuk ka qenë në dijeni të procesit gjyqësor për shkak të pavlefshmërisë së njoftimeve.” Kjo dispozitë rregullon vetëm afatin prekluziv një vjeçar i cili fillon nga dita e shpalljes së vendimit dhe pasi mbaron, shuan të drejtën e ankimit të palëve. Ky rregull nuk zbatohet vetëm në rast se njoftimet janë të pavlefshme dhe për këtë shkak pala në mungesë nuk ka qenë në dijeni të procesit gjyqësor. Pra, në rastin e njoftimeve të pavlefshme, pala në mungesë si më sipër nuk ndalohet të ushtrojë të drejtën e ankimit, e cila siç u tha më sipër, do të lejohet në kuadër të procedurës së rivendosjes në afat. Ndaj, meqë kërkesës për rivendosje në afat i duhet bashkëlidhur detyrimisht edhe akti procedural i ankimit, ky fakt bën që për ushtrimin e kësaj të drejte aksesore, në mungesë të një parashikimi të ndryshëm ligjor, e në funksion të garantimit të barabartë të të drejtave të palëve, të merret për referencë afati i ankimit për të cilin paraqitet kërkesa për rivendosjen në afat. Në këtë rast, mbahet një standard si për rastin kur humbja e afatit ndodh për shkak të pavlefshmërisë së njoftimeve, ashtu edhe kur gjatë kohëvazhdimin të afatit, pala që ka dijeni për vendimin e arsyetuar të gjykatës, e humb afatin e ankimit për shkaqe të arsyeshme që nuk varen prej saj.

42. Pra, kërkesa për rivendosjen në afat të ankimit duhet të paraqitet brenda të një afati të njëjtë

me atë që parashikon neni 443 i KPC-së për bërjen e ankimit përkatës i cili kërkohet të rivendoset. Ky afat do të fillojë të llogaritet sipas nenit 148 të Kodit të Procedurës Civile, nga dita e nesërme e ditës së marrjes dijeni efektivisht për vendimin e arsyetuar për të cilin kërkohet rivendosja në afat e ankimit (*në rastin e pavlefshmërisë së njoftimeve*), ose nga dita e nesërme e ditës kur ka pushuar së ekzistuari shkaku i arsyeshem (*forë madhore apo shkak tjetër i arsyeshem që nuk mund të parashikohet nga pala*) që e ka penguar palën të ushtrojë të drejtën e ankimit. Ky arsyetim, sidomos sa i përket pavlefshmërisë së njoftimit, si shkak për rivendosjen në afat të ankimit, mbështetet edhe në kuptimin e paragrafit të tretë të nenin 120 të Kodit të Procedurës Civile, sipas të cilit “[p]avlefshmëria nuk mund të prapësohet nga pala që e ka shkaktuar atë dhe as nga ajo që ka hequr dorë heshtazi.”

43. Nëse pala e interesuar është penguar në ushtrimin e të drejtës së ankimit ndaj një vendimi gjyqësor, vetëm për shkak të njoftimeve të pavlefshme të këtij vendimi dhe më pas ndonëse merr dijeni efektivisht për këtë vendim, nuk vepron brenda të njëjtës kohë sa afati i ankimit që kërkon të rivendosë, duke mos paraqitur kërkesën për rivendosje në afat të këtij ankimi, atëherë kjo palë vlerësohet se ka hequr dorë heshtazi nga pretendimi për pavlefshmëri të njoftimit e për rrjedhojë nuk mund të gëzojë më mbrojtje e drejta e saj e ankimit dhe nuk mund të pranohet rivendosja në afat, për mungesë interesi juridik. Heqja dorë heshtazi nga pretendimi për pavlefshmërinë e njoftimit, nëse ai është i vetmi argument në të cilin pala e mbështet kërkesën për rivendosje në afat, dëmton drejtpërdrejt mundësinë e saj për mbrojtjen e të drejtës së ankimit, pasi edhe kjo e drejtë humbet bashkë me pretendimin e pa ngritur në kohë. Kjo mënyrë të kuptuari e dispozitave ligjore të mësipërme është nga njëra anë garantuese për palën që gabimisht dhe pa fajin e saj është penguar që të ushtrojë të drejtën e ankimit, e cila mund ta rivendosë të drejtën e saj nëpërmjet paraqitjes brenda afatit të kërkesës për rivendosje në afat të ankimit, e nga ana tjetër është shkurajuese për palën që neglizhon apo qëllimisht nuk vepron në kohë dhe zvarrit pa shkak mbrojtjen e të drejtave të saj. Në rastin e fundit, balanca midis interesit për mbrojtjen e të drejtave të atij që me vetëdije nuk vepron për t'i mbrojtur ato brenda afatit dhe interesit për garantimin e sigurisë juridike që prodhojnë

vendimet e formës së prerë, anon nga ana e kësaj të fundit.

44. Lidhur me sa është trajtuar më sipër në këtë vendim njësoes, shtrohet për zgjidhje qëndrimi që duhet të mbajnë gjykatat për çështjet e gjykuara para njësimit të praktikës gjyqësore. Në lidhje me këtë, Kolegji thekson se gjykatat në shqyrtimin e kërkesave të paraqitura e të shqyrtuara para botimit në Fletoren Zyrtare të këtij vendimi njësoes, duhet të bëjnë kujdes që sa është theksuar më sipër, të mos lëndojnë në mënyrë joproporcionale të drejtat procedurale të palëve. Gjykatat duhet të zbatojnë sa është arsyetuar më sipër, në dritën e orientimit të GjEDNj-së, sipas të cilës “[g]jatë zbatimit të rregullave procedurale, gjykatat duhet të shmangin si zbatimin e tyre me formalizëm të tepruar, që do të dëmtonte ndershmërinë e procesit, ashtu edhe fleksibilitetin e tepruar, që do të zhvleftësonte kërkesat procedurale që parashikohen në ligj (*Hasan Tunc’ dhe të Tjerë k. Turqisë*, 2017, §§ 32–33). Rrjedhimisht gjykatat duhet të kenë parasysh si vijë orientuese, që të rregullojnë sa të jetë e mundur procedurën, në atë mënyrë që të garantojë ushtrimin efektiv të të drejtave nga palët. P.sh: nëse një palë ka iniciuar një proces për pavlefshmëri njoftimesh, por nga kjo del qartë se kërkohet rivendosja në afat e të drejtës së ankimit të humbur për shkak të pavlefshmërisë së njoftimeve, atëherë gjykatat duhet të vlerësojnë thelbin e kërimit dhe të kërkojnë nga pala edhe paraqitjen e ankimit përkatës, e më pas të disponojnë për rivendosjen në afat, nëse ky kërkim rezulton i mbështetur në ligj e në prova. Në zgjidhjen e drejtë të çështjeve të parashtruara dhe të shqyrtuara para njësimit, sa i përket elementeve formale të procesit, gjykatat duhet të mbajnë parasysh parimin e së drejtës së shënuar në paragrafin e fundit të nenit 119 të Kodit të Procedurës Civile, sipas të cilit “[p]avlefshmëria nuk mund të shpallet kur akti ka arritur qëllimin për të cilin është destinuar.” Kësisoj, nuk mund të cenohet një vendim i marrë për një çështje të shqyrtuar para njësimit të praktikës, në të cilën p.sh: gjykata ka vendosur rifillimin e afatit procedural dhe pala e interesuar ka ushtruar më pas të drejtën e ankimit brenda afatit të rifilluar, dhe aktet janë përcjellë në gjykatën kompetente për shqyrtimin e ankimit. Në këtë rast pavarësisht të metave, akti e ka arritur qëllimin për të cilin është destinuar. Në të njëjtën frymë gjykatat duhet të vlerësojnë edhe raste të tjera që mund të lindin në praktikë.

Ç. Rregulli i së drejtës për çështjen e shtruar për njësim

45. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, bazuar në arsyetimin e mësipërm, referuar çështjes së shtruar për njësim, arrin në këtë përfundim njësuës:

- Në kuptim të neneve 152 dhe 458 të Kodit të Procedurës Civile, në të gjitha gjykimet administrative ku paraqitet një kërkesë për rivendosjen në afat të ankimit, kërkuesi ka detyrimin që t'i bashkëlidhë kërkesës edhe aktin procedural të ankimit për të cilin kërkohet rivendosja në afat.

D. Në lidhje me zgjidhjen çështjes objekt gjykimi

46. Kolegji vëren, se Gjykata Administrative e Apelit, ka rrëzuar kërkesën për rivendosje në afat, pasi duke ju referuar vendimit të shkallës së parë, në thelb ka konsideruar se kërkuesi janë banorë të Komunës Lukovë, dhe si të tillë, kanë marrë dijeni për vendimin e gjykatës (themelit) dhe nuk kanë ushtruar ankim. Duke qenë se komunikimi i fletë thirrjeve për këtë gjykim (rivendosja në afat) dhe njoftimet për gjykimin e themelit dhe vendimi përfundimtar, janë bërë në të njëjtën adresë Komuna Lukovë, Sarandë, Gjykata e Apelit ka konstatuar se kërkuesi kanë marrë dijeni për vendimin e themelit dhe mungesën e vullnetit të tyre për ankimin e këtij vendimi.

47. Ndërkohë gjykata e shkallës së parë, ka pranuar kërkesën për dy shkaqe: 1. në fashikullin gjyqësor nuk tregohet fakti se Komuna Lukovë ka afishuar kopje të vendimit të gjykatës që të provohet marrja dijeni e kërkuësve; 2. kërkuesi pretendojnë se janë banorë të fshatit Borsh Sarandë, adresë në të cilën janë njoftuar nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Sarandë.

48. Referuar akteve procedurale në dosjen gjyqësore, rezulton se shkalla e parë nuk e ka administruar dosjen e themelit për të parë dhe vlerësuar pretendimet mbi mosnjoftimin e rregullt të kërkuësve. Kjo e metë e hetimit gjyqësor nuk është rregulluar as nga gjykata administrative e apelit. Sa herë kërkohet rivendosja në afat e ankimit, gjykata duhet të administrojë dosjen origjinale, ose në pamundësi një kopje të vërtetuar të saj, pasi nëpërmjet kësaj mund të vlerësojë nëse qëndrojnë apo jo pretendimet e kërkuetit për pavlefshmëri të njoftimeve. Disa nga aktet e njoftimit të gjykimit të themelit, rezulton se janë depozituar nga kërkueti,

të cilët bashkëlidhur rekursit, kanë paraqitur dhe vendimin nr. 23-2014-73 (50) datë 16.1.2014, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë (moskompetenca).

49. Kërkueti në kërkesën e tyre shprehin se me vendimin e gjykatës (themelit), janë njohur më datë 4.11.2014. Gjykatat duhet t'i kërkonin shpjegime kërkuësve në lidhje me rrethanat se nga kush dhe në ç'mënyrë janë njoftuar në këtë datë. Gjithashtu, rezulton se kërkesa për rivendosje në afat objekt gjykimi, nuk përmban bashkëlidhur ankimin kundër vendimit të themelit, çka përbën një të metë të vetë kërkesës. Për këtë fakt, asnjë nga dy gjykatat më të ulëta nuk është shprehur. Kolegji vlerëson se gjykatat më të ulëta kanë zbatuar gabim nenin 152 të Kodit të Procedurës Civile, i cili plotëson nenin 458 të këtij Kodi, kur nuk kanë konstatuar të metë kërkesën për rivendosje në afat dhe të kërkonin nga kërkueti që asaj t'i bashkëlidhë edhe akti procedural i ankimit për të cilin kërkohet rivendosja në afat. Kjo e metë formale i pamundëson Gjykatës së Lartë vlerësimin e mëtejshëm të argumenteve në lidhje me shkaktun e mosmarrjes dijeni nga pala, që është pavlefshmëria e njoftimeve, pasi pavarësisht nëse ky pretendim është apo jo i bazuar, në gjendjen që janë aktet, nuk mund të disponohet me vendim për rivendosjen në afat të një ankimi që mungon në dosje.

50. Kolegji vlerëson, se referuar analizës së mësipërme lidhur me aktet e ndodhura në dosje, ndodhemi në kushtet kur duhet të priset vendimi i Gjykatës Administrative të Apelit dhe çështja të dërgohet për rishqyrtim në këtë gjykatë me tjetër trup gjyqësor. Në rigjykim, kjo gjykatë t'i lërë afat palës kërkuete që të plotësojë kërkesën për rivendosje në afat me ankimin përkatës, të administrojë dosjen gjyqësore të themelit, për të cilën kërkohet të ushtrohet ankim, e më pas të vijojë me shqyrtimin e çështjes, duke u shprehur për shkaqet e parashtruara nga palët, në lidhje me themelësinë e kërkesës për rivendosjen në afat të ankimit.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, mbështetur në nenet 62/a dhe 63(1)(c)(2), të ligjit nr. 49/2012, "Për Gjykatat Administrative dhe Gjykimin e Mosmarrëveshjeve Administrative", të ndryshuar,

VENDOSI:

- Prishjen e vendimit nr. 76, datë 23.11.2015, të Gjykatës Administrative të Apelit dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në këtë gjykatë, me tjetër trup gjykues.

- Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

Tiranë, më 7.7.2023.

Kryesues: Sokol Sadushi,

Anëtar: Asim Vokshi, Arbena Ahmeti, Gentian Medja,

Anëtar pjesërisht kundër: Sokol Ngresi

MENDIM PARALEL

1. Në përfundim të shqyrtimit nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë të çështjes administrative me nr. 31003-00237-00-2016, unë gjyqtari Sokol Ngresi, ndërsa votoj pro zgjidhjes që ky Kolegj i ka bërë çështjes së shtruar për njehsim, si dhe zgjidhjes së çështjes konkrete objekt gjykimi, nuk ndaj të njëjtin vlerësim për një pjesë të analizës që shumica i ka bërë rrethanave dhe shkaqeve që lidhen me institutin e rivendosjes në afat të ankimit.

2. Në një situatë të tillë analize dhe vlerësimi të këtyre rrethanave, çmoj se ndodhem në kushtet e parashtrimit të arsytimit paralel.

3. Siç theksohet edhe në vendimin përfundimtar të këtij Kolegji, prej trupës gjykuese të përbërë nga tre gjyqtarë, me të drejtë është konstatuar ekzistenca e praktikave të ndryshme, që lidhen me kuptimin e institutit procedural të rivendosjes në afat të ankimit, lidhur me faktin nëse duhet apo jo që kërkesa për rivendosje në afat, domosdoshmërisht të shoqërohet edhe me aktin procedural të ankimit për të cilin kërkohet rivendosja në afat.

4. Mbi këto qëndrime kontradiktore, ajo trupë gjyqësore, mbështetur në nenet 62(1)(b) dhe 62/a të ligjit nr. 49/2012 "Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative", i ndryshuar, vendosi kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore, duke shtruar për njësim çështjen kryesore si vijon: **Referuar nenit 152 të Kodit të Procedurës Civile, në gjykimet administrative, kur paraqitet një kërkesë për rivendosje në afat të ankimit, a duhet që kërkesi t'i bashkëlidhë kërkesës edhe aktin**

procedural të ankimit për të cilin kërkohet rivendosjen në afat?

5. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, bazuar në arsyetimin mbi natyrën e institutit procedural të rivendosjes në afat, referuar çështjes së shtruar për njësim, arriti në përfundimin njësuës se: **"Në kuptim të neneve 152 dhe 458 të Kodit të Procedurës Civile, në të gjitha gjykimet administrative ku paraqitet një kërkesë për rivendosjen në afat të ankimit, kërkesi ka detyrimin që t'i bashkëlidhë kërkesës edhe aktin procedural të ankimit për të cilin kërkohet rivendosja në afat".**

6. Për të arritur në një përfundim të drejtë e ligjor lidhur me çështjen e shtruar për njehsim, janë marrë në analizë dispozitat procedurale që rregullojnë institutin e rivendosjes në afat, konkretisht nenet 152 dhe 458 të K.Pr.Civile, në raport me rrethanat që diktojnë nevojën e një instituti të tillë që synon respektimin e të drejtës së palëve për një proces të rregullt, duke përfshirë këtu edhe të drejtën për t'u gjykuar në një gjykatë më të lartë, lidhur me ligjshmërinë dhe bazueshmërinë e vendimit të gjykatës më të ulët.

7. Siç me të drejtë evidentohet në pjesën arsyetuese nga shumica, rivendosja në afat i referohet situatave kur pala ka marrë dijeni për vendimin përfundimtar të dhënë nga gjykata, pra ka dijeni të plotë për atë ç'ka është shqyrtuar gjatë procesit gjyqësor, ka kryer analizën e vetë lidhur me dakordësinë ose jo, të plotë apo të pjesshme mbi vendimin gjyqësor dhe, bazuar në të drejtën e disponimit që ia njeh dhe garanton ligji procedural, vlerëson të ushtrojë të drejtën e ankimit ndaj këtij vendimi, në gjykatën më të lartë.

8. Ky kuptim rreth rrethanave për të cilat ligji procedural ka parashikuar këtë instrument, rezulton i qartë nga përmbajtja e nenit 151 të Kodit të Procedurës Civile, sipas të cilit : *"Kur palët ose prokurori, për arsye që rrjedhin nga forca madhore ose që nuk mund të ishin parashikuar nga ata, kanë tejkaluar afatin procedural ligjor ose atë të përcaktuar nga gjykata, mund t'i kërkojnë gjykatës rivendosjen në këto afate procedurale, përveç kur afatet kanë karakter prekluziv".*

9. Në harmoni me këtë dispozitë, edhe në nenin 458 të po këtij Kodi, parashikohet se, : *"Kur palët kanë humbur të drejtën e ankimit për shkaqe të arsyeshme, mund të paraqesin kërkesë për rivendosje në afat, përpara gjykatës që ka dhënë vendimin. Kjo kërkesë shqyrtohet nga gjykata dhe kundër vendimit të tij mund të bëhet ankim i veçantë".*

10. Sipas përmbajtjes së këtyre dispozitave, rezultoi se qartë se nuk bëhet fjalë për rrethana që lidhen me padijeni të palës mbi procesin gjyqësor, apo mbi përmbajtjen e plotë apo të pjesshme të vendimit përfundimtar (siç mund të jetë rasti kur palës i është njoftuar vetëm pjesa urdhëruese e vendimit gjyqësor). Përkundrazi, siç theksova edhe më lart, ky institut nënkupton dijeni të plotë të palës nga njëra anë dhe pamundësinë për rrethana objektive për të respektuar afatin procedural të ankimit, nga ana tjetër. Në rastet e rivendosjes në afat të ankimit, afati procedural është konsumuar si formalisht, ashtu edhe materialisht, pra, si në dukje, ashtu edhe në thelb dhe për rrjedhojë, gjatë shqyrtimit gjyqësor të kërkesave të tilla, objekti i të provuarit është vetëm vërtetimi i rrethanave objektive, nëse kanë ekzistuar ose jo dhe ndikimi me pasojë pamundësinë e palës për ta ushtruar të drejtën e ankimit brenda këtij afati.

11. Pikërisht, referuar këtij kuptimi që del nga përmbajtja e nenit 152 të K.Pr.Civile, dispozita pasardhëse, neni 152, lidhur me objektin e të provuarit gjatë këtij procesi kontencioz, ka përcaktuar se, : *“Kërkesa për rivendosjen e afatit të humbur shqyrtohet nga gjykata së cilës duhet t’i paraqiten edhe dokumentet që justifikojnë ose për të cilat kërkohet rivendosja e afatit. Gjatë shqyrtimit të kërkesës thirret edhe pala tjetër”.*

12. Nisur nga këto konsiderata, pajtohem plotësisht me qëndrimin e shumicës, të shprehur edhe në sentencën njësuere se: **“Në kuptim të neneve 152 dhe 458 të Kodit të Procedurës Civile, në të gjitha gjykimet administrative ku paraqitet një kërkesë për rivendosjen në afat të ankimit, kërkuesi ka detyrimin që t’i bashkëlidhë kërkesës edhe aktin procedural të ankimit për të cilin kërkohet rivendosja në afat”.**

13. Në situata të tilla, pala ka dijeni për vendimin përfundimtar të dhënë nga gjykata, pra ka dijeni të plotë për atë ç’ka është shqyrtuar gjatë procesit gjyqësor, ka kryer analizën e vetë lidhur me dakordësinë ose jo, të plotë apo të pjesshme mbi vendimin gjyqësor dhe ka vlerësuar të ushtrojë të drejtën e ankimit ndaj këtij vendimi, në gjykatën më të lartë. Pra, pala që kërkon të rivendoset në afat, ka dijeni mbi mënyrën, arsyet dhe analizën e zgjidhjes përfundimtare të bërë nga gjykata dhe tashmë e ka bërë zgjedhjen e vet rreth ecurisë së mëtejshme të procesit gjyqësor, ndaj edhe detyrimisht duhet ta shoqërojë kërkesën për t’u rivendosur në afat, së

bashku me aktin procedural të ankimit (i shprehur qartë edhe në nenin 152 të K.Pr.Civile).

14. I njëjti qëndrim mbi shkaqet e rivendosjes në afat gjendet edhe në dispozitat e Kodit të Procedurave Administrative. Kështu, sipas nenit 54 të këtij Kodi, : *“1. Përveçse kur ndalohet shprehimisht me ligj, pala mund të kërkojë rivendosjen në afat, nëse është penguar për shkaqe të arsyeshme për respektimin e afatit procedural, me përjashtim të rasteve kur afatet kanë karakter prekluziv. 2. Rivendosja në afat mund të kërkohet: a) për afatet e përcaktuara për paraqitjen e kërkesës fillestare; b) në lidhje me afatet për kryerjen e veprimeve gjatë procedurës administrative; c) për afatet për paraqitjen e mjeteve të ankimit; si dhe ç) për çdo afat tjetër në dëm të palës. 3. Kërkesa për rivendosjen në afat duhet të bëhet brenda 15 ditëve nga dita kur janë eliminuar pengesat, por jo më vonë se 1 vit nga data e përfundimit të afatit të humbur. Në të njëjtin afat duhet kryer edhe veprimi procedural, për të cilin pala ka humbur afatin për shkaqe të arsyeshme. 4. Afati 1-vjeçar, i përcaktuar në pikën 3, të këtij neni, nuk zbatohet në rastin e forcës madhore”.*

15. Edhe në dispozitën e sipërcituar evidentohet qartë se rivendosja në afat ka ngushtësisht si shkak ekzistencën e rrethanave të arsyeshme që kanë penguar palën ta respektojë afatin procedural.

16. Por çmtoj se nuk mund të barazohet kjo situatë, e për pasojë, edhe ky përfundim njësuere, për rastet kur pala ka pretenduar padijeninë e plotë apo të pjesshme mbi vendimin gjyqësor përfundimtar, për shkak të pavlefshmërisë së njoftimeve, e aq më pak, kur palës as nuk i është njoftuar fare vendimi përfundimtar prej sekretarisë gjyqësore. Në rrethana të tilla, pala nuk ka dijeni (të plotë apo të pjesshme) rreth vendimit dhe për pasojë, nuk mund të detyrohet që, duke iu drejtuar gjykatës me kërkesë për shpalljen/konstatimin e pavlefshmërisë së njoftimit, t’i bashkëngjisë edhe aktin procedural të ankimit. Një detyrim i tillë, duke zbatuar këtë përfundim njësuere edhe në rastet e pavlefshmërisë së njoftimit, çmtoj se është në kontradiktë me natyrën e këtij mjeti procedural që ligji i ka njohur palës dhe do ta vinte atë në pozitë të pafavorshme në raport me palët që e kanë humbur afatin e ankimit për shkaqe objektive.

17. Në rastin e pavlefshmërisë së njoftimit të vendimit përfundimtar, edhe pse në dukje afati i ankimit ka kaluar, në thelb ky afat nuk ka nisur të ecë e për pasojë, ai nuk është konsumuar. Akti procedural i njoftimit, për shkak të mosrespektimit të rregullave përkatëse mbi njoftimet, nuk e ka

arritur qëllimin e tij, njoftimin e palës në mungesë të të cilit është dhënë vendimi përfundimtar. Akoma më keq, në rastet kur vendimi përfundimtar nuk i është njoftuar palës, ky afat as në dukje nuk është konsumuar. Praktika gjyqësore ka treguar se në shumicën e rasteve, pavlefshmëria e njoftimit të vendimit përfundimtar është pasojë e pavlefshmërisë së njoftimit të palës për vetë procesin gjyqësor, pra të padijenit të plotë për gjykimin e aq më pak për vendimin gjyqësor, duke e përballur atë drejtpërdrejtë me pasojat në fazën e ekzekutimit të tij. Alternativa që shtrihet natyrshëm në një rast të tillë, mund të ishte ajo e një mekanizmi korigjues, si p.sh. e ndreqjes së të metave të kërkesës për shpalljen e pavlefshmërisë së njoftimit të vendimit përfundimtar, me hartimin dhe dorëzimin edhe të ankimit, por kjo situatë, në vlerësimin tim do të krijonte dy probleme: së pari, se cili do të ishte afati që palës do të duhej t'i lihej për ndreqjen e kësaj të mete, afati 15 ditor i ankimit, apo afat i caktuar nga gjykata dhe së dyti, krijimi i pabarazisë në raport me palën që kërkon të

rivendoset në afat, ku kjo e fundit ka pasur gjithë kohën e nevojshme dhe ndihmën juridike për të analizuar dhe vlerësuar qetësisht ushtrimin e së drejtës së ankimit, ndërsa pala që ka qenë në padijenit të vendimit përfundimtar, ndodhet nën efektin surprizë duke u përballur me pasojat në fazën e ekzekutimit të tij.

18. Edhe praktika e mëparshme e Gjykatës së Lartë, lidhur me pavlefshmërinë e njoftimit, ka theksuar qartë shkaku e ndryshëm të këtij kërkimi në raport me shkaqet për të cilat mund të kërkohej rivendosja në afat³.

19. Pikërisht për shkak të natyrës së ndryshme që paraqesin rastet e humbjes së afatit të ankimit për shkaqe objektive, për të cilat bën fjalë edhe instituti i rivendosjes në afat, në raport me rastet e pavlefshmërisë së njoftimeve, ligji procedural ka përcaktuar pasojat krejt të ndryshme lidhur me prekluzivitetin e ankimit.

20. Kështu, sipas nenit 445 të K.Pr.Civile: *“Ankimi në gjykatën e apelit dhe rekursi në Gjykatën e Lartë nuk mund të bëhen pasi ka kaluar një vit nga shpallja*

³Vendimi nr. 431, datë 10.7.2013, i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë:

26... Fakti që përveç sa me sipër kërkuar kërkon edhe rivendosjen në afat, nuk e bën kërkimin e “Pavlefshmërisë së njoftimeve” të pavlefshëm apo të papranueshëm, pasi kërkimi për rivendosje në afat për shkak të pavlefshmërisë së njoftimeve, në çështjen objekt gjykimi është një kërkim dytësor që dhe mund të mos paraqitet fare (por dhe po u paraqit nuk ndryshon gjë), pasi në rast do të kemi pavlefshmëri të njoftimeve, kërkuar automatikisht është i vendosur në afatin e ankimit.

30. Pavlefshmëria e një akti procedural, pavarësisht se është rrjedhojë e shkeljes së ligjit, në ndryshim nga veprimet juridike absolutisht të pavlefshme të cilat nuk riparohen asnjëherë, duhet të riparohet në të ardhmen, pasi ato e bëjnë procesin të parregullt dhe si rrjedhim dhe vendimi i dhënë nga gjykata është rezultat i një procesi të kryer në shkelje të ligjit. Në rast se për një akt të caktuar (siç është njoftimi në rastin konkret), ligji ka parashikuar respektimin e detyrueshëm të formës dhe të procedurës së njoftimit, atëherë duhet që kjo formë dhe kjo procedurë të respektohet detyrimisht, në të kundërt akti mund të shpallet i pavlefshëm.

32. Në lidhje me kërkimin e paditësit, ky Kolegj vlerëson të theksojë se njoftimi i palëve ndërgjyqësor për zhvillimin e procesit gjyqësor dhe akteve procedurale të nxjerra si pasojë e tij, është një institut shumë i rëndësishëm i të drejtës sonë procedurale, respektimi i të cilit është i domosdoshëm për zhvillimin e një procesi të rregullt ligjor.

33. Detyrimi i gjykatës për të bërë njoftimin efektin të palëve në një gjykim lind nga e drejta që kanë palët për të marrë pjesë në një proces gjyqësor në respektim të parimit të kontradiktorialitetit, parim ky që është parashikuar në nenin 20 të K.Pr.Civile dhe që nënkupton se çdo palë në një proces gjyqësor duhet t'i sigurohen të gjitha mundësitë ligjore për të diskutuar dhe parashtruar faktet, provat apo shpjegimet si edhe kundërshtarëve të tyre duhet t'u sigurohet mundësia ligjore e

kundërshtimit; të gjitha palëve në një proces duhet t'u ofrohen mundësi të barabarta për të paraqitur pretendimet/prapësimet dhe për të mbrojtur të drejtat e tyre.

34. Thelbi i këtij parimi është se asnjë nga palët e një procesi nuk mund të gjykohej pa u thirrur për të marrë pjesë në këtë proces dhe pa ushtruar të drejtat procedurale që rrjedhin prej tij (nenet 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24 të K.Pr.Civile).

35. E drejta për të marrë pjesë në gjykim lidhet ngushtë edhe me respektimin e rregullave mbi njoftimet parashikuar në nenet 128-144 të K.Pr.Civile. Vetëm pasi të jenë zbatuar me rigorozitet këto rregulla, mund të thuhet se pala ka marrë dëni efektivisht për ditën e gjyimit dhe nëse nuk paraqitet, konsiderohet se ka hequr dorë nga e drejta për të marrë pjesë personalisht në këtë gjykim.

36. Mosrespektimi i këtyre rregullave çon në pavlefshmërinë e aktit procedural i parashikuar në nenin 119 të K.Pr.Civile, në të cilin thuhet shprehimisht se: “Akti mund të shpallet i pavlefshëm kur i mungojnë të dhënat e domosdoshme për arritjen e qëllimit të tij”. Në analizë të kësaj dispozite rezultoi se akti procedural, i cili nuk është kryer në formën e kërkuar nga ligji, mund të shpallet i pavlefshëm.

37. Ligjvënisi i ka kushtuar një rëndësi të madhe formës së akteve procedurale, si dhe procedurës që duhet të zbatohet për ekzekutimin e tyre, pasi këto të fundit janë mjetet me anë të të cilave gjykata dhe palët shfaqin vullnetin e tyre për zhvillimin e procesit gjyqësor. Në varësi të faktit nëse një akt e arrin qëllimin për të cilin është krijuar, vijnë dhe pasojat e tjera që kanë të bëjnë me vlefshmërinë e tij. Pikërisht qëllimi i aktit procedural merr një rëndësi të veçantë kur diskutohet pavlefshmëria e tij.

e vendimit. Kjo dispozitë nuk zbatohet kur pala në mungesë vërteton se nuk ka qenë në dijeni të procesit gjyqësor për shkak të pavlefshmërisë së njoftimeve”.

21. Ky rregull është i kuptueshëm pikërisht referuar rrethanave që kanë diktuar mosushtrimin e ankimit, apo rekursit: në rastin e rrethanave objektive që kanë pamundësuar ushtrimin e kësaj të drejte (siç është situata e rivendosjes në afat), toleranca që ligji procedural ka njohur ka marrë në konsideratë çdo situatë hipotetike objektive që mund të pamundësojë ushtrimin e kësaj të drejte; ndërsa në rastin e padijenisë së procesit, bëhet fjalë për një nivel garancie shumë më të lartë, që lidhet me nevojën e respektimit të parimeve për një proces të rregullt, pjesëmarrjen e palës, të drejtën për t’u dëgjuar dhe pasur në dispozicion gjithë mjetet e mundësitë për të ushtruar të drejtat procedurale, të drejta këto që janë cenuar jo për shkaqe objektive apo rrethana që lidhen me kujdesin e palës, por me mosrespektimin e ligjit procedural nga gjykata. Pra qasja që ligjvënësi ka në situatën e pavlefshmërisë së njoftimeve, është më garantiste në raport me situatën e rivendosjes në afat.

22. Nuk pajtohem me arsyetimin e shumicës, sipas të cilës, “Në rastin e humbjes së afatit të ankimit për shkak të pavlefshmërisë së njoftimeve, ky fakt përbën argument për të kërkuar rivendosjen në afat të ankimit të munguar, e jo paraqitjen e një padie për pavlefshmërinë e njoftimeve”.

23. Në vlerësimin tim, nuk mundet që një mjet procedural, siç është kërkesa për pavlefshmërinë e njoftimit, që synon të garantojë drejtpërdrejt një standard shumë të rëndësishëm mbi procesin e rregullt, konkretisht të drejtën për pjesëmarrjen në proces, të shërbejë si shkak për një tjetër mjet procedural, siç është kërkesa për rivendosjen në afat të ankimit, që synon të garantojë një aspekt të këtij standardi, atë për t’u gjykuar nga një gjykatë më e lartë. Jo vetëm që kërkesa për rivendosjen në afat e së drejtës së ankimit bazohet krejtësisht në shkak tjetër në raport me kërkesën për pavlefshmërinë e njoftimeve, por edhe objekti i kërkesës, edhe disponimi i gjykatës që shqyrton këto kërkesa, edhe objekti i të provuarit, janë krejtësisht të ndryshëm.

24. Në rastin e rivendosjes në afat, shkak i kërkesës është humbja e afatit të ankimit për arsye objektive dhe pamundësia për ta ushtruar këtë të drejtë në afat, ndërsa në rastin e pavlefshmërisë së njoftimit është padijenja e palës për vendimin gjyqësor e për rrjedhojë, mosecja e afatit të ankimit.

Objekti i kërkesës, sipas nenit 151 të K.Pr.Civile është lejimi i palës kërkuese për ta ushtruar ankimin, pavarësisht konsumimit të afatit procedural, i cili konstatohet dhe pranohet edhe nga pala kërkuese se ka kaluar. Në rastin e pavlefshmërisë së njoftimit, objekti i kërkesës është konstatimi nga ana e gjykatës të të metave të këtij akti procedural (njoftimit) me pasojë mospërmblidhjen e qëllimit për të cilin është destinuar, shpalljen e pavlefshmërisë së tij dhe kur është e mundur, ripërtëritjen e plotë ose të pjesshme të aktit. Objekti i të provuarit në kërkesën për t’u rivendosur në afat është ekzistenca e rrethanave objektive dhe ndikimi i tyre deri në pamundësi të palës për të vepruar dhe ushtruar të drejtën e ankimit, duke ia ngarkuar barrën e provës tërësisht kërkuetit. Në pavlefshmërinë e njoftimit, objekti i të provuarit janë, nga njëra anë rrethanat që lidhen me mënyrën e identifikimit konkret të personit të cilit i duhej dorëzuar kopja e aktit dhe nga ana tjetër, mosrespektimi i kërkesave procedurale mbi njoftimin e akteve, ndërkohë që barra e provës në këtë rast është e përzierë dhe kërkueti mjafton të provojë ekzistencën e rrethanave që nuk kanë sjell identifikimin e saktë të tij apo të vendbanimit.

25. Së fundmi, edhe pasojat e rrjedhura nga vendimi përfundimtar në rastin e shqyrtimit të kërkesës për rivendosje në afat, janë të ndryshme në raport me rastin e pavlefshmërisë së njoftimit. Kështu, për rrethana të ndodhura pas dhënies së vendimit përfundimtar, i cili ka marrë formë të prerë për shkak të mosushtrimit të ankimit brenda afatit, pala që kërkon të rivendoset në afat në një moment të mëvonshëm, nuk mund të pretendojë të zhbëjë pasojat e rrjedhura nga ekzekutimi i tij, apo edhe të përfitojë nga rrethana që kanë ndodhur pas dhënies së vendimit, si p.sh. të çlirohet nga përgjegjësia për humbjen, dëmtimin ose pamundësinë e kthimit të sendit. Ndërkohë, në rastin e pavlefshmërisë së njoftimit, çdo veprim i kryer për ekzekutimin e vendimit që në dukje rezulton të ketë marrë formë të prerë, preket në vlefshmërinë e tij, sikundër edhe çdo rrethanë e ndodhur pas dhënies së vendimit, nuk mund të interpretohet në dëm të kësaj pale.

26. Duke qenë dy institute të ndryshme procedurale, të dallueshme si për sa i përket shkakut dhe objektit, por edhe pasojave ndaj gjithë procesit, në përfundim të kësaj analize, çmoj se në rastin e kërkesës për pavlefshmërinë e njoftimit, pala nuk mund të detyrohet që, njëherazi me paraqitjen e kësaj kërkesë, të bashkëngjitë edhe ankimin ndaj

vendimit. Për rrjedhojë, nuk pajtohem me qëndrimin e shumicës që, në pjesën arsyetuese të këtij vendimi, e kanë trajtuar sentencën njësuere për zbatim edhe në rastet e kërkesave me objekt pavlefshmërinë e njoftimit.

27. Lidhur me zgjidhjen e çështjes objekt gjykimi, pajtohem me qëndrimin e shumicës, mbi ekzistencën e rrethanave që e bëjnë të cenueshëm vendimin e Gjykatës së Apelit dhe që lidhen me nevojën për administrimin e dosjes së themelit për të vlerësuar pretendimet mbi mosnjoftimin e rregullt të kërkuarve. Por, ndryshe nga shumica, bazuar në shkaqet e sipërcituara, ndaj mendim të ndryshëm lidhur me detyrat në rigjykim. Duke qenë se kërkuarët kanë kërkuar rivendosjen në afat të ankimit, duke evidentuar si shkak jo humbjen e afatit për shkaqe objektive, por për shkak të pavlefshmërisë së njoftimit të vendimit përfundimtar, çmoj se në rigjykim, gjykata e apelit, duhet të qartësojë qëndrimin e palës lidhur me shkakun dhe objektin e kërkesës, duke e zgjidhur çështjen në respektim të parimit të disponibilitetit të kërkuarit dhe duke bërë një cilësim të saktë të fakteve dhe veprimeve që lidhen me mosmarrëveshjen.

Anëtar: Sokol Ngresi

URDHËR

Nr. 250, datë 9.11.2023

PËR DELEGIM TË PËRKOHSHËM KOMPETENCASH

Në mbështetje dhe në zbatim të neneve 28 dhe 29 të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar; të pikës 1, të nenit 12, të germës “b”, të nenit 13, të ligjit nr. 84/2016, “Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, si dhe të germës “c”, pika 2, të nenit 7, të rregullores “Për veprimtarinë e Kolegjit të Posaçëm të Apelit të Gjykatës Kushtetuese”, të ndryshuar, në mungesë të kryetarit të Kolegjit të Posaçëm të Apelit,

URDHËROJ:

1. Delegimin e kompetencave të kryetarit të Kolegjit të Posaçëm të Apelit, gjyqtarës Rezarta

Schuetz, për periudhën 13.11.2023–17.11.2023. Kjo kompetencë nuk mund të nëndelegohet.

2. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohet gjyqtarja Rezarta Schuetz dhe të gjithë punonjësit e Kolegjit të Posaçëm të Apelit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Sokol Çomo

VENDIM

Nr. 48, datë 1.11.2023

PËR DISA NDRYSHIME NË RREGULLOREN “MBI RAPORTIMET NË BANKËN E SHQIPËRISË SIPAS SISTEMIT RAPORTUES TË UNIFIKUAR”

Në bazë dhe për zbatim të nenit 12, shkronja “a”, nenit 43, shkronja “c”, nenit 27, nenit 70, pika 1 dhe nenit 71, të ligjit nr. 8269, datë 23.12.1997, “Për Bankën e Shqipërisë”, i ndryshuar; nenit 47, pika 4 dhe nenit 126, pika 4, të ligjit nr. 9662, datë 18.12.2006, “Për bankat në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar; nenit 43, pika 3 dhe nenit 62, pika 1, shkronja “c” të ligjit nr. 52/2016, datë 19.5.2016 “Për shoqëritë e kursim-kreditit dhe unionet e tyre”; si dhe nenit 18, pika 6, të ligjit nr. 55/2020, datë 30.4.2020, “Për shërbimet e pagesave”; me propozimin e Departamentit të Mbikëqyrjes, Departamentit të Sistemeve të Pagesave, Kontabilitetit dhe Financës dhe Departamentit të Statistikave Financiare, Këshilli Mbikëqyrës i Bankës së Shqipërisë,

VENDOSI:

1. Në rregulloren “Mbi raportimet në Bankën e Shqipërisë sipas Sistemit Raportues të Unifikuar”, miratuar me vendimin e Këshillit Mbikëqyrës nr. 45, datë 10.6.2009, e ndryshuar, bëhen ndryshimet e mëposhtme:

a) Në nenin 1, pas togfjalëshit “*subjektet financiare jobanka*”, shtohet togfjalëshi “*institucionet e pagesave dhe institucionet e parasë elektronike*”;

b) Në nenin 2, pas pikës 3, shtohet pika 4, me përmbajtjen e mëposhtme:

“4. nenit 18, pika 6 të ligjit nr. 55/2020, datë 30.4.2020 “Për shërbimet e pagesave”.”;

c) Në nenin 3 bëhen ndryshimet e mëposhtme:

i. Pas pikës 4, shtohet pika 4.1, me përmbajtjen e mëposhtme:

“4.1 “Sistemi Raportues i institucioneve të pagesave dhe institucioneve të parasë elektronike” – përbën tërësinë e formularëve të raportimit të institucioneve të pagesave dhe institucioneve të parasë elektronike.”;

ii. Në pikën 5, pas togfjalëshit “subjektet financiare jobanka,” shtohet togfjalëshi “institucionet e pagesave dhe institucionet e parasë elektronike.”;

iii. Pas pikës 7, shtohet pika 8, me përmbajtjen e mëposhtme:

“8. “Metodologjia “Për raportimin e instrumenteve të pagesave”” – është dokumenti i miratuar për zbatim me urdhër të Administratorit përkatës, i cili synon mbledhjen e të dhënave mbi përdorimin e instrumenteve të pagesave nga bankat dhe degët e bankave të huaja, të licencuara nga Banka e Shqipërisë për të ushtruar veprimtari bankare dhe financiare në Republikën e Shqipërisë.”.

d) Në nenin 5 bëhen ndryshimet e mëposhtme:

i. Në pikën 1, togfjalëshi “anekset 1, 2 dhe 3”, zëvendësohet me togfjalëshin “anekset 1, 2, 3, 4 dhe 5”;

ii. Në pikën 2, pas shkronjës “c”, shtohet shkronja “d” me përmbajtjen e mëposhtme:

“d) Në grupin e katërt bëjnë pjesë formularët që kërkojnë informacione për hartimin e statistikave për instrumentet e pagesave për bankat dhe degët e bankave të licencuara nga Banka e Shqipërisë, në funksion të vlerësimit dhe kontrollit të sistemeve të pagesave dhe për qëllime statistikore.”;

iii. Në pikën 3, pas fjalisë të parë, shtohet fjalia me përmbajtjen e mëposhtme:

“Formularët e përcaktuar në aneksin 5 shoqërohen nga Metodologjia “Për raportimin e instrumenteve të pagesave”.”.

e) Në nenin 6 bëhen ndryshimet e mëposhtme:

i. Në pikën 1, pas shkronjës “e”, shtohet shkronja “f” me përmbajtjen e mëposhtme:

“f) Departamenti i Sistemeve të Pagesave, Kontabilitetit dhe Financës.”;

ii. Në pikën 1, togfjalëshi “shkronjat “b”, “c”, “d” dhe “e””, zëvendësohet me togfjalëshin “shkronjat “b”, “c”, “d”, “e” dhe “f””.

f) Në nenin 7 bëhen ndryshimet e mëposhtme:

i. Në pikën 2, togfjalëshi “periodikisht çdo 3 (tre) muaj”, zëvendësohet me togfjalëshin “në periudha 3-mujore (tremujore) dhe vjetore”;

ii. Në pikën 3, togfjalëshi “6 (gjashtë) mujore”, zëvendësohet me fjalën “vjetore”;

iii. Pas pikës 3, shtohen pikat 3.1 dhe 3.2, përkatësisht me përmbajtjen e mëposhtme:

“3.1. Raportimet nga institucionet e pagesave dhe institucionet e parasë elektronike sipas kësaj rregulloreje kryhen në periudha 3-mujore (tremujore) dhe vjetore.

3.2. Raportimet nga bankat dhe degët e bankave të huaja sipas aneksit 5 të kësaj rregulloreje kryhen në përputhje me Metodologjinë “Për raportimin e instrumenteve të pagesave.”.

g) Në nenin 8 bëhen ndryshimet e mëposhtme:

i. Në pikën 2, pas togfjalëshit “subjekteve financiare jobanka,” shtohet togfjalëshi “institucioneve të pagesave dhe institucioneve të parasë elektronike,” si dhe togfjalëshi “tremujorit përkatës”, zëvendësohet me togfjalëshin “periudhës raportuese”;

ii. Në pikën 3, togfjalëshi “tremujorit, gjashtëmujorit apo fundit të vitit”, zëvendësohet me togfjalëshin “periudhës raportuese”;

iii. Pas pikës 4, shtohet pika 5, me përmbajtjen e mëposhtme:

“5. Afatet e raportimit sipas aneksit 5 të kësaj rregulloreje kryhen në përputhje me Metodologjinë “Për raportimin e instrumenteve të pagesave”.”.

h) Në nenin 13, togfjalëshi “dhe në ligjin nr. 8782, datë 3.5.2001 “Për shoqëritë e kursim-kreditit””, zëvendësohet me togfjalëshin “, në ligjin nr. 55/2020, datë 30.4.2020 “Për shërbimet e pagesave” dhe në ligjin nr. 52/2016, datë 19.5.2016 “Për shoqëritë e kursim-kreditit dhe unionet e tyre””;

i) Formularët e aneksit 2 bashkëlidhur rregullores, ndryshohen sipas formularëve të përcaktuar në aneksin 2, bashkëlidhur këtij vendimi;

j) Në aneksin 3 “Sistemi i unifikuar i raportimit për shoqëritë e kursim-kreditit dhe unionet e tyre”, bëhen këto ndryshime:

i. Në shkronjën “a”, pas “Formulari nr. 22: Të dhëna mbi kapitalin dhe borxhin e varur”, shtohen “Formulari nr. 23: Formulari i raportimit të treguesve kyç të rrezikut operacional” dhe “Formulari nr. 1 (frekuencë vjetore) - Humbjet bruto sipas linjave të biznesit dhe llojeve të ngjarjeve gjatë vitit të fundit”;

ii. Në shkronjën “c”, pas “Formulari nr. 28: Të dhëna mbi kapitalin dhe borxhin e varur”, shtohen “Formulari nr. 29: Formulari i raportimit të treguesve kyç të rrezikut operacional” dhe “Formulari nr. 1 (frekuencë vjetore) - Humbjet bruto sipas linjave të biznesit dhe llojeve të ngjarjeve gjatë vitit të fundit”.

k) Pas aneksit 3, shtohen aneksi 4 dhe aneksi 5, me përmbajtje sipas formularëve të përcaktuar në aneksin 4 dhe aneksin 5, bashkëlidhur këtij vendimi.

2. Ngarkohen subjektet e rregullores “Mbi raportimet në Bankën e Shqipërisë sipas Sistemit Raportues të Unifikuar”, me zbatimin e këtij vendimi.

3. Ngarkohen Departamenti i Mbikëqyrjes, Departamenti i Sistemeve të Pagesave, Kontabilitetit dhe Financës dhe Departamenti i Statistikave Financiare të Bankës së Shqipërisë, për ndjekjen e zbatimit të këtij vendimi.

4. Ngarkohen Kabineti i Guvernatorit dhe Departamenti i Kërkimeve me publikimin e këtij vendimi, përkatësisht në Fletoren Zyrtare të Republikës së Shqipërisë dhe në Buletinin Zyrtar të Bankës së Shqipërisë.

Ky vendim hyn në fuqi më 1 dhjetor 2023.

KRYETAR
Gent Sejko

ANEKSI 2

SISTEMI I UNIFIKUAR I RAPORTIMIT PËR SUBJEKTET FINANCIARE JOBANKA

- Formulari nr. 1: Aktivët
- Formulari nr. 2: Pasivët
- Formulari nr. 3: Llogaria fitim-humbje
- Formulari nr. 4: Zërat jashtë bilancit
- Formulari nr. 5: Tregues të tjerë
- Formulari nr. 6: Mjafueshmëria e kapitalit
- Formulari nr. 6/2: Llogaritë kapitale
- Formulari nr. 6/3: Kapitali rregullator
- Formulari nr. 7: Ekspozimi ndaj rreziqut dhe kufizimet
- Formulari nr. 8, 8/1: Ekspozimi maksimal i lejueshëm
- Formulari nr. 9: Rreziku i likuiditetit
- Formulari nr. 10: Pozicioni spot në valutë
- Formulari nr. 10/1: Pozicioni forward në valutë
- Formulari nr. 10/2: Pozicioni neto i opsioneve
- Formulari nr. 10/3: Pozicionet e hapura valutore
- Formulari nr. 11, 11/1: Klasifikimi i kredive dhe llogaritja e provigjioneve
- Formulari nr. 11/2: Klasifikimi i portofolit dhe llogaritja e provigjioneve
- Formulari nr. 12: Tregues të ndryshëm
- Formulari nr. 13, 13/1: Evidenca e kreditit sipas degëve të ekonomisë
- Formulari nr. 14: Evidenca e kreditit sipas afatit të maturimit
- Formulari nr. 14/1: Evidenca e faktoringut sipas afatit

- Formulari nr. 15: Kredia sipas monedhës dhe llojit të kolateralit

- Formulari nr. 16: Faktoringu sipas monedhës

- Formulari nr. 17: Qarkullimi (volumi kumulativ) i faktoringut sipas llojeve

- Formulari nr. 18: Numri i klientëve, numri i faturave të financuara dhe atyre të mbyllura

- Formulari nr. 19: Portofoli i qirësë financiare sipas llojit të objektit të financuar

- Formulari nr. 21: Numri i rretheve ku operon subjekti

- Formulari nr. 22: Formulari i raportimit të treguesve kyç të rreziqut operacional

- Formulari nr. 1 (frekuencë vjetore) - Humbjet bruto sipas linjave të biznesit dhe llojeve të ngjarjeve gjatë vitit të fundit

ANEKSI 4

SISTEMI I UNIFIKUAR I RAPORTIMIT PËR INSTITUCIONET E PAGESAVE DHE INSTITUCIONET E PARASË ELEKTRONIKE

- Formulari nr. 1: Aktivët
- Formulari nr. 2: Pasivët
- Formulari nr. 3: Llogaria fitim-humbje
- Formulari nr. 4: Zërat jashtë bilancit
- Formulari nr. 5: Llogaritja e kërkesës për kapital rregullator
- Formulari nr. 6: Kapitali rregullator
- Formulari nr. 7_1: Mbulimi i kërkesës për shumën minimale të kapitalit rregullator të kërkuar për institucionet e pagesave
- Formulari nr. 7_2: Mbulimi i kërkesës për shumën minimale të kapitalit rregullator të kërkuar për institucionet e parasë elektronike
- Formulari nr. 8: Mbrojtja e fondeve
- Formulari nr. 9: Kreditë e dhëna të lidhura me shërbimet e pagesave
- Formulari nr. 10: Pozicioni spot në valutë
- Formulari nr. 10_1: Pozicioni forward në valutë
- Formulari nr. 10_2: Pozicioni neto i opsioneve
- Formulari nr. 10_3: Pozicionet e hapura valutore
- Formulari nr. 11: Evidenca e transaksioneve të pagesave sipas instrumenteve/ shërbimeve të pagesave
- Formulari nr. 11_1: Transaksionet e pagesave sipas llojit të autentifikimit të përdorur
- Formulari nr. 12: Evidenca e transaksioneve të pagesave në cash
- Formulari nr. 13: Transaksionet sipas terminaleve

- Formulari nr. 13_1: Numri i terminaleve për parinë elektronike
- Formulari nr. 13_2: Numri i kartave të parisë elektronike
- Formulari nr. 14: Numri i llogarive dhe numri i klientëve të shërbimeve të pagesave dhe të parisë elektronike
- Formulari nr. 15: Numri i rrethëve ku operon subjekti
- Formulari nr. 16: Informacion mbi ofruesit e shërbimit të informimit të llogarisë
- Formulari nr. 17: Informacion mbi ofruesit e shërbimit të inicimit të pagesës
- Formulari nr. 18: Raportim mbi ankesat e marra
- Formulari nr. 19: Raportimi i treguesve kyç të rreziqit operacional
- Formulari nr. 20: Databaza e titujve të mbajtur nga IP/IPE dhe të emetuar nga sektorët rezidentë dhe jorezidentë
- Formulari nr. 21 (frekuencë vjetore): Humbjet bruto sipas linjave të biznesit dhe llojeve të ngjarjeve gjatë vitit të fundit
- Formulari nr. 22 (frekuencë vjetore): Përshkrim i veprimtarive të tjera në referencë të nenit 19 të ligjit “Për shërbimet e pagesave”

ANEKSI 5

STATISTIKAT PËR INSTRUMENTET E PAGESAVE PËR BANKAT DHE DEGËT E BANKAVE TË HUAJA

- Formulari nr. 1: Pagesat sipas instrumenteve
- Formulari nr. 2: Transaksionet sipas tipit dhe terminaleve
- Formulari nr. 3: Transaksione cash në arkë
- Formulari nr. 4: Transaksione periodike në sistem (book entry)
- Formulari nr. 5: Kartat bankare
- Formulari nr. 6: Terminalet për kartat dhe parinë elektronike
- Formulari nr. 7: Statistika mbi numrin e llogarive të klientëve
- Formulari nr. 8: Statistika mbi mbajtësit e kartave
- Formulari nr. 9: Statistika mbi shpërndarjen rajonale të terminaleve
- Formulari nr. 10: Teprica e parisë elektronike
- Formulari nr. 11: Transaksionet e pagesave sipas llojit të autentifikimit të përdorur

VENDIM Nr. 278, datë 25.9.2023

MBI MIRATIMIN E “KONTRATËS PËR SHITBLERJEN E ENERGJISË ELEKTRIKE NDËRMJET SHOQËRISË SË PRODHIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE TË NGARKUAR ME DETYRIMIN E SHËRBIMIT PUBLIK, AKSIONET E SË CILËS KONTROLLOHEN PLOTËSISHT OSE PJESËRISHT NGA SHTETI, KESH SHA DHE FURNIZUESI I SHËRBIMIT UNIVERSAL (FSHU) SHA, PËR FURNIZIMIN E KLIENTËVE QË FURNIZOHEN NGA FSHU SHA PËR PERIU DHËN KOHORE 1.1.2023–31.12.2023

Në zbatim të neneve 16, 20, germa “h”, 47, 56, germa “p”, si dhe 90, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; të nenit 105, germa “c”, të ligjit nr. 44/2015, “Kodit të Procedurës Administrative të Republikës së Shqipërisë”; pjesës I, nenit 5, pika 4, të vendimit të Këshillit të Ministrave (VKM) nr. 456, datë 29.6.2022, “Për miratimin e kushteve për vendosjen e detyrimit të shërbimit publik, që do të zbatohen ndaj të licencuarve në sektorin e energjisë elektrike, të cilët ushtrojnë aktivitetin e prodhimit, transmetimit, shpërndarjes dhe furnizimit me energji elektrike”; të VKM-së nr. 584, datë 8.10.2021, “Për shpalljen e gjendjes së emergjencës për furnizimin me energji elektrike”, të ndryshuar me VKM-në nr. 650, datë 10.10.2022 dhe me VKM-në nr. 449, datë 26.7.2023; “Rregullave të Tregut Shqiptar të Energjisë Elektrike (rregullat e ALPEX, përkufizimet, procedura e tregutimit, si dhe procedura e klerimit dhe shlyerjes)”, miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 347, datë 27.12.2022; si dhe nenit 15, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 25.9.2023, pasi shqyrtoi relacionin me nr. 1956/1 prot., datë 8.9.2023, “Mbi miratimin e kontratës tip për shitblerjen e energjisë elektrike ndërmjet Shoqërisë së Prodhimit të Energjisë Elektrike të ngarkuar me detyrimin e shërbimit publik, aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose pjesërisht nga shteti, KESH sh.a. dhe

Furnizuesit të Shërbimit Universal (FSHU) sh.a., për furnizimin e klientëve që furnizohen nga FSHU sh.a.” dhe informacionin shtesë me nr. 1957/3 prot., datë 22.9.2023, “Mbi miratimin e kontratës tip për shitblerjen e energjisë elektrike ndërmjet Shoqërisë së Prodhimit të Energjisë Elektrike të ngarkuar me detyrimin e shërbimit publik, aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose pjesërisht nga shteti, KESH sh.a. dhe Furnizuesit të Shërbimit Universal (FSHU) sh.a., për furnizimin e klientëve që furnizohen nga FSHU sh.a. dhe Mbi miratimin e kontratës ndërmjet shoqërisë KESH sh.a. dhe shoqërisë FTL sh.a. për shitjen/blerjen/ depozitimin/shkëmbimin e energjisë elektrike.”,

konstatoi se:

- Shoqëritë KESH sh.a. dhe FSHU sh.a., me shkresën e protokolluar me tonën me nr. 1956 prot., datë 24.7.2023, dërguan në ERE kontratën tip për shitblerjen e energjisë elektrike ndërmjet Shoqërisë së Prodhimit të Energjisë Elektrike të ngarkuar me detyrimin e shërbimit publik, aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose pjesërisht nga shteti (KESH sh.a.) dhe Furnizuesit të Shërbimit Universal (FSHU) sh.a., për furnizimin e klientëve universalë për periudhën kohore 1.1.2023–31.12.23, mes shoqërisë KESH – FSHU me nr. 3165 prot., datë 26.6.2023 të KESH sh.a. dhe nr. 4924 prot., datë 26.6.2023 të FSHU sh.a.

- ERE, në zbatim të neneve 6 dhe 12, të “Rregullores mbi procedurat e njoftimit dhe konsultimit publik të akteve të miratuara nga Enti Rregullator i Energjisë”, të miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 162, datë 20.10.2020, me qëllim realizimin e procesit të konsultimit publik, më datë 25.7.2023, publikoi kontratën e sjellë për miratim në faqen zyrtare të internetit të saj për komente apo objeksione dhe në përfundim të afatit të pritjes së komenteve apo objeksioneve nga të tretët, nuk rezultoi të ketë të tilla.

- Kontrata “Për shitblerjen e energjisë elektrike ndërmjet Shoqërisë së Prodhimit të Energjisë Elektrike të ngarkuar me detyrimin e shërbimit publik, aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose pjesërisht nga shteti (KESH sh.a.) dhe Furnizuesit të Shërbimit Universal (FSHU) sh.a., për furnizimin e klientëve universalë për periudhën kohore 1.1.2023–31.12.23” përbëhet nga 22 nene, 2 shtojca (shtojca 1: programet e livrimit sipas neneve 4 dhe 5 të kësaj kontrate dhe shtojca 2: sipas nenit 19 “Pëlqimet e nevojshme të zyrtarëve dhe

punonjësve të palëve për regjistrimet telefonike”) dhe dy anekse (aneksi 1: “Parashikimi i konsumit të kërkuar nga ana e FSHU dhe aneksi 2: “Për rregullimet financiare të marrëdhënies së shitblerjes të energjisë elektrike ndërmjet Shoqërisë së Prodhimit të Energjisë Elektrike të ngarkuar me detyrimin e shërbimit publik, aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose pjesërisht nga shteti, KESH sh.a. dhe Furnizuesit të Shërbimit Universal (FSHU) sh.a. për periudhën kohore”).

- Në titullin e aneksit 2 të kontratës së dakordësuar midis palëve nuk është vendosur një afat, vlerësohet se sikurse shpjeguar në nenin 1, pika 1.1, se ky aneks është shtuar për të rregulluar marrëdhënien financiare të shitjes dhe blerjes së energjisë elektrike ndërmjet palëve për plotësimin e kërkesës së blerësit për energji për përmbushjen e detyrimit si Furnizues i Mundësisë së Fundit (FMF) për periudhën kohore 12.4.2023–31.12.2023, të plotësohet me këtë periudhë kohore edhe titulli i aneksit 2 “...për periudhën kohore 12.4.2023–31.12.2023”, pasi sikurse jemi në dijeni, më datë 12.4.2023 filloi operimi i Bursës Shqiptare të Energjisë (ALPEX sh.a.) e cila prej asaj date realizon operimin në tregun e ditës në avancë.

- Konstatohet se në kontratën e sjellë në ERE për miratim nuk referohen si bazë ligjore aktet e mëposhtme ligjore të cilat duhet të shtohen:

- Vendimi i Këshillit të Ministrave nr. 584, datë 8.10.2021, “Për shpalljen e gjendjes së emergjencës për furnizimin me energji elektrike”, i ndryshuar me VKM-në nr. 650, datë 10.10.2022 dhe me VKM-në nr. 449, datë 26.7.2023;

- Vendimi nr. 23, datë 25.3.2009, i Bordit të ERE-s, “Mbi rinovimin e licencave në aktivitetin e prodhimit dhe tregtimit të energjisë elektrike shoqërisë KESH sh.a.”, i ndryshuar;

- Vendimi nr. 215, datë 11.10.2018, i Bordit të ERE-s, “Mbi transferimin e licencës së furnizimit të energjisë elektrike me nr. 251, me seri P14FPP, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 97, datë 27.10.2014, e vlefshme deri më datë 27.10.2019 dhe detyrimit të shërbimit universal të furnizimit të energjisë elektrike, të shoqërisë Operatori i Shpërndarjes së Energjisë Elektrike sh.a. (OSHEE sh.a.), miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 112, datë 8.7.2016, tek shoqëria “Furnizuesi i Shërbimit Universal” sh.a., i ndryshuar;

- Vendimi nr. 164, datë 4.11.2019, i Bordit të ERE-s, “Mbi rinovimin e licencës së shoqërisë

Furnizuesi i Shërbimit Universal sh.a. në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike”;

· Gjithashtu në kontratën e sjellë për miratim në ERE janë shtuar këto akte ligjore:

- Vendimi i Këshillit të Ministrave nr. 519, datë 13.7.2016, “Për miratimin e modelit të tregut të energjisë elektrike”, i ndryshuar;

- Vendimi i Bordit të Entit Rregullator të Energjisë nr. 347, datë 27.12.2022, “Për miratimin e rregullave të tregut të energjisë elektrike (Rregullat e ALPEX, përkufizimet, procedurat e tregtimit dhe e klerimit dhe e shlyerjes)”;

- Urdhri nr. 50, datë 7.4.2023, i ministrit përgjegjës për energjinë, “Për një ndryshim me urdhrin nr. 28, datë 18.1.2021, “Për miratimin e udhërrëfyesit për hapjen e tregut dhe derregullimin e çmimit të energjisë elektrike”.

Lidhur me këto akte ligjore, duke marrë parasysh që Bursa Shqiptare e Energjisë është në fillesat e operimit të saj (data e fillimit të operimit 12.4.2023) dhe likuiditeti i saj duhet të maturohet, i vlerësojmë të drejta parashtimet e palëve për t’i shtuar në bazën ligjore të kontratës së sjellë për miratim në ERE.

- Shoqëritë KESH sh.a. dhe FSHU sh.a., nëpërmjet shkresës së përbashkët protokolluar me tonën me nr. 1956 prot., datë 24.7.2023, me lëndë: “Dërgohet kontrata e lidhur ndërmjet KESH sh.a. dhe FSHU sh.a., për vitin 2023”, kanë risjellë për miratim kontratën tip për rregullimin e marrëdhënies së “Shitblerjes së energjisë elektrike ndërmjet Shoqërisë së Prodhimit të Energjisë Elektrike të ngarkuar me detyrimin e shërbimit publik, aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose pjesërisht nga shteti, KESH sh.a. dhe Furnizuesi i Shërbimit Universal, FSHU sh.a., për furnizimin e klientëve universalë për periudhën kohore 1.1.2023–31.12.2023”.

ERE, me vendimin nr. 338, datë 21.12.2022, ka miratuar kontratën tip për rregullimin e marrëdhënies së “Shitblerjes së energjisë elektrike ndërmjet Shoqërisë së Prodhimit të Energjisë Elektrike të ngarkuar me detyrimin e shërbimit publik, aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose pjesërisht nga shteti KESH sh.a. dhe Furnizuesi i Shërbimit Universal FSHU sh.a., për furnizimin e klientëve universalë për periudhën kohore dd/mm/vvvv-dd/mm/vvvv.”, pra pa përcaktuar një periudhë kohore. Në zbatim të nenit 5, pikës 4, të VKM-së nr. 456/2022, dhe zgjatjes së periudhës

së emergjencës në furnizimin me energji elektrike, vlerësohet e drejtë vendosja e periudhës kohore për përcaktimin e efekteve juridike të kontratës së sjellë për miratim në ERE me nr. 1956 prot., datë 24.7.2023, të cilat përfundojnë më 31 dhjetor 2023 dhe pas përfundimit të kësaj periudhe, mbetet në fuqi kontrata e miratuar nga ERE me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 338/2022.

- Neni 1 i kontratës së sjellë në ERE, nëpërmjet shkresës së përbashkët protokolluar me tonën me nr. 1956 prot., datë 24.7.2023, ndër të tjera, në pjesën e qëllimit i referohet periudhës kohore 1 janar–31 dhjetor”, duke mos përcaktuar vitin respektiv.

Vlerësohet se bazuar në ligjin nr. 43/2015, “Për sektorin e elektrike”, i ndryshuar; VKM-në nr. 584/2021, “Për shpalljen e gjendjes së emergjencës për furnizimin me energji elektrike”, e ndryshuar me VKM-në nr. 650, datë 10.10.2022 dhe me VKM-në nr. 449, datë 26.7.2023, VKM-në nr. 519/2016, “Për miratimin e modelit të tregut të energjisë elektrikee ndryshuar, kur trajtohet periudha kohore 1 janar–31 dhjetor të shënohet dhe viti 2023, konkretisht: “Kjo kontratë (së bashku me shtojcat apo anekset e saj) rregullon të gjithë marrëdhënien e shitjes dhe blerjes së energjisë elektrike ndërmjet palëve për plotësimin e kërkesës së blerësit për periudhën kohore 1 janar–31 dhjetor 2023”.

- Për sa i përket përcaktimit të çmimit të shitjes së energjisë elektrike (neni 2 i kontratës), bazuar në përcaktimet e nenit 5, pikës 4, të VKM-së nr. 456, datë 29.6.2022, ky çmim miratohet nga Asambleja e Aksionarëve të shoqërisë publike të prodhimit. Ky nen është riformuluar dhe vlerësohet se riformulimi i nenit 2 është i drejtë pasi përmban të gjithë komponentët e dakordësuar si sasia e kontraktuar e energjisë e destinuar për furnizim e shprehur sipas programeve mujore/javore/ditore/*day ahead*/*intra day* sipas parashikimeve të neneve 4 dhe 5, të kontratës së sjellë për miratim në ERE. Çmimi i shitjes së energjisë elektrike për vitin 2023, i cili është miratuar sipas vendimit të Asamblesë së Përgjithshme të Shitësit nr. 10253/1 prot., datë 4.01.2023; si dhe energjinë për destinacion përdorimi furnizimin e Klientëve Universal të lidhur në rrjetin e shpërndarjes në nivelet e tensionit 6/10/20 kV, nën shërbimin e FMF-së, që do të tregtohet mes palëve nëpërmjet Bursës Shqiptare të Energjisë. Nga ana e shoqërive, në kontratën e sjellë për miratim në ERE, protokolluar me tonën me nr. 1956 prot., datë 24.7.2023, janë reflektuar të dhënat

për referencë të (vendimi nr. 10253/1 prot., datë 4.1.2023), vendimit të Asamblesë së Aksionarëve të Shoqërisë së Prodhimit.

- Në nenin 4, të kontratës së sjellë për miratim në ERE, datë 24.7.2023, është shtuar pika 7, konkretisht: “Blerësi i dërgon shitësit të dhënat lidhur me furnizimin e energjisë për FMF-në sipas parashikimeve të aneksit II”.

Në aneksin II, të kontratës së sjellë për miratim në ERE më datë 24.7.2023, palët kanë rënë dakord për sasinë e kontraktuar, vlerën e kompensimit dhe mënyrën e faturimit.

- Në nenin 5 të kontratës së sjellë për miratim në ERE më datë 24.7.2023, është shtuar pika 2, konkretisht: “Shitësi kompenson blerësin për çmimin e energjisë elektrike sipas parashikimeve të aneksit II të kësaj kontrate”.

Në aneksin II, neni 2, pika 2.4, evidenton vlerën e kompensimit e cila do të rezultojë si diferencë e çmimit të shitjes në ALPEX dhe çmimit të rregulluar të shitjes, në bazë ditore, për sasi të çarkulluara të energjisë mes palëve. Palët do të rakordojnë mes tyre sipas shtojcës nr. 1, pjesë e këtij aneksi (duhet të shkruhet pjesë e kësaj kontrate). Për sa rakorduar nga palët, ERE i vlerëson të drejta parashikimet në aneksin 2 sipas cilësimeve dhe në parashtrimet e kontratës.

- Ka ndryshuar neni 9 i kontratës së sjellë për miratim në ERE më datë 24.7.2023 dhe duke qenë se palët kanë përdorur si referencë sistemin NOVITA për nominimet që realizohen me qëllim furnizimin e klientëve të Shërbimit Universal, vlerësohet e nevojshme të zëvendësohet emërtimi i sistemit të nominimeve “NOVITA” me fjalët sistemin e përdorur nga OST sh.a. për realizimin e nominimeve. NOVITA është një sistem kompjuterik dhe nuk është subjekt i cili ka përgjegjësi ligjore. Vlerësohet që në nenin 9, pika 1, aty ku cilësohet sistemi NOVITA konkretisht “...energji elektrike totale e nominuar në sistemin NOVITA...” të ndryshohet “...energji elektrike totale e nominuar në sistemin për nominime të OST sh.a...”.

Pasi përgjegjësitë ligjore i ka subjekti në rastin konkret OST sh.a. që operon me këtë sistem. Në këtë kuadër duhet të bëhen saktësimet përkatëse duke përdorur si referencë sistemin për nominime të OST sh.a.

- Ka ndryshuar neni 14 i kontratës së sjellë për miratim në ERE më datë 24.7.2023 dhe në këtë nen

përdoret si referencë si më sipër sistemi i nominimeve NOVITA, vlerësojmë që të bëhen zëvendësimet përkatëse si në nenin 9 të kontratës, konkretisht në nenin 14, pika 1, aty ku cilësohet sistemi NOVITA “...Sasi të e energjisë e nominuar në sistemin NOVITA...” të ndryshohet “...Sasi të e energjisë të nominuara në sistemin për nominime të OST sh.a...”.

Ky nen vlerësohet të ndryshohet për sa shpjeguar dhe në nenin 9.

- Ka ndryshuar neni 21, pika 2 ishte: “2. Palët kanë detyrimin të njoftojnë ERE lidhur me nënshkrimin e kësaj kontrate e cila hyn në fuqi pas miratimit nga Enti Rregullator i Energjisë.” dhe propozohet të bëhet: “2. Palët kanë detyrimin të njoftojnë ERE-n lidhur me nënshkrimin e kësaj kontrate.”

Vlerësojmë se ky nen nuk duhet ndryshuar pasi formulimi në kontratën e miratuar nga ERE me vendimin nr. 338/2022 shpreh më qartë detyrimin e palëve në zbatim të nenit 5, pikës 4, të VKM-së nr. 456/2022.

- Në aneksin nr. 1, te parashikimi i konsumit nga ana e FSHU vlerësohet të shtohet viti 2023 (si dhe tabela përkatëse).

- Në nenin 105, germa “c”, të “Kodit të Procedurave Administrative të Republikës së Shqipërisë” citohet se: c) organi kompetent mund t’i japë fuqi prapavepruese aktit kur kjo lejohet nga ligji dhe është në favor të palëve të interesuara dhe nuk dëmton të drejtat e një pale të tretë, duke argumentuar se kjo është një marrëdhënie dypalëshe ndërmjet KESH sh.a. dhe FSHU sh.a., që duhet të rregullohet me kontratë në zbatim të nenit 5, pikës 4, të VKM-së nr. 456, datë 29.6.2022, “Për miratimin e kushteve për vendosjen e detyrimit të shërbimit publik, që do të zbatohen ndaj të licencuarve në sektorin e energjisë elektrike, të cilët ushtrojnë aktivitetin e prodhimit, transmetimit, shpërndarjes dhe furnizimit me energji elektrike” dhe nuk dëmton palë të tretë, vlerësohet që kontrata e sjellë për miratim në ERE me shkresën e protokolluar me tonën me 1956 prot., datë 24.7.2023 të miratohet nga ERE me ndryshimet e përcaktuara në konstatime për periudhën 1.1.2023–31.12.2023 dhe pas përfundimit të kësaj periudhe mbetet në fuqi kontrata e miratuar nga ERE me vendimin nr. 338/2022.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Miratimin e kontratës për shitblerjen e energjisë elektrike ndërmjet Shoqërisë së Prodhimit të Energjisë Elektrike të ngarkuar me detyrimin e shërbimit publik, aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose pjesërisht nga shteti (KESH sh.a.) dhe Furnizuesit të Shërbimit Universal (FSHU) sh.a., për furnizimin e klientëve që furnizohen nga FSHU sh.a për periudhën kohore 1 janar–31 dhjetor 2023 (bashkëlidhur).

2. Ndryshimet në titullin e kontratës, në bazën ligjore, në nenet 1, 9, pika 1, 14, pika 1, 21, pika 2 dhe emërtimet e aneksit nr. 1 dhe aneksit 2, si dhe pika 2.4, e aneksit 2, sipas konstatimeve në këtë vendim përfundojnë efektet juridike më 31 dhjetor 2023.

2.1 Në bazë ligjore të shtohen aktet e mëposhtme:

- Vendimi i Këshillit të Ministrave nr. 584, datë 8.10.2021, “Për shpalljen e gjendjes së emergjencës për furnizimin me energji elektrike”, i ndryshuar me VKM-në nr. 650, datë 10.10.2022 dhe me VKM-në nr. 449, datë 26.7.2023;

- Vendimi nr. 23, datë 25.3.2009, i Bordit të ERE-s, “Mbi rinovimin e licencave në aktivitetin e prodhimit dhe tregtimit të energjisë elektrike shoqërisë KESH sh.a.”, i ndryshuar;

- Vendimi nr. 215, datë 11.10.2018, i Bordit të ERE-s, “Mbi transferimin e licencës së furnizimit të energjisë elektrike me nr. 251, me seri P14FPP, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 97, datë 27.10.2014, e vlefshme deri më datë 27.10.2019 dhe detyrimit të Shërbimit Universal të Furnizimit të Energjisë Elektrike, të shoqërisë Operatori i Shpërndarjes së Energjisë Elektrike sh.a. (OSHEE SH.A.), miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 112, datë 8.7.2016, tek shoqëria “Furnizuesi i Shërbimit Universal” sh.a., i ndryshuar;

- Vendimi nr. 164, datë 4.11.2019, i Bordit të ERE-s “Mbi rinovimin e licencës së shoqërisë Furnizuesi i Shërbimit Universal sh.a. në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike”.

2.2 Neni 1 i kontratës ndryshon dhe bëhet: “Kjo kontratë (së bashku me shtojcat apo anekset e saj) rregullon të gjithë marrëdhënien e shitjes dhe blerjes së energjisë elektrike ndërmjet palëve për plotësimin e kërkesës së blerësit për periudhën kohore 1 janar–31 dhjetor 2023”.

2.3 Neni 9, pika 1 ndryshon dhe bëhet: “Shitësi dhe blerësi, jo më vonë se data 10 e muajit, do të rakordojnë sasinë e energjisë elektrike që kanë shkuar për furnizimin e klientëve universalë, sasi e cila është energjia elektrike totale e nominuar në sistemin për nominime të OST sh.a dhe në Bursën Shqiptare të Energjisë ALPEX”.

2.4 Neni 14, pika 1, ndryshon dhe bëhet: “...Sasinë e energjisë të nominuara në sistemin për nominime të OST sh.a. do të faturohet me çmimin e përcaktuar për nivelin e tensionit 0.4 kV. Paraqitja e kësaj fature do të bëhet brenda datës 10 të muajit pasardhës të livrimit të energjisë elektrike.”

2.5 Neni 21, pika 2 ndryshon dhe bëhet: “Palët kanë detyrimin të njoftojnë ERE-n, lidhur me nënshkrimin e kësaj kontrate e cila hyn në fuqi pas miratimit nga Enti Rregullator i Energjisë.”.

2.6 Emërtimi i aneksit 1 ndryshon dhe bëhet: “Parashikimi i konsumit të kërkuar nga ana e FSHU për vitin 2023.”.

2.7 Emërtimi i tabelës bashkëlidhur aneksit 1 ndryshon dhe bëhet: “Me datë / / KESH sh.a. ka livruar/nonimuar në sistemin për nominime të OST sh.a. energjinë”.

2.8 Në vijim të tabelës, në aneksin 1, togfjalëshi ndryshon dhe bëhet: “Sasia totale e energjisë e nominuar në sistemin e nominimeve të OST sh.a. dhe ALPEX”.

2.9 Emërtimi i aneksit 2, ndryshon dhe bëhet: “...KESH sh.a. dhe Furnizuesit të Shërbimit Universal (FSHU) sh.a., për periudhën kohore 1.1.2023–31.12.2023”.

2.10 Neni 2, pika 4, e aneksit 2, ndryshon dhe bëhet: “Palët do të rakordojnë mes tyre sipas shtojcës nr. 1, pjesë e kësaj Kontrate.”.

3. Me mbarimin e efekteve juridike të kontratës së miratuar me këtë vendim, palët do të zbatojnë kontratën tip të miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 338, datë 21.12.2022, pa ndryshimet e miratuara në këtë vendim.

4. Kontrata e nënshkruar nga palët me ndryshimet sipas pikës 2 në këtë vendim, të dërgohet në ERE brenda 5 ditëve nga marrja dijeni e këtij vendimi.

5. Drejtoria Juridike dhe e Zgjidhjes së Mosmarrëveshjeve të njoftojë shoqëritë KESH sh.a., FSHU sh.a. dhe Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

VENDIM
Nr. 279, datë 25.9.2023

**MBI MIRATIMIN E KONTRATËS
NDËRMJET SHOQËRIVE KESH SHA
DHE FTL SHA, PËR SHITJEN/BLERJEN
/DEPOZITIMIN/SHKËMBIMIN E
ENERGJISË ELEKTRIKE PËR
PERIUDHËN KOHORE 1.1.2023–31.12.2023**

Në zbatim të neneve 16, 20, germa “h”, si dhe 90, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; të nenit 105, germa “c”, të ligjit nr. 44/2015, “Kodit të Procedurës Administrative të Republikës së Shqipërisë”; të pjesës I, nenit 5, pikës 7, të vendimit të Këshillit të Ministrave (VKM) nr. 456, datë 29.6.2022, “Për miratimin e kushteve për vendosjen e detyrimit të shërbimit publik, që do të zbatohen ndaj të licencuarve në sektorin e energjisë elektrike, të cilët ushtrojnë aktivitetin e prodhimit, transmetimit, shpërndarjes dhe furnizimit me energji elektrike”; të VKM-së nr. 650, datë 10.10.2022, “Për disa ndryshime në vendimin nr. 584, datë 8.10.2021, të Këshillit të Ministrave, ‘Për shpalljen e gjendjes së emergjencës në furnizimin me energji elektrike’”; të VKM-së nr. 449, datë 26.7.2023, “Për disa ndryshime në vendimin nr. 584, datë 8.10.2021, të Këshillit të Ministrave, ‘Për shpalljen e gjendjes së emergjencës në furnizimin me energji elektrike’”; si dhe të nenit 15, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 25.9.2023, pasi shqyrtoi relacionin me nr. 1957/1

prot., datë 8.9.2023, të përgatitur nga Drejtoritë Teknike, “Mbi miratimin e kontratës ndërmjet shoqërive KESH sh.a. dhe FTL sh.a. për shitjen/blerjen/depozitimin/shkëmbimin e energjisë elektrike” dhe informacionin shtesë me nr. 1957/3 prot., datë 22.9.2023, “Mbi miratimin e kontratës tip për shitblerjen e energjisë elektrike ndërmjet Shoqërisë së Prodhimit të Energjisë Elektrike të ngarkuar me detyrimin e shërbimit publik, aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose pjesërisht nga shteti, KESH sh.a. dhe Furnizuesit të Shërbimit Universal (FSHU) sh.a., për furnizimin e klientëve që furnizohen nga FSHU sh.a.” dhe “Mbi miratimin e kontratës ndërmjet shoqërisë KESH sh.a. dhe shoqërisë FTL sh.a. për shitjen/blerjen/depozitimin/shkëmbimin e energjisë elektrike.”,

konstatoi se:

- Shoqëritë KESH sh.a. dhe FTL sh.a., me shkresën nr. 1957 prot., datë 24.7.2023, dërguan në ERE kontratën e lidhur ndërmjet KESH sh.a. dhe FTL sh.a. për depozitimin, shkëmbimin dhe shitblerjen e energjisë elektrike për vitin 2023, me nr. 3177 prot., datë 29.6.2023, të KESH sh.a. dhe nr. 1908/1 prot., datë 30.6.2023 të FTL sh.a.

- ERE, në zbatim të neneve 6 dhe 12, të “Rregullores mbi procedurat e njoftimit dhe konsultimit publik të akteve të miratuara nga Enti Rregullator i Energjisë”, të miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 162, datë 20.10.2020, më datë 25.7.2023, publikoi kontratën e sjellë për miratim në faqen zyrtare të internetit të saj për komente apo objeksione nga palët e treta, dhe në përfundim të afatit të pritjes së komenteve apo objeksioneve nga të tretët, nuk rezultoi të ketë të tilla.

- Kontrata e protokolluar në ERE me shkresën nr. 1957 prot., datë 24.7.2023, me lëndë: “Dërgohet për miratim kontrata e lidhur ndërmjet KESH sh.a. dhe FTL sh.a. për depozitimin, shkëmbimin dhe shitblerjen e energjisë elektrike për vitin 2023” është sjellë në zbatim të nenit 5, pikës 7, të VKM-së nr. 456, datë 29.6.2022, dhe përbëhet nga 10 nene.

- Konstatohet se në kontratën e sjellë në ERE për miratim nuk referohen si bazë ligjore aktet e mëposhtme ligjore të cilat duhet të shtohen:

- Vendimi nr. 23, datë 25.3.2009, i Bordit të Komisionerëve të Entit Rregullator të Energjisë, “Mbi rinovimin e licencave në aktivitetin e prodhimit dhe tregtimit të energjisë elektrike shoqërisë KESH sh.a.”, i ndryshuar;

- Vendimi nr. 122, datë 4.4.2023, i Bordit të Entit Rregullator të Energjisë, “Mbi rinovimin e licencës së shoqërisë ‘Furnizuesi i Tregut të Lirë’ sh.a., në veprimtarinë e tregtimit të energjisë elektrike”;

- Vendimi nr. 327, datë 14.12.2022, i Bordit të ERE-s, “Mbi çmimin vjetor të blerjes së energjisë elektrike që do t’u paguhet prodhuesve ekzistues me përparësi për vitin 2023”;

- Vendimi nr. 27, datë 16.2.2023, i Bordit të ERE-s, “Mbi çmimin e aplikueshëm të blerjes së energjisë elektrike që do t’u paguhet prodhuesve ekzistues me përparësi për vitin 2023, në zbatim të ndryshimeve të miratuara me VKM-në nr. 67, datë 8.2.2023”.

- Në parakushtin e tretë të kontratës shkruhet se: “Është shpallur gjendja e emergjencës në furnizimin me energji elektrike përgjatë të gjithë vitit 2022 deri më 30 qershor 2023” sqarojmë se: VKM-ja nr. 584, datë 8.10.2021, “Për shpalljen e gjendjes së emergjencës për furnizimin me energji elektrike”, e ndryshuar me VKM-në nr. 650, datë 10.10.2022, e shtyn gjendjen e emergjencës në furnizimin me energji elektrike deri më 30 qershor 2023 dhe VKM-në nr. 449, datë 26.7.2023, e shtyn gjendjen e emergjencës në furnizimin me energji elektrike deri më 31 dhjetor 2023. Për sa më sipër, bazuar në ndryshimet e fundit të VKM-së nr. 584, datë 8.10.2021, të ndryshuar me VKM-në nr. 449, datë 26.7.2023, parakushti i fundit i kontratës të shkruhet “Është shpallur gjendja e emergjencës në furnizimin me energji elektrike përgjatë të gjithë vitit 2022 deri më 31 dhjetor 2023”.

- Për sa i përket parashtrimit të katërt të kontratës vlerësojmë se duhet të ndryshohet pasi VKM-ja nr. 456, datë 29.6.2022, në pikën 3 specifikon se: “... ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.”, dhe VKM-ja nr. 456/2022, ka hyrë në fuqi që më datë 1.7.2022, botuar në Fletoren Zyrtare nr. 98. Për sa sqaruar, parakushti i 4 i kontratës “Deri në hyrjen në fuqi të vendimit nr. 456, datë 29.6.2022, të Këshillit të Ministrave, detyrimi për shërbim publik vendosur për shoqëritë e sektorit dhe marrëdhënie mes shoqërisë së prodhimit të energjisë elektrike, aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose pjesërisht nga shteti, dhe Furnizuesit të Shërbimit Universal rregulloheshin nga vendimi i Këshillit të Ministrave nr. 620, datë 22.10.2021, i ndryshuar.”, të ndryshohet si vijon: “Detyrimi për shërbim publik vendosur për shoqëritë e sektorit dhe marrëdhënies mes Shoqërisë së Prodhimit të Energjisë Elektrike,

aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose pjesërisht nga shteti dhe Furnizuesit të Shërbimit Universal rregullohen nga vendimi nr. 456, datë 29.6.2022, i Këshillit të Ministrave”.

- Në nenin 3, pika 1, “Realizimi i transaksioneve” në fund të paragrafit është shtuar “në kuptim të parashikimeve të nenit 5, pika 7 të VKM-së nr. 456/2022” ky përcaktim është konform VKM-së nr. 456/2022.

- Neni 4, “Çmimi, faturimi dhe pagesa”, në kontratën e sjellë për miratim në ERE me nr. 1957 prot., datë 24.7.2023, në ndryshim nga kontrata e miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 337/2022, është shtuar neni 1 me përmbajtje: “Çmimi i shitjes dhe i blerjes së energjisë elektrike që do të zbatohet në këtë kontratë është ai i miratuar nga ERE për energjinë e prodhuar nga prodhuesit me përparësi hidrike” kjo shtesë vlerësohet e drejtë sepse është në zbatim të akteve ligjore në fuqi, përkatësisht ligjit nr. 24/2023, “Për nxitjen e përdorimit të energjisë nga burimet e rinovueshme”, si dhe VKM-së nr. 67, datë 8.2.2023, “Për një ndryshim në vendimin nr. 687, datë 22.11.2017, të Këshillit të Ministrave, Për miratimin e metodologjisë për përcaktimin e çmimit vjetor të blerjes së energjisë elektrike, që do t’u paguhet prodhuesve ekzistues me përparësi”, të ndryshuar”.

- Rakordimi i faturës tatimore lidhur me tepricat nga prodhimi i energjisë në këtë kontratë është rënë dakord që të bëhet brenda 10 ditëve pas përfundimit të periudhës 6-mujore, në kontratën e miratuar me vendimin nr. 337/2022, rakordimi ka qenë në fund të vitit kalendarik. Palët kanë rakorduar një periudhë rakordimi më të shkurtër se 12 muaj për të realizuar rakordimet ndërmjet tyre, e cila vlerësohet e arsyeshme sepse i jep palëve mundësi që të kenë një vlerësim më të shpejtë për detyrimet e lindura ndërmjet tyre.

- Gjithashtu, është shtuar pika 5, në nenin 4, me përmbajtje: “Pagesa e faturës e lëshuar sipas rakordimit të pikës 3 të këtij neni, nga pala blerëse, realizohet brenda datës 30 të muajit janar të vitit pasardhës pasi palët me marrëveshje, kanë rakorduar dhe shuar me kompensim (netim) detyrimet reciproke që kanë realizuar përgjatë vitit.”.

Kontrata ka një efekt nga 1 janari deri në 31 dhjetor dhe rakordimi final bëhet për të gjithë sasinë e lëvruara për këtë periudhë dhe për rrjedhojë pagesa realizohet deri në fund të muajit janar të vitit që vjen.

- Në kontratën e sjellë në ERE për miratim është shtuar neni 8 “Parashikime kalimtare” me përmbajtje: “1. Palët, bazuar në parashikimet e vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 456, datë 29.6.2022, rakordojnë sasitë e energjisë elektrike të depozituara/shkëmbyera përgjatë vitit kalendarik, sipas të dhënave faktike të periudhës së rakordimit. 2. Ky rakordim mbyllet jo më vonë se data 25.1.2024.”.

Ky nen është konform përcaktimeve të nenit 4, pikat 3 dhe 5, “Çmimi, faturimi dhe pagesa”, për sa përcaktuar dhe në nenin 4, palët rakordojnë brenda 10 ditëve pas përfundimit të periudhës 6-mujore dhe lëshimi i faturës realizohet brenda datës 30 të muajit janar të vitit pasardhës. Vlerësohet i drejtë shtimi i këtij neni me përmbajtjen e sipërcituar.

- Neni 9 i kontratës së sjellë për miratim në ERE trajton hyrjen në fuqi. Në pikën 1 shkruhet se: “Kjo kontratë dhe secili nga kushtet këtu do të hyjë në fuqi pas miratimit nga ERE”, vlerësojmë që kjo fjali të plotësohet si vijon: “Kjo kontratë dhe secili nga kushtet këtu do të hyjë në fuqi pas miratimit nga ERE dhe do t'i shtrijë efektet nga data 1.1.2023–31.12.2023”.

- Në kontratën e sjellë për miratim në ERE me shkresën nr. 1957 prot., datë 24.7.2023, nuk përfshihet më aneksi 1 i kontratës, me përmbajtje akt rakordimet për energjinë elektrike të depozituar dhe shkëmbyer midis palëve i cili ka qenë pjesë e kontratës së miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 337/2022 dhe duhet të shtohet si pjesë integrale e kontratës së sjellë për miratim në ERE me shkresën nr. 1957 prot., datë 24.7.2023.

- Në nenin 105, germa “c”, të “Kodit të Procedurave Administrative të Republikës së Shqipërisë” citohet se: “c) organi kompetent mund t'i japë fuqi prapavepruese aktit kur kjo lejohet nga ligji dhe është në favor të palëve të interesuara, dhe nuk dëmton të drejtat e një pale të tretë, duke argumentuar se kjo është një marrëdhënie dypalëshe ndërmjet KESH sh.a. dhe FTL sh.a., që duhet të rregullohet me kontratë, në zbatim të nenit 5, pikës 7, të VKM-së nr. 456, datë 29.6.2022, “Për miratimin e kushteve për vendosjen e detyrimit të shërbimit publik, që do të zbatohen ndaj të licencuarve në sektorin e energjisë elektrike, të cilët ushtrojnë aktivitetin e prodhimit, transmetimit, shpërndarjes dhe furnizimit me energji elektrike”, dhe nuk dëmton palë të treta, vlerësohet që kontrata e sjellë për miratim në ERE, me shkresën e

protokolluar me të tonën me nr. 1957 prot., datë 24.7.2023, të miratohet nga ERE me ndryshimet e përcaktuara në konstatime për periudhën 1.1.2023–31.12.2023.”.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Miratimin me ndryshimet përkatëse sipas konstatimeve në këtë vendim, në bazën ligjore, në parakushtin e tretë dhe të katërt, si dhe në aneksin 1 të kontratës ndërmjet shoqërisë KESH sh.a. dhe shoqërisë FTL sh.a., për shitjen / blerjen / depozitimin/shkëmbimin e energjisë elektrike për periudhën kohore 1.1.2023–31.12.2023 (bashkëlidhur).

1.1 Në bazën ligjore të shtohen aktet e mëposhtme:

- Vendimi nr. 23, datë 25.3.2009, i Bordit të Komisionerëve të Entit Rregullator të Energjisë, “Mbi rinovimin e licencave në aktivitetin e prodhimit dhe tregtimit të energjisë elektrike shoqërisë KESH sh.a.”, i ndryshuar;

- Vendimi nr. 122, datë 4.4.2023, i Bordit të Entit Rregullator të Energjisë “Mbi rinovimin e licencës së shoqërisë ‘Furnizuesi i Tregut të Lirë’ sh.a., në veprimtarinë e tregtimit të energjisë elektrike”;

- Vendimi nr. 327, datë 14.12.2022, i Bordit të ERE-s, “Mbi çmimin vjetor të blerjes së energjisë elektrike që do t'u paguhet prodhuesve ekzistues me përparësi për vitin 2023”;

- Vendimi nr. 27, datë 16.2.2023, i Bordit të ERE-s, “Mbi çmimin e aplikueshëm të blerjes së energjisë elektrike që do t'u paguhet prodhuesve ekzistues me përparësi për vitin 2023, në zbatim të ndryshimeve të miratuara me VKM-në nr. 67, datë 8.2.2023”.

1.2 Parakushti i tretë i kontratës është: “Është shpallur gjendja e emergjencës në furnizimin me energji elektrike përgjatë gjithë vitit 2022 deri më 30 qershor 2023”.

Ndryshon dhe bëhet: “Është shpallur gjendja e emergjencës në furnizimin me energji elektrike përgjatë gjithë vitit 2022 deri më 31 dhjetor 2023”.

1.3 Parakushti i katërt i kontratës është “Deri në hyrjen në fuqi të vendimit nr. 456, datë 29.6.2022, të Këshillit të Ministrave, detyrimi për shërbim publik vendosur për shoqëritë e sektorit dhe marrëdhënie mes Shoqërisë së Prodhimit të Energjisë Elektrike, aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose

pjesërisht nga shteti dhe Furnizuesit të Shërbimit Universal rregulloheshin nga vendimi i Këshillit të Ministrave nr. 620, datë 22.10.2021, i ndryshuar.”, ndryshon dhe bëhet: “Detyrimi për shërbim publik vendosur për shoqëritë e sektorit dhe marrëdhënies mes Shoqërisë së Prodhimit të Energjisë Elektrike, aksionet e së cilës kontrollohen plotësisht ose pjesërisht nga shteti, dhe Furnizuesit të Shërbimit Universal rregullohen nga vendimi nr. 456, datë 29.6.2022, i Këshillit të Ministrave”.

1.4 Të shtohet aneksi 1 i Kontratës me përmbajtje akt rakordimet për energjinë elektrike të depozituar dhe shkëmbyer midis palëve.

2. Kontrata e nënshkruar nga palët me ndryshimet sipas pikës 1 në këtë vendim, të dërgohet në ERE brenda 5 ditëve nga marrja dijeni e këtij vendimi.

3. Drejtoria Juridike dhe e Zgjidhjes së Mosmarrëveshjeve të njoftojë shoqëritë KESH

sh.a., FTL sh.a. dhe Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

*Shënim: Ky dokument është gjeneruar dhe vulosur me anë
të një procedure automatike nga një sistem elektronik
(Qendra e Botimeve Zyrtare)*

Formati 61x86/8

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2023

Adresa: Rr. "Nikolla Jorga", Tiranë
Tel./fax: +355 4 24 27 004 Tel.: +355 4 24 27 006

Çmimi 280 lekë